

XXV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ВТОРА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

НД

30. заседание

Четвъртъкъ, 19 декемврий 1940 г.

(Открито въ 16 ч. 12 м.)

Председателствувалъ подпредседателътъ Димитъръ Пешевъ.

Секретари: Александъръ Загоровъ и Ангелъ Вълчевъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

	Стр.		Стр.
Съобщения:		Говорили: Г. Тодоровъ	670
Отпуски	659	А. Стояновъ	673
Питания	659	4. За освобождаване пенсиитъ отъ запори за първото тримесечие на 1941 г. (Първо и второ четене)	674
Предложения	659	5. За измѣнение на нѣкои кредити по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти за 1940 бюджетна година (Първо и второ четене)	675
По дневния редъ:		6. За допълнение на чл. 4 отъ закона за търговията съ външни платежни срѣдства (Първо и второ четене)	676
Законопроекти: 1) за осигуряване на земедѣлскитъ стопански (Първо четене — продължение разискванията и приемане)	659	7. За тълкувателенъ законъ на чл. 26, точка 5 отъ наредбата-законъ за гербовия налогъ (Първо и второ четене)	678
Говорили: Н. Захариевъ	659	Говорили: М. Ковачевъ	676
А. Цвѣтковъ	663	Министъръ Д. Божиловъ	677
2. За опростотворение на прѣжитъ данъци (Второ четене)	665	Решение за одобрение решенията на прошектарната комисия, протоколъ № 12 (Приемане)	678
Говорили: А. Радоловъ	666	Дневенъ редъ за следващото заседание	686
Докладчикъ Г. Рафаиловъ	666		
Министъръ Д. Василевъ	667		
3. За приемане на служба по Министерството на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ, българитъ отъ Северна и Южна Добруджа (Първо четене)	670		

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни) Прискитствуватъ нужниятъ брой народни представители. Обявявамъ заседанието за открито.

(Отскитствуватъ народнитъ представители: Аврамъ Гачевъ, Александъръ Карапетровъ, Ангелъ Държански, Атанасъ Ганчевъ, Атанасъ Кайшевъ, Борисъ Мончевъ, д-ръ Василь Георгиевъ, Велизаръ Багаровъ, Героги Рашковъ, Георги Михайловъ, Георги Петковъ, Димитъръ Сараджовъ, Екимъ Екимовъ, Иванъ п. Райчевъ, д-ръ Иванъ Вазовъ, Киро Арнаудовъ, Матю Ивановъ, Найденъ Райновъ, Никола Генковъ, Никола Мушановъ, Панайотъ Станковъ, Петъръ Савовъ, Петъръ Митевъ, Петъръ Дограмаджиевъ, Симеонъ Андреевъ, Симеонъ Симеоновъ, Стефанъ Багриловъ, Стефанъ Керкenezовъ, Стоянъ Димовъ).

Имамъ да направя следнитъ съобщения.

Разрешенъ е отпускъ на следнитъ г-да народни представители:

Гаврилъ Ленковъ — 1 день;
Екимъ Екимовъ — 1 день;
д-ръ Иванъ Вазовъ — 1 день;
Обрешко Обрешковъ — 1 день;
Стоянъ Димовъ — 2 дена;
Спасъ Ганевъ — 2 дена;
Александъръ Карапетровъ — 2 дена и
Еню Кляневъ — 3 дни.

Постѣпили сѣ: Питане до г-на министра на търговията, промишлеността и труда отъ г-да народнитъ представители Гаврилъ Ленковъ и Милети Начевъ относно липсата на вѣглища въ училищата и други държавни учреждения и доставката на недоброкачествени такива на българскитъ държавни желѣзници;

Отъ сѣщитъ г-да народни представители, Гаврилъ Ленковъ и Милети Начевъ, питане до г-на министра на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ, относно нередовното движение на влаковетъ;

Отъ народния представител г-нъ Кирилъ Минковъ — питане до г-на министра на вътрешнитъ работи и народното здраве относно действията на радомирския околийски управител Атанасъ Джоневъ и на горноджумайския околийски управител Иванъ Пюбиенски;

Отъ народния представител г-нъ Коста Божиловъ — питане до г-на министра на търговията, промишлеността и труда относно лишаване отъ правото на помощ огром-

ната часть тютюноработници, намиращи се въ сезонна безработица; неправилното смѣтане за страниченъ доходъ на безработния заплатата на съпругата му и пр.; по премахване на мъртвия сезонъ и по продължаване действията на колективнитъ трудови договори.

Питанията ще бѣдатъ изпратени на съответнитъ министри за отговоръ.

Постѣпили сѣ отъ Министерството на финанситъ:

Предложение за разрешаване износа на нѣкои предмети и стоки;

Предложение за освобождаване отъ износно мито и други данѣци и такси 103 кгр. цигари и за разрешаване износа на биотонинови и оваринови препарати;

Предложение за ликвидирани задълженията на 2570 лица отъ гр. Русе и околията му и отъ с. Кубратъ и околията му за общинска и окръжна върхнина и за търговска камара върху акцизни и тютюневи патенти за 1921 и 1922 г.

Тия предложения сѣ раздадени на г-да народнитъ представители и ще бѣдатъ поставени своевременно на дневенъ редъ.

Пристѣпваме къмъ първа точка отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за осигуряване на земедѣлскитъ стопани — продължение разискванията.

Има думата народниятъ представител г-нъ Никола Захариевъ.

Никола Захариевъ: (Отъ трибуната. Посрещнатъ сѣ ржкоплѣскания) Г-да народни представители! Отъ вчера е поставенъ на разглеждане законопроектътъ за осигуряване старинитъ на земедѣлскитъ стопани, а сѣщевременно и за облекчение положението на замедѣлцитъ-инвалиди, които добиятъ 50% инвалидность. Говориха седемъ души, чухме експозето и на уважаемия министъръ на земедѣлието.

Земедѣлскитъ въпросъ сѣ този законопроектъ отива да добие едно цѣлостно разрешение. Единъ отъ ораторитъ вчера каза, че земедѣлскитъ проблемъ въ този си видъ и форма преди четири години навлѣзе въ своята сѣщина и преди четири години доби тази форма, която ние искаме днесъ да му дадемъ. Земедѣлскитъ въпросъ, г-да народни представители, не само у насъ, но въ която и да било държава, не сѣществува отъ четири години.

Земедѣлският въпрос, аграрният въпрос вълнува човѣчеството близу 2.000 години. Ние си спомняме историята на братята Гракхи, голѣмата епопейна борба, която водиха тия двама голѣми синове на земята за разрешаването на оня проблем — проблемът за земята — който бѣше най-актуалният тогава, въ старата римска държава. Съ минаването на вѣковетъ, всѣки вѣкъ, всѣка епоха е била обременявана съ земедѣлския въпрос. Ние минахме презъ така нареченитъ селски войни, минахме презъ времето на Лютера, когато той формулира голѣмитъ аграрни искания; минахме Пугачовия бунтъ въ Русия; минахме аграрнитъ движения следъ войната, и днесъ сме дошли до това положение, че държавата, която въ миналото винаги е била противница на правилното разрешение на аграрния въпрос, самата тя, отговорнитъ носители на управлението и цѣлокупното народно представителство съ жаръ, съ съзнание за изпълнението на единъ голѣмъ дългъ къмъ този народъ, къмъ който принадлежи и то, съ всичката сериозност, която то има като народно представителство, искатъ и вече го разрешаватъ.

Мнозина въ миналото, които сѣ представлявали божемя аграрното движение, колчемъ сѣ дохождали на отговорното мѣсто въ управлението на държавата, забравяли сѣ онова, което сѣ проповѣждали, а сѣ вършили тъкмо обратното. Азъ си спомнямъ една библейска истина, казана въ Евангелието. Когато попитали Христа дали нѣма нѣкога да се явятъ нѣкои, които ще проповѣдватъ неговото учение и въ негово име да искатъ да заблудятъ самия народъ, той казалъ: мнозина ще се явятъ, ще проповѣдватъ моето учение, но вие ще ги познаете, дали тѣ сѣ истински проповѣдници или не, само по тѣхнитъ дѣла. Дѣлата на тѣзи, за които е думата ми, които въ името на дадена обществена идеология въ миналото сѣ заемали отговорно държавно мѣсто, сѣ показвали, че тѣ никога не сѣ искали искрено, сърдечно, разумно да разрешатъ аграрния въпросъ.

И ние сме щастливи да констатираме днесъ, че почитаемото правителство, подъ председателството на уважаемия г-нъ проф. Филовъ, и почитаемото народно представителство, всички до единъ — това констатирамъ — сме преизпълнени съ голѣмата грижа не фарисейски да защитимъ земедѣлското съсловие, земедѣлската професия, но отъ сърдце да дадемъ на земедѣлския народъ туй, което той отъ вѣкове е искалъ, и за пръвъ пътъ — нека констатираме това — въ Европа да поставимъ аграрната проблема истински въ една голѣма широта, за да добие тя своето правилно разрешение. (Ржкоплѣскияния)

Уважаеми г-да народни представители! Въ миналото, когато сѣ се явили селски движения на позръхността у насъ и сѣ обединявали една голѣма частъ отъ селото, тѣ сѣ имали тази форма и този видъ, както уважаемиятъ г-нъ Петъръ Савовъ вчера тукъ отъ тази трибуна каза — че тѣ сѣ били просто една жакерия блудна, безпътна, която е искала да намѣри пѣтища, неведоми за нея, и която е гонила цели, непостижими за нея. Вѣрно е другото: селскитъ движения у насъ сѣ били резултатъ на едно неправомѣрно отношение, което е имала държавата къмъ едно земедѣлско съсловие, къмъ земедѣлската професия, къмъ единъ слой отъ нашия народъ.

Ние си спомняме първитъ години следъ освобождението. Тогава нашата интелигенция, заразена съ голѣмитъ идеи на Бакунина, на Енгелса, на Маркса, се хвърли въ една противоположност на онѣзи реалистични схващания, които имаше българското село и специално българскиятъ земедѣлецъ. Ние знаемъ, че тази интелигенция на времето се отчужди и усвои известни прийоми, които не бѣха прищипи нито на нашата традиция, нито на нашия битъ, нито на нашия животъ. Мнозина забравиха, че по таванитъ на тѣхнитъ бащи, на тѣхнитъ дѣди стояха още царвулитъ на тѣхнитъ родове. А пъкъ и самитъ тѣ още ги носѣха. Турското робство, край голѣмитъ злини, които направи на българското племе, на българската държава, край голѣмитъ нещастия, които причини на българския народъ, докара и нѣщо ново: че ние безъ революция можахме да изравнимъ всички съсловия въ страната, всички да бѣдатъ на едно ниво. Нѣма страна въ Европа, въ която равенството, като отношение между отдѣлнитъ съсловия и професии, да бѣде тъй щастливо разрешено, както е въ България. И българскиятъ земедѣлецъ въ миналото се ползуваше съ сѣщитъ права, които имаха и занаятчиитъ, които имаха и търговцитъ, въобще всички съсловия.

Но дойде единъ периодъ на упадъкъ и трѣбваше да се явятъ умове голѣми, поети и писатели, като напр. Иванъ Вазовъ, които нададоха викъ къмъ българската интелигенция, които нададоха викъ къмъ частъ отъ българския народъ да се върне назадъ къмъ селото, да види селската неволя, да види селската нищета, да види селската мизерия, да види страшното положение, въ което е изпадналъ българскиятъ

селянинъ. Вазовъ и други български поети и писатели, както казахъ, излъзоха съ възвание къмъ българския народъ, къмъ българската интелигенция да иде да види мизерията и нищетата на българското село. И само когато четемъ произведението на Вазова, когато се възхищаваме отъ неговото така разумно схващане на интереситъ на българското село, ние можемъ да проникнемъ каква тежка мисль е гнетила този голѣмъ българинъ, този голѣмъ поетъ, изразена въ неговото стихотворение „Елате ни вижте“. Той казва:

„Вий, дете въ покой и палати стоите,
Къмъ насъ приближете, — вий славни, вий сити!
Зърнете презъ нашето изгнило плетище,
И може би вамъ ще настръхнатъ космитъ!
Елате ни вижте!
Тогазъ за народа сѣ бихте смислили,
И срамъ, угризение бихте сѣтили,
И вашето сърце съсъ болка заби — ще.
О доста на дума сте нази любили —
Елате ни вижте!“

Да, да идемъ да ги видимъ! Той отправяше апелъ къмъ онова поколѣние, къмъ оная интелигенция, която живѣеше въ тая държава, която въ действителностъ бѣше държава за управляващата партия, коалиция, комбинация, но никогата — за цѣлокупния български народъ. (Ржкоплѣскияния)

Г-да народни представители! Какъ можемъ да си обяснимъ ние това отношение, което селото имаше къмъ държавата, и това отношение, което тогава държавата имаше къмъ селото? Можемъ да си го обяснимъ само по единъ начинъ: че всички политически групировки, всички политически партии навремето си служеха съ държавата като инструментъ за задоволяване на тѣхнитъ партийни прищѣпки, на тѣхнитъ групови прищѣпки, а никогата за разрешаване проблемитъ на цѣлокупния български народъ, безъ огледъ на това кого засѣгатъ дали земедѣлеца, работника, занаятчията, умствения работникъ или когото и да било. (Ржкоплѣскияния)

Селото тогава се калцира въ една твърдина. Селото тогава се отдалечи отъ държавата, то пренебрегна държавата, нейнитъ форми. Не че не любѣше своята българска държава, не че не любѣше своята еманация, своето дѣло. Не. Българското село винаги, всѣкога е давало примѣри какъ се люби държавата, какъ се жертвува за нея и какви постижения може да има тази държава, ако спечели сърдцата на цѣлокупния народъ. Да си спомнимъ петѣковното робство. Ние знаехме въ много градове, какъ тия, които стояха начело на отдѣлнитъ цехове, на отдѣлнитъ занаяти, на отдѣлнитъ професии, но които бѣха въ близъкъ контактъ съ турчина-властитель, лека-полека започнаха да турятъ фесове, а нѣкои даже грѣцки фустанели, докато единствено селото остана здравата гранитна крепостъ, кѣдето крепна, развива се и най-сетне като фениксъ отъ пелищата възкрѣсна духътъ на свободна България. (Ржкоплѣскияния)

Всички ние до единъ сме рожба на българското село. Ние сме чували пѣсенята на българската майка. Нейната пѣсенъ запази българския езикъ. Нейниятъ говоръ надъ люлката на малкото детенце можа да всади въ него голѣмия духъ за борбата, която Стамболовъ навремето възпѣ въ своята пѣсенъ „Нани, нани, мое детенце“. Въ тази пѣсенъ се възпѣваше това детенце, да стане планински царъ, съ оржие въ рѣка да се бори за свободата. И този селянинъ се борѣ. Тази здрава крепостъ, този голѣмъ гранитъ най-сетне се прояви и ние видѣхме преди повече отъ половинъ столѣтие какъ той се изрази въ гигантския устремъ при Шипка, въ епопейнитъ борби при Плъвень, при Стара-Загора и другадѣ още по знайнитъ и незнайни бойни полета, кѣдето се прояви калениятъ български духъ.

Но ние виждаме, че това е резултатъ на едно дългогодишно народностно възпитание тамъ, въ дебригъ балкански, въ хлѣбороднитъ български полета, навсѣкѣде, кѣдето живѣха тия българи, необезпокоявани отъ турското робство и отъ фанариотския фанатизъмъ, който се стремѣше да изобличи българския народъ, че едва ли той не е едно диво овчарско племе. Ние видѣхме, че селото даде своята данъ къмъ зараждащата се държава.

Е, какъ можеше това село после да намрази тази държава? Защо се явиха два фронта? Защото съществуваше една политическа система, взета, за голѣмо съжаление, отъ други държави, която политическа система, цѣли 50 години разпъваше на кръстъ нашата страна, нашата родина. Не съмъ отъ ония, които ще отрекатъ заслугитъ на всички голѣми българи, които, макаръ да бѣха въ политически партии — защото нѣмаше кѣде на друго мѣсто да бѣдатъ — дадоха своята данъ къмъ държавата.

Г-да народни представители! Нека признаем една истина. България преди 64 години бѣше една колибарска и овчарска страна. България преди 64 години се състоеше само отъ схлупени селски хижи, покрити съ слама, и кални, непроходими селски улици, безъ никакви шосета, и съ градове, каквито сѣ днесъ почти последнитѣ села въ България. За 64 години да стигнемъ ние това положение, което имаме днесъ, да надминемъ почти всички балкански страни, да гонимъ напреднали европейски страни, като Холандия, Дания, Белгия, които иматъ вѣковна история, свободенъ, непринуденъ и не гнетенъ отъ никого животъ, да постигнемъ ние такива голѣми успѣхи въ земедѣлието, да завладѣемъ европейския пазаръ съ нашето грозде, да завладѣемъ европейския пазаръ съ нашитѣ тютюни, да завладѣемъ европейския пазаръ съ нашия оризъ, съ всички онѣзи артикули, които произвежда нашето земедѣлие, и да измѣстимъ белгийци, холандци и датчани, които вѣкове сѣ стояли на този пазаръ — за това се иска духъ, за това се иска единъ здравъ народъ, едно голѣмо сърдце, единъ голѣмъ умъ и ръководители на държавата, които мислятъ доброто на народа.

Ако ръководителитѣ, голѣмитѣ бюстители на народнитѣ интереси бѣха вънъ отъ партийнитѣ групировки, които партийни групировки, както казахъ, имаха за целъ — такава бѣше системата — завладявайки управлението на държавата, да гледатъ всячески, по всички пѣтища, ведоми и неведоми, да охранятъ своитѣ партийни интереси посредствомъ голѣмия авторитетъ, който има тая държава, не биха се явили тѣзи фронтове, на които бѣхме свидетели. Но тогава навсѣкѣде по стѣгди и мегдани, даже и ония, които бѣха убедени, че трѣбва да се помогне на селото, да се даде на земедѣлца оная животелна струя, която е необходима, за да се издигне неговиятъ авторитетъ, неговото самочувствие, неговото самосъзнание, и тѣ не смѣха да направятъ това, защото бѣха оградени въ тѣснитѣ рамки на партийния шабъ, койго имъ повеляваше да иматъ тѣзи и тѣзи разбирания.

Ето какъ се явиха двата фронта, какъ се явиха двата колоса: голѣмата идея за държавата, голѣмата организация на държавата, отъ една страна, и мълчаливото като гробъ българско село, което противодействуваше на тая държава. Станаха експеси. Тѣзи експеси ни поучиха въ голѣмата истина, че най-сетне ние трѣбва да търсимъ нови пѣтища.

Азъ съмъ щастливъ да констатирамъ, че ние всички тукъ до единъ това минало, за което говоримъ, го забравихме за вѣки вѣковъ, обърнахме тая страница, която никога никой отъ насъ нѣма да иска да се отвори. Днесъ тукъ, въ тоя Парламентъ, довчерашни противници идеологични, партизани, които стояха на различни фронтове, дълженъ съмъ да констатирамъ, помежду си сѣ по-любвеобилни приятели, отколкото къмъ вчерашнитѣ партизани. Днесъ ние виждаме единъ афинитетъ, създаденъ между цѣлото народно представителство и между членоветѣ на Министерския съветъ. Въ новата държава ние вече разглеждаме въпроситѣ другояче: смѣкваме маскитѣ на тѣзи, които искаха да демагогствуватъ съ българското село, а издигаме престижа на държавата, издигаме любовта на държавата къмъ всички съсловия, къмъ всички професии еднакво и създаваме вече закони, като този, който разглеждаме сега.

Ето какъ ние дойдохме до положението, че днесъ законопроектътъ за осигуряване на земедѣлскитѣ стопани да бѣде разглежданъ, одобряванъ и приетъ съ широко сърдце, съ чиста съвѣсть, съ голѣма любовъ отъ цѣлото народно представителство безъ изключение. Ние намѣрихме примирението, намѣрихме го въ голѣмата сила и авторитета на държавата и въ новитѣ пѣтища, които ние усвоихме.

Осигуряване на земедѣлскитѣ стопани! Г-да народни представители! Ние създавахме въ миналото какви ли не закони. Ние имаме напримеръ, законъ за защита на колетѣ; ние имаме законъ за защита на говедата, законъ за защита на овцѣтѣ, законъ за защита на птицитѣ, законъ за защита на всичко онова, което бѣше артикулъ на земедѣлца-производителъ. Единъ законъ ни липсваше — за защита на човѣка, оная, който създава всички тѣзи блага, който прави птицевѣдство, който прави свинеѣдство, който прави говедовѣдство, който прави всички онѣзи нововъведения въ земедѣлието, съ които нововъведения нашето земедѣлско производство проникна, както казахъ, на европейския пазаръ. Ние нѣмаме законъ за защита на земедѣлца.

Какво правимъ въ сѣщностъ съ този законопроектъ? Дали действително ние отиваме да извадимъ отъ държавната каса пари и срѣдства и да ги хвърлимъ на вѣтъра,

да ги хвърлимъ на този, който както казватъ нѣкои вънъ, я ги заслужава, я не? Не, ние извършваме само една морална подготовка на българския селянинъ-земедѣлецъ. За първи пѣтъ той почувствува, г-да народни представители, че той действително е таченъ, защитенъ отъ държавата, желанъ отъ държавата и че държавата е негова. Я се пренесете преди 32-33 години, когато единъ селянинъ не можеше да влѣзе въ града, докато не плати своята октроа, докато не плати своя бачъ! Ако носи една кокошка, ако носи нѣщо въ колата си — даже единъ свитѣкъ напуръ — той трѣбва да плати бачъ. Градътъ бѣше непристъпенъ за него. Тогава имаше другъ мирогледъ. Но ние виждаме, че постепенно-постепенно държавата излѣзе отъ това криво разбиране за отношенията между нея и частъ отъ нейнитѣ поданици. Днесъ сме щастливи да констатираме, че земедѣлецътъ съ този законопроектъ се поставя на равна нога не, даже бихъ се осмѣлилъ да кажа, че е привилегированъ вече спрямо другитѣ професии въ тая страна.

Каква ли ще бѣде поука отъ тая привилегия, която се дава на българското село? Единъ земедѣлецъ ще знае, че когато той доживѣе до старини, неговитѣ старини сѣ обезпечени. Г-да народни представители! Азъ вчера слушахъ тукъ единъ невиненъ диспутъ, едно малко прение между двамата народни представители по въпроса, дали действително остарѣлитѣ хора сѣ пренебрегнати отъ своитѣ синове и дѣщери, дали тѣ се намиратъ въ едно особено положение?

Г-да народни представители! Никой благоразуменъ синъ не отива да се бори противъ своя баща и никой благоразуменъ баща не вижда въ лицето на своя синъ единъ вътрешенъ домашенъ врагъ. Ние знаемъ, че въ всѣка селска кѣща, въ която има трима-четирма синове и две-три дѣщери, когато бащата раздѣли своето състояние на всички и си остави нѣкакви злокобни 5-6 декара земя, за да ги даде на този, който ще го гледа на стари години, заради тѣзи 5-6 декара земя често пѣти между синоветѣ или между снахитѣ, ако не между синоветѣ, ставатъ прения, кавги. И сѣ създадени много и много народни умотворения, които усмиватъ този начинъ на разрешение на проблемата за осигуряване, ако щете, за наследството.

Таско Стоилковъ: Право.

Никола Захариевъ: Съ този законопроектъ ние ще разрешимъ не само въпроса за издигане престижа и осигуряване на земедѣлскитѣ стопани, но косвено ще разрешимъ и въпроса за наследството, защото никой земедѣлецъ наследодателъ, който има вече 3.600 л. пенсия на годината, нѣма да остави тѣзи злокобни 5-6 декара земя за себе си, за да служатъ като раздоръ. Заради тая пенсия ще иска да го гледа всѣки — и дѣщеря, и синъ, и снаха, и койго и да било.

3.600 л. пенсия за единъ земедѣлски стопанинъ презъ годината! Г-да народни представители! Нека да я мѣримъ съ масшаба на тия селяни. Тя не е много, но съ нея земедѣлецътъ-стопанинъ ще може горе-долу да посрещне разходите си. Не е много по нашия масшабъ, не е много по масшаба на града, но за въ селото, кѣдето има нѣколко приходоизточници, действително ние трѣбва да дадемъ едно такова възнаграждение на земедѣлца-стопанинъ за стари години, за да може той да живѣе.

Ангелъ Сивиновъ: Най-сетне като начало е много голѣмо.

Никола Захариевъ: Повдигна се въпросъ, дали пенсията да бѣде 200 л., или да бѣде 300 л. месечно; дали годинитѣ да бѣдатъ 65 или 60.

Г-да народни представители! Предвижда се отпускането на пенсия на 65 години, а въ особени случаи — на 68 години! Защо ще искаме да профанираме това голѣмо дѣло? Азъ ви моля най-сърдечно да разберемъ една голѣма истина. Действително ние бихме спестили нѣкой и другъ милионъ отъ това, че ще увеличимъ годинитѣ, но нѣма да постигнемъ желания резултатъ, защото при тоя животъ, който има сега, рѣдко ще видите въ града хора на 68 години, а камо ли въ селото, кѣдето 60 години отъ сутринъ до вечеръ отъ 5-годишна възраст тоя селянинъ не знае спокоенъ день, не знае цѣла нощъ изнощувана, не знае цѣль день изденуванъ въ отмора и почивка. Той непрестанно е работилъ! Отъ чиликъ да бѣде, отъ желѣзо да бѣде тоя човѣкъ, и той, най-сетне би се изтъркалъ и унищожилъ. (Ржкоплѣскания)

Таско Стоилковъ: Браво!

Никола Захариев: Ето защо, г-да народни представители, азъ смѣтамъ, че никакъвъ споръ по въпроса за годишнитъ не може да има. Не може да има такъвъ споръ и по въпроса за размѣра на пенсията дали да бѣде 200 или 300 л. Какво сж 300 лева? — 10 лева на день.

Азъ нѣма да повтарямъ онова, което казаха преждеговорившитъ. Да получи единъ земеделецъ-стопанинъ 10 л. на день, съ тѣхъ той ще може да задоволи насжщнитъ си нужди. Знаете ли съ тѣзи пари какъ спасяваме честта на оня старецъ, който, когато се явятъ неговитъ внучета и внуци, за да му поискатъ единъ левъ за калемъ или тетрадка, нѣмайки, и той като детето, като внуцето, трѣбва да отиде при своя синъ да се моли да му даде той пари, за да спаси честта си предъ своитъ внуци! Иначе ние психически убиваме тоя човѣкъ.

Най-после — последенъ аргументъ за увеличаване размѣра на месечната пенсия — ние трѣбва да държимъ смѣтка и за психическото въздействие, което има тоя законопроектъ върху по-младитъ поколения. Единъ 20-годишенъ младежъ, когато знае, че неговиятъ баща е осигуренъ, че е зачетенъ, че и той, като стигне старини, ще бѣде подсигуренъ, ще стои въ село. Така ще спремъ наплива въ града. Най-опасната проява, г-да народни представители, въ последно време е приливътъ отъ селото къмъ града. Нѣкои казватъ: защо отиватъ, дайте да ги спремъ съ апели, съ покани. Не, не може съ апели и съ покани. Създавайки възможностъ за земеделеца да преживява спокойно въ дълбоки старини, да не се смѣта той униженъ, като му се осигури едно възнаграждение, ние ще запазимъ тоя гранитъ неокжтнатъ, ще запазимъ тая цѣлина несломима, и ще бждемъ свидетели въ едно кжсо време следъ гласуването на тоя законъ на моралното въоръжаване на българското село въ защита на българската държава.

Г-да народни представители! Напоследъкъ сме свидетели на различни пристѣпи къмъ българското село. Атакува се и българскиятъ градъ, атакува се и българското село. Тия, които атакуватъ, смѣтатъ, че най-вече въ селото ще срещнатъ една невежа маса, която лесно ще се поддаде на тѣхнитъ поплъзновения.

О, лъжатъ се тѣ. Селото е било, е, и си остава най-здравата крепостъ и никакви поплъзновения, отъ кждето и да идатъ тѣ, не ще сломятъ тая крепостъ. (Ржкоплѣскания и гласове „Браво“!) Селото нѣма да се поддаде на прималивитъ лозунги, нито пъкъ ще смутятъ неговия духъ хвърчащитъ листове. Тѣ ще отидатъ най-вече въ тѣхнитъ автори, въ тѣзи, които ги пращатъ. Селянинътъ винаги се е борилъ за защита на своята земя — не че е билъ консервативенъ, но защото той е обикналъ земята си и той знае, че тая земя е отъ неговитъ дѣди, и тя ще бжде на неговитъ наследници, на неговитъ потомци.

Българскиятъ селянинъ, ако ние го въоръжимъ морално, си остава и вътрешно и външно завидната гранитна крепостъ на българския духъ и на българската държава. Ние знаемъ войнитъ. Срѣбно-българската война, Балканската война и Европейската война дадоха чиличезитъ духове на онѣзи именни и безименни герои, които пролѣха кръвта си и учудиха свѣта съ своята храбростъ. За една педя земя българинътъ се бие даже съ комшията си, а камо ли за тая педя земя той не би се билъ съ противника на българското племе. Ето защо, въоръжимъ ли морално тоя народъ съ тия законоположения, които му даваме, ние ще получимъ едни блѣскави резултати. За въоръжението на своята армия народътъ дава милиарди. Защо да не дадемъ не милиарди, а милиони, за да имаме сигуренъ и другиятъ факторъ въ въоръжението — човѣкътъ? Не е достатъчно само единъ народъ да има танкове, аероплани, да има шикове и картечници, да има гранати и куршуми. Трѣбва да има кой да носи тия гранати, трѣбва да има кой да хвърля тия куршуми, трѣбва да има кой да кара тия аероплани, неотстъпно да стои при даденитъ заповѣди отъ неговото командуване. Това се постига, като калимъ духа на народа. А тоя духъ ще се кали само тогава, когато погледнемъ майчински, когато разрешимъ справедливо онѣзи въпроси, които се поставятъ отъ самия народъ.

Азъ виждамъ проявената отъ народа скромностъ, която констатираме, вѣрвамъ, почти всички до единъ. Земеделцитъ въ цѣла България не щатъ да бждатъ осигурени за 1.000 л. напримѣръ, на месецъ или за 500 л. Тѣ сж скромни. Тѣ казватъ: смѣто 200 л. на месецъ, молимъ ви, разберете ни, най-искрено излагаме нашето положение предъ васъ, дайте ни поне 300 л. на месецъ съ 100 л. само повече отъ предвиденото въ законопроекта. (Ржкоплѣскания) Такава скромностъ азъ не бихъ вѣрвалъ да има кждето и да било.

Е, бива ли ние, при тия скромни желания, при тия скромни искания, да се произнесемъ и да кажемъ: не, ние ще държимъ на 200 л., защото държавата нѣма срѣдства?

Държавата нѣма срѣдства! Г-да народни представители! Срѣдствата на държавата не идватъ отъ държавната каса, тѣ идатъ отъ народа; дава ги пакъ тоя народъ. И когато се повдига въпросъ отъ кжде да вземемъ срѣдства, за да дадемъ пенсии на тия земеделци, които навършватъ 60-годишна възраст или които ставатъ инвалиди съ 50% изгубена работоспособностъ, азъ казвамъ: има само единъ начинъ за неговото разрешение — като предвидимъ минималенъ членски вносъ, задължителенъ за всички земеделски стопани. Може да бжде 10—15 л. на годината, колкото да знае стопанинътъ, че членува въ една организация. Но членуването, г-да народни представители, въ никой случай не може да остане доброволно. Защо? Защото оня, който има доходъ, напримѣръ, 100.000 л., ще каже: за 300 л. азъ нѣма да си направя трудъ да отида само до общината да се регистрирамъ да плащамъ членски вносъ и да получа, като стана 60-годишенъ, нѣкаква си пенсияка отъ 300 л. на месецъ.

Ние ще направимъ членуването задължително, за да могатъ всички по-богати косвено да платятъ и на по-сиромаситъ, които членуватъ въ фонда. (Ржкоплѣскания) Ние ще направимъ застраховката задължителна, защото потакъв начинъ нѣма да оставимъ неосигуренъ нито оня, който е нехаенъ, нито оня, който — представете си другъ случай — може да е богатъ до 59-та си година, а на 60-та година, по стечение на обстоятелствата, да осиромашѣе. Вие бихте ли се съгласили, тоя човѣкъ, който е плащалъ 60 години данъкъ на държавата, който е поддържалъ тая държава, членувалъ е въ фонда, най-подире да остане на улицата, безпризоренъ и бездоменъ? Ние не можемъ да се съгласимъ съ тия клаузи въ законопроекта, които предвиждатъ доброволното участие въ застрахователния фондъ.

Споредъ законопроекта, фондътъ за осигуряване на земеделските стопани се придава къмъ „Общественият осигуровки“! Г-да народни представители! Може ли фондътъ на 1.340.000 души да го припомнимъ къмъ фонда на 100 или 200 хиляди души? Защо да не съществува като отдѣленъ фондъ? Защо да не съществува като специаленъ фондъ за обществени осигуровки на земеделцитъ-стопани? Защо ние ще го придаваме къмъ другитъ фондове и съ туй да подценимъ това голѣмо дѣло, което вършимъ? Защо ще трѣбва да платимъ данъкъ на едно бюрократично схващане, което иматъ отдѣлни актюери, които сж изчислявали кжде ще отидатъ срѣдствата на тия фондове?

Ние ще трѣбва да създадемъ специаленъ фондъ за осигуряване на земеделцитъ-стопани. Той ще бжде грамаденъ, защото ще бжде засилванъ и съ срѣдства отъ друго мѣсто.

Подхвърли се идеята за вземане известенъ процентъ върху вноса и износа — най-справедливото разрешение, което се приближава до системата на професоръ Таудсенъ въ Северо-американскитъ съединени щати, която система иска равномерно разпредѣление на вноскитъ въ тоя фондъ. Г-да народни представители! Тая година ние сигурно ще имаме 8 и половина — 9 милиарда лева износъ. Ще имаме и толкова вносъ, защото системата е клирингова: трѣбва да внесемъ толкова, колкото сме изнесли. Значи, ще имаме близу 18 милиарда лева вносъ-износъ. Дай, Боже, по-благоприятни години, да се увеличи нашата територия, нашата земя, и естествено ще имаме по-голѣмъ износъ и по-голѣмъ вносъ. Значи, ще стигнемъ до 20 или 30 милиарда лева вносъ-износъ. По 2% само да туримъ върху тоя вносъ и износъ, това сж 400 милиона лева пари, които ще влѣзатъ въ фонда.

Кой ще плати тѣзи пари? Ще ги плати занаятчията ли? Не. Ще ги плати работникътъ ли? Не. Ще ги плати индустриалецътъ ли? Не. Ще ги плати чиновникътъ ли? Не. Ще ги плати земеделецътъ, защото ние изнасяме само земеделско производство. Нито една наша индустрия не изнася производството си. Търговското съсловие е всецѣло въ услуга на земеделеца. Кооперативитъ сж сжщо въ услуга на земеделеца-производителъ. По такъвъ начинъ чрезъ облагите износа на земеделското производство ние разрешаваме справедливо и въпроса за косвеното облагане на земеделеца. Така напримѣръ, единъ земеделецъ, който има 40 декара лозе „Болгаръ“ и изнесе 40.000 кгр. грозде, а бжде обложенъ по 2% върху стойността на гроздето — да кажемъ 20 стотинки на килограмъ, той ще плати 8.000 л. за фонда. Онзи пъкъ земеделецъ, който нѣма грозде или други артикули за износъ, нѣма да плати нито стотинка на фонда. Ето какъ срѣдствата за фондъ ще се набиратъ справедливо отъ земеделцитъ-производители споредъ тѣхното имотно състояние. Тѣй справедливо разрешенъ въ-

просът за набиране срѣдствата за фонда, ние ще имаме единъ свършенъ законъ.

Г-да народни представители! Може би въ бъдеще, съ течение на времето, да се наложатъ нѣкои подобрения въ закона, но днесъ за днесъ по този начинъ ние щастливо разрешаваме най-големия проблемъ, който е съществувалъ отъ освобождението на България до днесъ, и издигаемъ единъ исторически паметникъ. И помнете ми думитъ: както народното представителство, което съ такава голяма съзнание, съ такава голяма любовъ се отнася къмъ българския земеделецъ-стопанинъ — понеже изхожда отъ недра на народа, понеже е делегирано тукъ съ любовта на този народъ и е увѣнчано съ голѣмия успѣхъ да запази мира и спокойствието въ страната — така и правителството, което се възглавява отъ г-нъ проф. Филовъ и което тъй щастливо ръководи българския корабъ и го води къмъ спасителния брѣгъ, во вѣки вѣковъ ще бѣда въ вѣнцехвалени отъ българското село и во вѣки вѣковъ имената на всички тѣзи, които сж способствували за гласуването на закона, ще бѣдатъ дълбоко взидали въ сърцата на българския земеделецъ-стопанинъ. Така ние ще изградимъ мощта и величието на България и ще доживѣемъ утрешния день, който ще бѣде день последенъ на нашитъ страдания и день първи на нашия възходъ. (Ръкоплѣскания)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Атанасъ Цвѣтковъ.

Атанасъ Цвѣтковъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Азъ за пръвъ пътъ въ XXV-то Народно събрание съмъ народенъ представителъ, и това обстоятелство ми налага да бѣда скромненъ. Но понеже съмъ избранъ отъ една колегия, където си оспорвахме правото съ другъ единъ човѣкъ, който е очертана политическа фигура и бившъ министъръ, трѣбва да ви кажа, че когато следъ изборитъ се видѣ, че на мене се възлага да представявамъ тукъ, въ Народното събрание, колегията, българскитъ селяни, които ме изпатиха, и които разбираха много добре колко е трудна задачата ми когато ги споможавахъ, туряха въ джобовѣтъ ми порѣчкитъ на българското село, за да не би тукъ да ги забравя, макаръ да зная нуждитъ и болкитъ на селото, защото съмъ расълъ въ него.

Въ миналата сесия на Народното събрание азъ дебиѣхъ случай да подхвърля на вниманието на народното представителство поне нѣкои отъ порѣчкитъ на българското село. Такъвъ за пръвъ пътъ ми се удаде при гласуването на бюджета на фондовѣтъ. Тогава само азъ повдигнахъ въпроса за пенситъ на българскитъ селяни. При гласуване бюджета на Погасителната каса азъ сжщо така повдигнахъ и въпроса за задълженията на българскитъ селяни, които все още имъ тегнатъ.

Припомнямъ ви това, г-да народни представители, не за да се похваля, а за да разберете колко голяма е радостта ми, като виждамъ, че днесъ е поставенъ за разглеждане въ Народното събрание законопроектъ за осигуряване на земеделскитъ стопани. Но сжщо така не мога да отмина и въпроса за задълженията на земеделскитъ стопани и да не кажа нѣколко думи сега и по него. Този въпросъ ми напомня много за камилската птица въ пустинята, която закрива само главата си въ пѣсѣка и мисли, че е закрила цялото си тѣло отъ неприятеля. Азъ мисля, че имаме сжщото и при въпроса за задълженията: само главата на този проблемъ е скрита отъ нашата общественост, обаче трупътъ му остава откритъ.

Както казахъ, внасянето на разглеждания законопроектъ ме радва много. Вѣрвамъ, че то радва и всички народни представители. Азъ видѣхъ тукъ нашия колега д-ръ Николаевъ, макаръ да има по-малки връзки съ българското село, вземайки мѣрки да му се даде думата при второто четене на другъ законопроектъ, за да каже въ българския Парламентъ, че одобрява законопроекта за осигуряване на земеделскитъ стопани. Всички се радваме, че е внесенъ този законопроектъ. Цѣлнятъ български народъ е отправилъ погледа си къмъ вчерашното и днешното заседание на Народното събрание. Интересътъ у всички е много голямъ. Българското село въобще проявява интересъ къмъ работата на Народното събрание.

Азъ съмъ дълженъ сжщо така да ви припомня, че нашиятъ колега д-ръ Петъръ Кюсеиановъ, говорейки по отговора на тронното слово, много сполучливо каза, че българскиятъ народъ роптае, българскиятъ народъ протестира противъ всички наредби, но когато тѣ станатъ закони, той замлъква и ги изпълнява. Отъ това азъ вадя заключение, че идеята за водачеството не е тъй популярна всрѣдъ българското село, както е популярна идеята за Народното събрание.

Българскиятъ селски народъ следи работата на Народното събрание. Когато то е въ сесия, има общественъ животъ въ българското село. Това е истината. И сега, когато българскитъ селяни и българската общественост се интересуватъ какво решаваме ние тукъ, сигурно тѣ не искатъ да чуятъ отъ насъ колко теории съществуватъ по въпроса за пенситъ, и затова азъ нѣма да се впускамъ да теоретизирамъ по въпроса и да разсѣждавамъ дали пенсията е право на държавата или е задължение на държавата, дали тя представлява връщане на ония вноски, които застрахованиятъ е правилъ въ фонда, дали държавата, следъ като чиновникътъ е служилъ известно число години, му връща вноскитъ въ форма на субсидия. Това азъ нѣма да направя, защото всѣки, който се интересува отъ теорията по този въпросъ, ще я намѣри въ учебника по административно право на нашия колега, уважаемиятъ г-нъ проф. Петко Стайновъ, и следъ като го прочете, може да застане на едно или на друго гледище.

Деянъ Деяновъ: Въ конституцията е казано за пенситъ. Не го казва Петко Стайновъ.

Атанасъ Цвѣтковъ: Въ конституцията теории нѣма.

Деянъ Деяновъ: Въпросътъ за пенситъ е конституционенъ въпросъ.

Атанасъ Цвѣтковъ: Високоблагородна е идеята на г-на министра на земеделіето, който е внесълъ настоящия законопроектъ, и на Министерския съветъ, който го е одобрилъ. Единъ отъ нашитъ колеги тукъ каза, че той преди 4 години съчинилъ резолюцията на конгреса на Съюза на земеделско-стопанскитъ задруги, прочелъ я предъ конгреса и тя била посрещната съ овации. Председателъ на този съюзъ е нашиятъ уважаемъ министъръ на земеделіето. Той взема тази резолюция на конгреса и успѣва да убеди Министерския съветъ въ необходимостта отъ създаването на законъ за осигуряване на земеделскитъ стопани. И нашиятъ министъръ-председателъ въ Трънъ оповести, че Министерския съветъ има намѣрение да даде пенсии на българскитъ селяни. Най-сетне пенсионирането на селянитъ не бѣше ли лозунгъ отъ дълги години насамъ, въ името на който ставаха борбитъ въ българското село? Не бѣше ли то онзи лозунгъ, въ името на който станаха много опустошения въ българската общественост? И днесъ ние виждаме взетъ този лозунгъ отъ преднитъ нѣкогашни плакати на селскитъ манифестации и поставенъ като заглавие на единъ законопроектъ на XXV-то Народно събрание.

„Законопроектъ за осигуряване на земеделскитъ стопани!“ Много хубаво заглавие! Понсже въ мотивитъ къмъ законопроекта неточно се говори за пенсия на земеделскитъ стопани, тогава и азъ, говорейки по законопроекта, ще си позволя сжщата неточност. На всички ни е известно, че тѣзи, които политически ръководятъ страната, тѣ подхвърлятъ идеитъ, обаче тѣзи идеи се разработвагъ отъ специалиста и отъ висшия чиновникъ. Той именно ще детайлира идеята, подробно ще я въплоти въ единъ законопроектъ.

Азъ виждамъ, обаче, грамадна разлика между идеята, която е вложена въ законопроекта, и оная идея, отъ която се е въодушевявалъ и е изпитвалъ чиста и детска радостъ Министерскиятъ съветъ. Въ законопроекта азъ виждамъ страшния отпечатъкъ на манталитета на висшия български чиновникъ, за когото мнозина наши колеги тукъ казаха, че е бюрократизираниъ. И въ настоящия законопроектъ, както въ много други, личи неизлечимо печатътъ на българската бюрокрация. Още въ чл. 1 на законопроекта ние виждаме, българскиятъ висшъ чиновникъ и бюрократъ-техникъ, който е разработвалъ законопроекта, да повелява, че българскиятъ земеделецъ-стопанинъ, ще бѣде застрахованъ „доброволно“. А навремето, когато е гласуванъ законътъ за „непосрѣдственитъ пенсия на държавнитъ служители“, както г-нъ министъръ Багряновъ ги нарече въ речта си преди започване на дебатитъ по законопроекта, макаръ че чиновницитъ сж били въ много по-добро материално положение по онова време, държавата е възприела задължителното участие на чиновницитъ въ пенсиониания фондъ. За работницитъ сжщо така имаме задължително застраховане. Азъ не разбирамъ, защо сега застраховането на българския селянинъ трѣбва да бѣде доброволно.

Най-сетне не е ли въ природата на човѣка да не се лишава отъ днешното, да го остави за утре или другъ день? Сжщо така стимулъ на човѣка да се лиши отъ днешното за утре или другъ день кое е? Не е ли това грижата да осигури близкитъ си: съпругата и децата? А въ

чл. 5 на законопроекта е казано, че пенсията на земеделско-стопанин е лична. Какъ ще накараме българския селянин да спестява от 15-годишната си възраст до 65-тата, като знае, че след навършването на годините, които ще му дадат право на пенсия, той може да получава пенсията си само два месеца и след туй, ако почина, нито съпругата му, нито малолетните му деца ще получават неговата пенсия? Какъ ще искаме далновидност от българския селянин, като знаем, че той стоа на по-ниско културно стъпало?

Азъ съмтамъ, че не можем да приемемъ доброволното застраховане на селянина, толкова повече че и въ самите мотиви към законопроекта се говори, че материалното положение на селянина е лошо. Това всички знаем много добре. Щомъ е така, кого ще убеди българският бюрократъ съ този законопроектъ, че онзи беденъ селянин, който не може да внася вноските си, не желае да се застрахова?

Въ чл. 1 се казва, че могат да се застраховатъ само мъже. Г-да народни представители! Вие знаете, че $\frac{1}{3}$ отъ стопанската работа въ българското село се върши отъ жената. Азъ няма да ви цитирамъ проценти, защото може да сгрѣша. Тукъ е г-нъ Сакаровъ, той за мене е жива статистика, и който иска, нека го пита. Той ще ви каже колко процента отъ стопанския трудъ въ селото се върши отъ българската селянка. Когато въ българския селски домъ дойде нещастие, стопанинътъ загине, тогава селянката, останала сама съ две-три деца, следъ като носи белега на траура денъ или два, се залавя съ нови сили да работи, за да изхранва децата си.

Има разлика между селската жена и жената на единъ чиновникъ, която следъ смъртта на мъжа си действително надѣва дълбокъ трауръ, както я рисува нашиятъ младъ гениаленъ карикатуристъ, Илия Бешковъ, обаче отдолу грижливо е поставила гримъ, което показва, че нещастieto не я е сломило, защото тя все пакъ има една материална опора — добрата пенсия на мъжа ѝ. Българската селянка, обаче, следъ като я сполети такова нещастие, утроява своите усилия, хваща ралото и мотиката и започва да рѣководи стопанството на мъжа си. Въпрѣки всичко това, обаче, българскиятъ висшъ чиновникъ, когато е разработвалъ законопроекта и е осъществявалъ тази хубава идея за пенсиониране на земеделците-стопани, не е далъ право на българската селянка дори доброволно да участвува въ застрахователния фондъ.

Пакъ въ чл. 1 на законопроекта се говори, че който има надъ 120.000 л. брутенъ годишенъ доходъ, също така не може да бѣде участникъ въ фонда. Защо, уважаеми български бюрократе? Ами знаешъ ли ти, че въ столицата на моята околия, гр. Свищовъ, има единъ висшъ чиновникъ, който събира негодуванието на цѣлата околия, защото има голѣми лични доходи — нѣкои казватъ, че на следството му било 30-40 милиона лева; нека да бѣдатъ 20 милиона лева — и въпрѣки това по законъ не може да бѣде лишенъ отъ пенсия? Напротивъ, този човѣкъ и сега още служи тамъ, защото му трѣбвали още две години за пенсия, и заприщва пътя на много други, свежи, прѣсни интелигентни сили, които гинатъ въ българското село, ходятъ изъ читалищата и въ кооперативните младежки групи, за да утоляватъ жаждата си за работа, а ние тукъ имъ се сърдимъ после, че ставали последователи на другаритъ отъ лѣво г-нъ Дюгмеджиевъ и г-нъ Поляковъ. Ние трѣбва да гласуваме и единъ такъвъ социаленъ законъ, съ който да се уреди въпросътъ за ония държавни служители, които иматъ лични доходи по-голѣми отъ това, което получаватъ отъ държавата — да не могатъ да заематъ държавни служби, за да се даде възможностъ на тѣзи, които ще донесатъ новото и хубавото въ държавата, и за да стане идеята за социална справедливостъ частъ по-скоро реалностъ.

Ангелъ Сивиновъ: Кой е този чиновникъ съ толкова милиони?

Атанасъ Цвѣтковъ: Въ чл. 6 на законопроекта се казва, че българскиятъ престарѣлъ селянинъ ще получава 200 л. пенсия. Азъ не мога да разбера, защо на българския селянинъ се дава толкова малка пенсия, защо неговите старини се ценятъ толкова евтино! Вѣрвамъ, че г-нъ министърътъ на финанситъ пакъ ще каже: „Нѣма пари“.

Нека г-нъ министърътъ на финанситъ ми позволи да му кажа, че както тогава, когато ставаше въпросъ за намиране срѣдства за обезпечаване сигурността на страната, той намѣри срѣдства, покани ни и ние го подкрепихме; тогава когато ставаше въпросъ да се степенува желѣзопътниятъ данѣкъ и други данѣци, той също така поиска нашата подкрепа и ние му я дадохме, така сега пъкъ той

да ни позволи ние да посочимъ отъ къде ще се намѣрятъ нужните срѣдства и той да ни послуша и да ги даде.

Тукъ се предложи да се обложи съ известенъ процентъ вносътъ и износътъ. Азъ ще посоча още единъ начинъ за намиране на срѣдства. Покрай 39-тъ фонда, които съществуватъ въ нашата страна — сведение за това съмъ взелъ отъ една речъ на г-нъ д-ръ Сакаровъ отъ стенографскитъ дневници, въ която той твърди, че въ България има 39 фонда — азъ мисля, че може да се създаде още единъ фондъ, който да се казва „Българска земя“, срѣдствата за който да се събиратъ отъ продажбата на фондови марки. Знаете, че имаме, наприкладъ, фондъ „Сѣдебни сгради“. Когато двама души се скаратъ или се обиятъ, за да се помирятъ, трѣбва да дадатъ за загледи до сѣда, което облепватъ съ марки отъ фонда „Сѣдебни сгради“. Никой не е противъ този фондъ. Той дава добри резултати. Благодарение на него днесъ въ много градове на България има хубави сѣдебни палати. А Сѣдебната палата въ София има такива удобства, които граничатъ даже съ разкоша. Азъ мисля, че трѣбва да се създаде една такава марка „Българска земя“. Всичко това, което ние ядемъ по три пъти на денъ — сутринъ, обѣдъ и вечеръ — хлѣбъ, месо и плодове, е плодъ на българската земя. Следователно, тежестта на единъ такъвъ фондъ за пенсия на българските селяни трѣбва да легне върху цѣлото общество, върху всички категории граждани въ страната.

Въ чл. 8 се говори, че българскиятъ селянинъ при злуполука ще получи пенсия, само ако загуби повече отъ 50% отъ своята работоспособностъ — още едно отклонение отъ сега съществуващите закони за застраховки и пенсии, въ които се изрѣдѣля минималенъ процентъ на изгубена работоспособностъ 20-30%. За българския селянинъ, обаче, се туря надъ 50%. Защо не е определенъ по-малъкъ процентъ, какъвто е определенъ въ другите закони? И въ това отношение законопроектъ трѣбва да претърпи поправка.

Но още по-лошо е разрешенъ въ сѣщия чл. 8 въпросътъ за възрастта на българския селянинъ, следъ която той ще има право на пенсия за старостъ. Въ този членъ е определена възрастта 65 години.

Г-да народни представители! Вие, които сте постоянно въ контактъ съ българското село, не виждате ли, че столѣтницитъ у насъ, които доброто старо време ни завеща, вече изчезватъ и не се замѣнятъ съ нови? Животътъ въ българското село стана много тежъкъ. Българскиятъ селянинъ отъ 40 години нагоре вече прилича на старецъ. Затова азъ съмтамъ, че възрастта 65 години трѣбва да се намали. И азъ съмъ съгласенъ съ становището на организацията на българските селяни — Съюзътъ на земеделско-стопанските задруги — максималната възраст да бѣде 55 години.

Въ чл. 15 на законопроекта се говори, че вноски ще се правятъ отъ застрахованитъ и отъ държавата. Докато въ закона за общественитъ осигуровки на българските работници е казано, че една трета даватъ работодателитъ, една трета работниците и една трета държавата, въ чл. 15 на законопроекта не се говори колко ще дава държавата. И като гледамъ по-надолу изчисленията — не желая да влизамъ въ разбирателство на тѣхъ, защото не сътъ вещь — струва ми се, че на българския селянинъ е отредена пакъ старата сѣдба: да плати повече отколкото ще получи. И азъ мисля, че държавата трѣбва да определи 50% ли, 60% ли, 70% ли ще плати, като остави само една символична вноска да плаща българския земеделецъ-старецъ.

Но и техниката на законопроекта е също така много сложна. Изпълнението на този законъ се възлага на три министерства. Изпълнението на всички други пенсионни и застрахователни закони е възложено на едно министерство, а въ случая, като чели Министерството на земеделието и държавните имоти е поставено подъ опеката на другитъ министерства.

Най-сетне защо ще пращаме земеделеца при фонда „Обществени осигуровки“? Ние желаемъ и казваме — това да се разбере отъ специалиститъ, висши чиновници — че българскиятъ селянинъ желае да наближи каситъ на общия пенсионенъ фондъ и да търпи влиянието на културния български чиновникъ. Нѣма защо той тъй ревниво да пази тия пълни каси и да праща българския селянинъ, на гърба на който е отпечатана рогазката на която е спалъ, да отиде да оплаква застрахованитъ си старини заедно съ работника. Българскиятъ селянинъ желае, ако не може да бѣде къмъ общия пенсионенъ фондъ, да бѣде къмъ Министерството на финанситъ.

Г-да народни представители! Та кой изнесе и наложи на българската общественостъ разглеждания днесъ законопроектъ? Не е ли това организацията на българските

селяни, която днес съществува — Общият съюз на земеделските задруги? Никъде, обаче, въ законопроекта не личи, нѣма белегъ, отъ който да се вижда, че този фондъ, който се създава за осигуряване старинитъ на земеделските стопани, е свързанъ съ тѣхната организация и че застрахованитъ, преди да получи застраховката, трѣбва да има едно задължение къмъ тази организация. Ако той идеологично не се е още приобичилъ къмъ организацията на земеделските стопани; ако той идеологично още не може да приеме това, което му се препоръчва, ние желаемъ, той да бѣде поне, най-малкото отчетенъ членъ. Ние желаемъ да се намѣри начинъ да се свърже тази организация съ този фондъ.

Накрая, следъ като разгледахъ законопроекта, струва ми се, доста детайлно, азъ не мога да устоя на изкушението да кажа нѣколко думи за новата национална държава. Единъ нашъ колега на друго мѣсто каза: „Уморихте ни съ тази национална държава; като че ли отъ нѣкакъв купъ сте взели това понятие национална държава и ни удряте по главата съ него“. Ние заявяваме на този нашъ колега, че, когато и ние станемъ на неговата възраст, също ще се уморимъ. Нека той се сърди на природата, а не на насъ. Ние, които по години сме по-млади отъ него, ще говоримъ за тая нова национална държава и ще говоримъ до прекраване, защото искаме държавата да не седи на тия позиции, защото искаме тази държава да стане действително нова.

Постоянно говоримъ за нова държава, национална държава, за ново законодателство. Кои сѫ безелитъ на тази нова държава? Вѣчно ли ще стои тя като астрономическа мъглявина предъ маситъ? Докожко съмъ се интересува отъ този въпросъ, намирамъ, че всички отбелязватъ като съществень признакъ на тая национална държава, именно държавната принуда. Принудата — казватъ тѣ — трѣбва да се въведе въ култъ, трѣбва стопанскитъ слове да се огънатъ, за да се постигнатъ социални цели. Че каква по-голяма социална цель можете да поставите на единъ законъ отъ тая за пенсиониране на селянитъ? Защо тогава и тукъ тази държавна принуда да не се проведе? Защо тази държавна принуда интегрално не се провежда въ всички законопроекти, както и въ този законъ, а е оставень българскиятъ селянинъ „доброволно“ да се застрахова?

Новата държава била и национална. Но българскиятъ селски народъ иска да вижда въ всички тия понятия едно реално, едно близко до неговото разбиране съдържание. Той казва: „Макаръ вие да ни обяснявате, че народъ и нация не било все едно, че народъ било статично понятие, а нация било динамично понятие, нация значело стремжитъ на миналитъ, настоящитъ и бѣдешитъ поколения, а народъ значело само сегашнитъ поколения — нацията, това е земята на нашитъ дѣди, които сѫ я владѣли, работили и запазили; тази земя, която ние трѣбва да притежаваме, да работимъ, да запазимъ, да увеличимъ и да дадемъ на нашитъ синове“. Както виждате, българскиятъ селянинъ иска да види въ новата национална държава, като същественъ елементъ, земята. Азъ мисля, че е дошло време да се преоценятъ понятията за земя и селянинъ. И това го правятъ вече голѣмитъ държави, отъ които ние толкова често се поучаваме. И азъ въ конференцията на Общия съюзъ на задругитъ имахъ случая да чуя много хубави законопроекти отъ г-на министра на земедѣлието, които поставятъ началото на едно такова преоценяване на понятията земя и земедѣлецъ. И азъ го моля, тѣх законопроекти, особено отъ цикъла земя, както и другитъ, да напуснатъ неговата папка, да влѣзатъ тукъ, въ Народното събрание — защото често, макаръ и за 1—2 часа, ние депутатитъ се чувствуваме безработни — и да стоплятъ душата на българския селски народъ, който ги чака съ нетърпение.

Г-да народни представители! Въ името на тия понятия днесъ Хитлеръ води своя народъ и прави чудеса. Хитлеръ казва: „Нѣмскиятъ народъ съ шикъ въ рѣка завоюва земята, защото тя му е необходима, за да я остави на своето поколение, на своитъ синове, които да я обработватъ“. Също така и Мусолини нищо не скѣпи, за да пресуши земи, които сѫ затѣли и да даде земя на своя народъ, като казва: „Земята пише историята на народа, а народътъ трѣбва да притежава земя, да я работи и да обогатява държавата“. И тия държави, въ които е така разрешень въпросътъ, че земята е на този, който я обработва, сѫ поставени на много здрави начала, сѫ много силни по духъ. Какво да кажемъ пъкъ за Съветска Русия, която често споменаваме? Ако западна Европа има днесъ първенство въ техниката; ако чудесата въ индустрията ставатъ въ Америка, чудесата въ земедѣлието днесъ ставатъ въ Съветска Русия. Днесъ и най-новиятъ държавень

глава, маршалъ Петенъ, също казва: „Народъ, който има култъ къмъ труда, народъ, който има любовъ къмъ земята, може да преживѣе по-лехо най-голѣмото нещастие и не може така да падне, както падна нашиятъ народъ“. И изглежда, че той чрезъ земята и чрезъ земедѣлца ще се мъчи да възстанови своята държава. Земя и земедѣлецъ — ето това е основата не само на нашата държава, но въобще на цѣлия свѣтъ. Още единъ примѣръ. Ако гугената индустри днесъ не върви, ние ще закрѣпимъ нашитъ галоши и съ тѣхъ ще минемъ; ако текстилната индустрия не успѣе да даде достатъчно производство, ние ще обърнемъ стария костюмъ, ще закрѣпимъ своята риза, ще бѣдемъ по-малко щастливи, ако сте идейни, но все пакъ ще преживѣемъ; ако, обаче, българската земя престане да дава плодъ, ако българскиятъ земедѣлецъ не оплодява земята, можемъ ли тогава, г-да народни представители, да закрѣпимъ парче хлѣбъ? Не. Днешното време се характеризира между другото и съ многото ерзаци: днесъ ние имаме изкуствена коприна, имаме изкуствена вълна, но науката, макаръ и да е на това стѣпало на развитие, на което е, още не е измислила способъ за изкуствено добиване на хлѣбъ. Ние знаемъ, че преди 3000 години, въ библейско време, веднажъ е паднала манна небесна и отъ тогава вече не пада.

Ето защо, азъ ви моля, г-да народни представители, да вложимъ всичкитъ си разбирания и добра зоя, за да дадемъ единъ законъ, достоенъ за мъжитъ, за суровия животъ на българския селянинъ. Защото ако ние всички тукъ се радваме на по-висока култура, ако ние всички тукъ се радваме на единъ по-добъръ животъ, това ни е гарантирано благодарение лишенията и тежкия животъ, въ който сѫ поставени нашитъ бащи и брати, които живѣятъ на село. Ние сме длъжни тия познания, които имаме, да ги върнемъ на нашитъ брати на село; да имъ ги върнемъ чрезъ единъ добъръ законъ, да имъ ги върнемъ чрезъ просвѣта. И азъ вървамъ, че вие правилно ще изтъкувате желанието на българското село.

Съ тия думи азъ завършвамъ. Ще гласувамъ законопроекта на първо четене, защото зная, че и най-лошиятъ законъ за осигуряване на българския селянинъ да ни се представи, трѣбва да го гласуваме, защото утре не знаемъ кое правителство ще дойде. 60 години откакъ България съществува, повече отъ 40 години се разисква този въпросъ, който е билъ и лозунгъ за борба, но никой не е пристѣпилъ къмъ неговото реализиране. Най-сетне днесъ ние го виждаме внесень въ Народното събрание. По-добре ще бѣде да имаме единъ лошъ законъ, който борбата, напорътъ отъ долу на маситъ ще подобри, отколкото да искаме да имаме съвършенъ законъ, та да изгубимъ и той. (Рѣкопѣтскания)

Иванъ Петровъ: Уважаеми г-да народни представители! Понеже се изказаха вече достатъчно народни представители по законопроекта за осигуряване на земеделските стопани, правя предложение да се прекратятъ дебатитъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Г-да народни представители! Изказали сѫ се по законопроекта 9 души оратори. Прави се предложение, да се прекратятъ разискванията. Който отъ г-да народнитъ представители приема това предложение, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство. Събранието приема.

Ще поставя на гласуване законопроекта. Тѣзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ на първо четене законопроекта за осигуряване на земеделските стопани, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство. Събранието приема единодушно. (Продължителни рѣкопѣтскания)

Минаваме къмъ точка втора отъ дневния редъ:

Второ четене законопроекта за опростотворение на прѣикитъ данѣни.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафанловъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за опростотворение на прѣикитъ данѣни

Глава I.

Измѣнения въ закона за разширение на желѣзнопѣтната мрежа и пристанищата.

Чл. 1. Въ чл. 2, буква „г“ се измѣнява така:

„г) съ 5% върхунина върху данѣнитъ по наредбата-законъ за данѣна върху приходитъ, включително и допълнителния данѣкъ върху общия доходъ, върху поземления данѣкъ и данѣка върху сградитъ“.

Председателстващ Димитър Пешев: Тъзи от г-да народните представители, които приемат заглавието на законопроекта, на глава I чл. 1, както се прочетоха, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-ръ Георги Рафаилов: (Чете)
„Чл. 2. Чл. чл. 5, 6, 10 и 11 се заличават“.

Председателстващ Димитър Пешев: Тъзи от г-да народните представители, които приемат чл. 2, както се прочете, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-ръ Георги Рафаилов: (Чете)
„Чл. 3. Чл. 12 се изменява така:

„Държавните служители и работници за заплатите и надниците и пенсионерите за пенсията си, плащат ежесечно желѣзнопътен данък (данък за постройка на желѣзници и пристанища), въ размѣръ на 0.50% върху brutния размѣръ на месечната заплата, надница или пенсия“.

Председателстващ Димитър Пешев: Тъзи от г-да народните представители, които приемат чл. 3, както се прочете, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-ръ Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 4. Врѣшната по чл. 2, буква „г“ се събира едновременно съ събирането на данъка и се внася при внасянето на последния.

Удръжките по чл. 12 се задържат при изплащането на заплатите, надниците и пенсията и се внасят най-късно до 20 число следващия месец въ най-близкия клонъ на Българската народна банка, въ приходъ на Главната дирекция на желѣзниците и пристанищата: 90% по съответния параграфъ на приходния бюджет на сѣщата — за постройка на нови желѣзнопътни линии и 10% по съответния параграфъ — за постройка на нови пристанища“.

Председателстващ Димитър Пешев: Тъзи от г-да народните представители, които приемат чл. 4, както се прочете, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-ръ Георги Рафаилов: (Чете)

„Глава II.

Измѣнения въ наредбата-законъ за пътищата.

„Чл. 5. Чл. 5 се изменява така:

„Проучванията, направата, поправките и поддържането на посочените въ закона държавни пътища става: 1) съ срѣдствата на специално учредения съ този законъ при Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството — фондъ „Пътища“, и 2) съ редовна трудова повинност“.

Председателстващ Димитър Пешев: По този членъ е направено писмено предложение отъ народния представител г-нъ Александъръ Радоловъ.

Има думата г-нъ Радоловъ, да развие предложението си.

Александъръ Радоловъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Азъ съмъ направилъ предложение по чл. 5 отъ законопроекта, който ни е представенъ за гласуване на второ четене.

Както ви е известно, при първото четене, азъ поддържахъ да не се измѣня създаденото вече положение съ наредбата-законъ за пътищата. Исканъ, то да си остане като една необходимост, като една нужда въ нашата страна, още повече, че нашиятъ народъ е свикналъ съ него. Обаче виждамъ, че това не ще се приеме. Ако ли не се внесе тая поправка въ чл. 5, която ще ви прочета сега, азъ не зная, дали ще мине много време, когато наново ще трѣбва да се връщаме къмъ принципа на труда, т. е. на трудовото отбиване на пътната повинност. Известно е на мнозина, че законътъ за пътищата отъ създаването му досега е претърпѣлъ много измѣнения, като е прокарванъ ту принципътъ на отбиване пътната повинност, съ трудъ, ту на заплащането ѝ съ пари. Като се наситятъ да плащатъ пари, обръщатъ го на трудова повинност, а въ послѣдствие се е развивала работата така, че сѣ се връщали пакъ наново къмъ отбиването съ трудъ на пътната повинност.

Азъ смѣтамъ, че може да се намѣри днесъ едно срѣдно положение, а то ще се намѣри, ако се приеме предложе-

нието, което азъ предлагамъ. Азъ ще ви прочета чл. 5, така, както се предлага и ще ви кажа, къде трѣбва да се направи въ него допълнението, което предлагамъ. (Чете) „Проучванията, направата, поправките и поддържането на посочените въ закона държавни пътища става: 1) съ срѣдствата на специално учредения съ този законъ при Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството — фондъ „Пътища“. Азъ предлагамъ тукъ да се добава: „който се изразходва за направа пътищата на всички селища въ страната, сѣразмѣрно направените отъ тѣхъ вноски въ него“ и следъ това да следва: „и 2) съ редовна трудова повинност“. Тукъ се предвижда тоя фондъ да се изразходва въ поправка само на държавните пътища, като междуселските пътища, въ които се прилагае отбиваната въ натура пътна повинност, се оставятъ просто на произвола. За направата, поправката и поддържане на междуселските пътища нѣма нищо казано въ чл. 5; за второкласните пътища — сѣщо. Казва се само „държавни пътища“. А имаме селища въ затѣнени краища, които отстоятъ много далечъ отъ градските центрове. Тѣ оставатъ фактически въ невѣзможност да се направи въ тѣхъ нѣщо. И не само нашите селяни, но и ние, които въ грамадното си болшинство сме тѣхни представители, не можемъ да се съгласимъ, срѣдствата, парите, които се взиматъ отъ тѣхъ въ видъ на пътна повинност, да бъдатъ изразходвани на други мѣста, за други цели, а за тѣхъ да нѣма нищо.

Освенъ това, въ чл. 5 е казано, че пътищата се правятъ съ редовна трудова повинност, която сега се упражнява отъ редовните трудоваци. Нека, когато лишаваме нашето село отъ възможност да отбива въ натура своята пътна повинност, му дадемъ възможност, когато има нужда отъ известенъ пътъ, да може да вложи за неговата поправка или за неговата направа, било своята обикновена трудова повинност, която е опредѣлена на 10 дни, било извънредна трудова повинност. Азъ, обаче, бихъ желалъ, г-нъ министърътъ на благоустройството да се съгласи за въ бъдеще да се измѣни законътъ за пътищата и да му се даде оная форма, която той имаше, оная целъ, за която бѣше той създаденъ. Нека да направимъ една концесия, известни отстъпки за нѣколко града, обаче, за селото приложението на редовната и временната, или извънредна трудова повинност, се явява като една абсолютна необходимост и не бива просто да унищожаваме, да отминяваме по единъ косвенъ начинъ тази повинност съ заплащането само на 120 л., които никога не представляватъ. Това е — и другъ пътъ съмъ го казвалъ — едно страшно поражение, което се нанася не само на принципа на труда, но сѣщевременно и на тоя законъ. И когато другите велики държави възприеха трудовата повинност и я прилагатъ, намѣриха се наши хора тукъ, които претендиратъ, че иматъ голѣми разбирания, но които съ своите действия целятъ да унищожатъ самата трудова повинност въ нейния главенъ принципъ — принципа на труда.

Азъ бихъ желалъ временната, извънредната трудова повинност да се прилага въ тоя смисълъ, както назрѣто се създаде: всѣки гражданинъ съ всички срѣдства, съ които разполага, който подлежи на трудова повинност, да отиде да я отработи, каквото и да бѣде то. Оня, който има кола или две коли, или повече въ селото, нека да изпрати тѣзи коли да отбиватъ повинността му, носейки камъни или вършейки оная работа, която е необходима за нуждите на селото: за пътища, за културни и стопански начинания, за неговото благоустройство въобще.

Азъ смѣтамъ, че ако трудовата повинност се издигне до това положение, ще могатъ да се извършатъ не само ония работи, които сега се извършватъ въ селата, но сѣщевременно ще се запълни и тази празнота, която се образува съ замѣняването на натуралната пътна повинност съ плащането на известенъ данъкъ, на известна врѣщица. По такъвъ начинъ законътъ, особено, ако получените срѣдства се употребяватъ и за селските пътища, ще стане полезенъ.

Азъ бихъ помолилъ г-на министра на благоустройството, да си вземе бележка отъ това мое мнение, а министърътъ на финансите да се съгласи съ тия промѣни, които ви прочетохъ и които ви обяснихъ.

Председателстващ Димитър Пешев: Има думата г-нъ докладчикътъ.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаилов: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Предложението, което прави г-нъ Радоловъ тукъ, въ пленума, той го изнесе и мотивира въ комисията по Министерството на финансите, когато последната разглежда законопроекта. Но по съображения, които сѣ указани добре въ мотивировката на законопрое-

екта, която е твърде обширна; по съображения, които се изказаха от почти всички наши колеги, които говориха от тази трибуна при разглеждането на законопроекта на първо четене, трудовият принцип, за който говори г-нъ Радоловъ, се запазва въ временната трудова повинност, а изплащането на пътния данък не може да става освен съ пари.

Колкото се касае до предложението на г-нъ Радоловъ, за измѣнение на този текстъ въ смисълъ, фондътъ да се изразходва отъ разпоредителя му, респективно отъ министъра на благоустройството, за поправка на всички пътища, безъ огледъ на това дали сѫ държавни или не, въ това стѣншение то е въ противоречие не само съ този текстъ, но и изобщо съ закона за пътищата. Този фондъ ще се изразходва само за държавните пътища, които сѫ първокласни, второкласни и третокласни.

Азъ смѣтамъ, че така разбира този текстъ и г-нъ министърътъ на благоустройството, чинто изявления, вѣрвамъ, че ще чуемъ сега.

Г-нъ Радоловъ препоръчва, при изразходването на тѣзи суми, да се държи смѣтка за задоволяване на мѣстните нужди, за свързване на селата съ най-близкия шосета. Комисията направи апелъ къмъ министъра на благоустройството да има предвидъ това при изразходването на фонда „Пътища“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата г-нъ министърътъ на благоустройството.

Министъръ Димитъръ Василевъ: Г-да народни представители! Азъ имамъ случай и по-рано да говоря съ народния представител г-нъ Радоловъ и да се обяснимъ съ него по тия въпроси, които той повдига, но изглежда, че тогава не сме се разбрали, защото има едно малко объркване на понятията. Г-нъ Радоловъ иска сумитъ, които се събиратъ по фондъ „Пътища“, да могатъ да се изразходватъ за държавните пътища и за другитъ пътища. Обаче комисията поддържа, че по закона за пътищата подъ „други пътища“ разбираме черните пътища, за които държавата изобщо не се грижи, освенъ чрезъ контролата, която прави, когато мѣстното население го временна, или извънредна трудова повинност, строи тия пътища. Ако ние поставимъ това измѣнение, което иска г-нъ Радоловъ, да се каже „и други пътища“, това значи ние да изключимъ отъ общата държавна мрежа на пътищата и да почнемъ да изразходваме нашитъ сръдства отъ фондъ „Пътища“ и за черните пътища.

Александъръ Радоловъ: Азъ говорихъ за общинските пътища.

Министъръ Димитъръ Василевъ: Това ще попрѣчи на нашата планомѣрна работа. Сега действително има известни опасения, че една частъ отъ пътищата — това сѫ обикновено третокласни държавни пътища около селата — да не могатъ да бѣдатъ достатъчно работени, следователно, сръдствата да отиватъ въ по-големата си частъ за първокласнитъ пътища, предвидъ на това, че обикновено третокласнитъ пътища се изработиха съ натурална трудова повинност. Срещу тая опасност, обаче, ние можемъ да се гарантираме, като направимъ едно разпределение на сръдствата на фондъ „Пътища“. Споредъ чл. 10 на закона за пътищата, тия сръдства се дѣлѣха така: 2/3 се вземаха за точно опредѣлени пътища — това бѣха обикновено главнитъ първокласнитъ пътища, и отчасти и второкласнитъ пътища — а 1/3 се отдѣляха за третокласнитъ пътища, като по-големата частъ се изработваха съ натурална пѣтна повинност. Предвидъ на това, че натуралната пѣтна повинност става парична, ние бихме могли да измѣнимъ това съотношение по закона за пътищата — 2/3 къмъ 1/3 — като се опредѣли частъ и за третокласнитъ пътища, които сега обикновено се работятъ съ натурална пѣтна повинност.

Такова измѣнение азъ смѣтамъ да направя на закона за пътищата и смѣтамъ, че почителитъ г-да народни представители, когато следъ известно време внеса съответния законопроектъ въ Камарата, ще го гласуваатъ. По този начинъ смѣтамъ, че това, което иска народниятъ представител г-нъ Радоловъ, ще бѣде напълно постигнато, въ смисълъ да се гарантира и строежътъ на пътищата около селата, които досега повече се работѣха съ натурална трудова повинност. (Ръкоплѣскания)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Г-да народни представители! Следъ това обяснение на г-на министъра на благоустройството, азъ, по силата на чл. 46 отъ правилника

за вътрешния редъ на Народното събрание, не мога да сложа на гласуване предложението на г-нъ Радоловъ, защото въпроситъ сѫ уредени въ специалния законъ за пътищата.

Александъръ Радоловъ: Азъ оттеглямъ предложението си.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване чл. 5.

Тѣзи г-да народни представители, които приематъ заглавието на глава втора и чл. 5 на законопроекта, както се докладваха, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 6. Въ чл. 6, буква „б“ се заличава.

Буква „в“ въ сѣщия членъ се измѣнява така:

„в) 15% върхунина върху данѣцитъ по наредбата-законъ за данѣка върху приходитъ (безъ данѣка-занятие по чл. 6), включително и върху допълнителния данѣкъ върху общия доходъ, върху поземления данѣкъ и данѣка върху сградитъ и 5% върхунина върху данѣка-занятие по чл. 6 отъ наредбата-законъ за данѣка върху приходитъ, включително и за данѣка по алинея първа“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тѣзи г-да народни представители, които приематъ чл. 6, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 7. Буква „г“ на чл. 6 се измѣня така:

„г) държавнитъ служители и работници, за заплатитъ и надницитъ си и пенсионертъ за пенсиятъ си, плащатъ ежемесечно пѣтенъ данѣкъ въ размѣръ на 0.50% върху brutния размѣръ на месечната заплата, надница или пенсия“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тѣзи г-да народни представители, които приематъ чл. 7, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: Г-да народни представители! Комисията измѣни текста на чл. 8, който получава следната нова редакция: (Чете)

„Чл. 8. Алинея първа, следъ буква „с“ на чл. 6, се измѣнява така:

„Общинитъ не издаватъ удостоверения по закона за събиране на прѣжитъ данѣци, докато не бѣдатъ изплатени недоборитъ отъ пѣтенъ данѣкъ за до 1940 г. включително“.

Алинея втора къмъ сѣщата буква се измѣнява така:

„Данѣцитъ и такситъ по този законъ се събиратъ отъ съответнитъ власти и се внасятъ въ Българската народна банка, на безсрочна текуща смѣтка, по фондъ „Пътища“:

1) върхунина върху данѣка занятие, допълнителния данѣкъ върху общия доходъ, поземления данѣкъ и данѣка сгради се събира при събирането на самия данѣкъ и се внася едновременно съ последния;

2) удържитъ върху заплатитъ, надницитъ и пенсиятъ се задържатъ при изплащането на сумитъ и се внасятъ до 20 число на следващия месецъ, въ приходъ на фондъ „Пътища“;

3) всички останали приходи се събиратъ и внасятъ споредъ указанията въ съответнитъ букви“.

Третата по редъ алинея въ сѣщата буква се измѣнява така:

„Виновнитъ лица за закъснение на вноскитъ (изключая тия по буква „в“ и „г“ на чл. 6) плащатъ въ полза на фондъ „Пътища“ лихва 1% месечно, като биватъ начигани: длъжностнитъ лица — по закона за финансовата инспекция, а частнитъ — съ заповѣдъ, възъ основа на актъ, отъ министъра на общественитъ сгради, пътищата и благоустройството или отъ упълномощеното отъ него длъжностно лице, подлежащи на обжалване, съгласно чл. 677 и следващитъ отъ закона за наказателното сѣдопроизводство, въ двуседмиченъ срокъ отъ съобщението имъ въ преписъ“.

Четвъртата, петата и шестата алинеи на буква „с“ се заличаватъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тѣзи г-да народни представители, които приематъ чл. 8 съ измѣненията и допълненията, направени отъ комисията, както се

докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)
„Чл. 9. Чл. 7 се заличава“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Тъзи г-да народни представители, които приематъ чл. 9, както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)
„Чл. 10. Глава VI (чл. чл. 35—42) се заличава“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Тъзи г-да народни представители, които приематъ чл. 10, както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)
„Чл. 11. Чл. чл. 61 и 62б се заличаватъ“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Тъзи г-да народни представители, които приематъ чл. 11, както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Глава III.

Измѣнения въ наредбата-законъ за обществено подпомагане.

Чл. 12. Буква „в“ на чл. 34 се измѣнява така:
„5% върхнинна върху данъцитѣ по наредбата-законъ за данъка върху приходитѣ (включително и върху допълнителния данъкъ върху общия доходъ), върху поземления данъкъ и върху данъка сгради. Тази върхнинна се събира извънъ върхнинната 5% за обществени бедствия.

Държавнитѣ служители и работници, за заплатитѣ и надницитѣ си, и пенсионеритѣ, за пенситѣ си, плащатъ еднодневенъ доходъ въ размѣръ на 0.50% върху брутния размѣръ на месечната заплата, надница и пенсия.

Върхнинната върху данъцитѣ се събира едновременно съ събирането на данъка и се внася при внасянето на последния. Удържката отъ заплатитѣ, надницитѣ и пенситѣ се задържа при изплащането на сжитѣ и се внася до 20 число на следващия месецъ въ Българската народна банка по съответнитѣ приходни параграфи на Министерството на вътрешнитѣ работи и народното здраве“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Тъзи г-да народни представители, които приематъ заглавието на глава III и чл. 12, както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Глава IV.

Измѣнение въ наредбата-законъ за гербовия налогъ.

Чл. 13. Въ края на чл. 26 се прибавя следната:
„Забележка. Лицата, които плащатъ данъкъ-занятие по чл. 6 отъ наредбата-законъ за данъка върху приходитѣ (изключая тия по първата му алинея) се освобождаватъ отъ гербъ за актоветѣ за встъпване въ длъжностъ, както и за книгата за суми получени въ собственъ интересъ по чл. 6, като въ замѣна на това данъкътъ имъ по чл. 6 се удържа съ 2% върхнинна, която се внася заедно съ данъка“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Тъзи г-да народни представители, които приематъ заглавието на глава IV и чл. 13, както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Глава V.

Измѣнение въ наредбата-законъ за данъка върху приходитѣ.

Чл. 14. Въ чл. 58, алинея втора, цифрата „25“ се замѣнява съ цифрата „20“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Тъзи г-да народни представители, които приематъ заглавието на глава

V и чл. 14, както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 15. Въ чл. 87, алинея втора, трета, четвърта и пета се замѣняватъ съ следнитѣ нови алинеи:

„Данъкътъ-занятие по чл. 6, алинеи II и III, се внася на съответния бирникъ или по смѣтката му въ Българската народна банка, или въ пощенската чекова служба; а) до 20 число включително на следващия месецъ отъ обществениятъ учреждения и частнитѣ предприятия — работодатели, които за своята стопанска дейностъ плащатъ данъкъ-занятие въз основа на оборота или по особенитѣ правила, независимо отъ броя на служителитѣ и работницитѣ имъ; б) до 20 юний, 20 октомврий и 20 февруарий включително (на следната година) отъ предприятията (работодатели), които за своята дейностъ сѣ обложени съ патентъ; в) до 20 число включително на следния месецъ — отъ лицата, предприятията, учрежденията и пр., които не плащатъ данъкъ-занятие, когато броятъ на служителитѣ и работницитѣ имъ е надъ 10, и до 20 юний, 20 октомврий и 20 февруарий (на следната година) включително, когато броятъ на сжитѣ е до 10 включително; г) до 20 май, 20 септемврий и 20 януарий (на следната година) включително — отъ наемодателитѣ, независимо отъ броя на служителитѣ и работницитѣ. Ако наемодателитѣ упражнява и нѣкакво занятие, данъкътъ върху заплатитѣ се внася при внасянето на данъка за занятieto му.

Данъкътъ-занятие върху възнагражденията по чл. 6, алинея V, се задържа при изплащане на възнагражденията и се внася до 20 число на следващия месецъ, на държавния бирникъ или по смѣтката му въ Българската народна банка или Пощенската чекова служба. Ако въ населеното мѣсто, където учреждението или предприятието има седището си, нѣма бирнически участъкъ, клонъ или агенатура на Българската народна банка, или телеграфопощенска станция, данъкътъ се внася въ срока за внасяне данъка на самото предприятие, а за учрежденията — при първото идване на бирника.

Данъкътъ-занятие върху възнагражденията на агентитѣ, инспекторитѣ, инкасаторитѣ, аквизиторитѣ и делгитѣ, въобще при застрахователнитѣ и спестовно-строителнитѣ дружества се задържа при изплащането или одобряването на сумитѣ и се внася до 20 число включително на следващия месецъ, на държавния бирникъ или по смѣтката му въ Българската народна банка или Пощенската чекова служба.

Данъкътъ-занятие върху възнагражденията по чл. 13 група IX, т. т. 3 и 4, които Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни изплаща или одобрява на агентитѣ или подагентитѣ си, се задържа при изплащането или одобряването на сумитѣ и се внася до 20 число на следващия месецъ на държавния бирникъ или по смѣтката му въ Българската народна банка, или Пощенската чекова служба. Когато дирекцията изплаща или одобрява възнагражденията на предприятия, които по чл. 43 не подлежатъ на отдѣлно облагане, и тѣзи предприятия одобряватъ комисии на свои подагенти, тѣзи предприятия удържатъ и внасятъ данъка въ горния срокъ“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Тъзи г-да народни представители, които приематъ чл. 15 съ измѣнената и допълнената, които е направилъ комисията, както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 16. Чл. 88 се измѣня така:

Данъкътъ-занятие върху приходитѣ отъ капитали, изплащани или одобрявани отъ: държавни, държавно-автономни и общински учреждения, държавни-фондови, Българската народна банка, Българската земеделска и кооперативна банка, акционерни, командитно-акционерни и съ ограничена отговорностъ дружества, кооперативни сдружения, мѣстни клонове на чуждестранни дружества, както и отъ търговски и индустриални предприятия, безъ огледъ на правната имъ форма, се задържа при изплащането или одобряването на приходитѣ и се внася на държавния бирникъ или по смѣтката му въ Българската народна банка, или Пощенската чекова служба, до 80 дни следъ приключването на всѣко календарно тримесечие, т. е., включително до 20 мартъ, 20 юний, 20 септемврий и 20 декемврий. Въ тѣзи срокове следва да се задържа и внася и допълнителниятъ данъкъ върху общия доходъ (при спазване измѣненieto въ чл. 20), въ случаитѣ, когато горнитѣ у

ния и предприятия изплащат или одобряват повече от 80.000 л. на физически лица, съ мѣстожителство въ чужбина. Данъкът занятие върху лихвитъ отъ влогове въ Пощенската спостовна каса се внася най-късно до 20 юний.

Данъкът-занятие върху опредѣлената отъ годишното събрание на дружеството за раздаване печалба се задържа и внася въ двумесечен срокъ отъ датата на събранието, но не и по-късно отъ 30 декемврий на годината, включително и въ случайтъ, когато последното е решило раздаването на печалбитъ да стане по-късно отъ два месеца следъ събранието. Въ този срокъ се задържа или внася и данъкътъ при дружествата съ ограничена отговорностъ, както и данъкътъ по чл. 21, когато е дължимъ таквъ.

Когато акционерното, командитно-акционерното или съ ограничена отговорностъ дружество не е свикало общо събрание, данъкътъ се внася най-късно до 30 декемврий, включително, на годината, за която се търси данъкъ.

Мѣстнитъ клонове на чуждестраннитъ дружества внасятъ данъка-занятие въ двумесечен срокъ отъ опредѣленото размѣра на печалбата за отнасяне къмъ централата, съответно отъ изпращането на централата смѣтка за загубитъ и печалбитъ, а ако нѣма такава — отъ уведомлението за прехвърляне салдата отъ клона на централата. Въ този срокъ се внася и данъкътъ по чл. 21, когато е дължимъ таквъ.

Лицата, които получаватъ приходи отъ капитали — лихви отъ лица, които не сж упоменати въ първата алинея на този членъ, внасятъ данъка-занятие съ сведение по чл. 62 за полученитъ презъ календарното четиримесечие лихви, до 20 число на следващия месецъ, т. е. до включително 20 май, 20 септемврий и 20 януарий (следващата година).

При задържането на данъка върху приходитъ отъ капитали (чл. 20), данъкътъ се пресмѣта върху brutния приходъ, безъ да се спаднатъ отъ последния платенитъ лихви, данъкъ и други разности въ връзка съ него, при спазване изключението въ чл. 2, т. 14.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Тѣзи г-да народни представители, които приематъ чл. 16, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 17. Въ чл. 89, алинея първа въ края на изрече „въ десетдневен срокъ отъ плащането на сумата“ се замѣнява съ изрече „или по смѣтката му въ Българската народна банка, или пощенската чекова служба, до 20 число включително на следващия месецъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Тѣзи г-да народни представители, които приематъ чл. 17, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 18. Въ чл. 91, алинея втора цифрата „10“ се замѣня съ цифрата „20“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Тѣзи г-да народни представители, които присматъ чл. 18, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: Г-да народни представители! Комисията измѣни текста на чл. 1, който получава следната редакция: (Чете)

„Чл. 19. Въ края на чл. 96 се прибавя следната алинея: „Данъкътъ-занятие, патентъ и допълнителниятъ данъкъ върху общия доходъ се събиратъ освенъ съ 5% върхуина за обществени бедствия и съ върхуини, съгласно закона за опростотворение на прѣжитъ данъци, които се внасятъ въ приходъ по реда, посоченъ въ сѣщия законъ. Неплатенитъ въ срокъ върхуини се събиратъ съ лихва по чл. 102 отъ наредбата-законъ за данъка върху приходитъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Тѣзи г-да народни представители, които приематъ чл. 19 съ измѣненията и допълненията, които е направила комисията, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Глава VI

Измѣнения въ закона за събиране прѣжитъ данъци

Чл. 20. Въ първата алинея на чл. 16 цифритъ „25“ се замѣняватъ съ цифритъ „20“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Тѣзи г-да народни представители, които приематъ заглавието на глава VI и чл. 20, както се докладваха, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: Г-да народни представители! Комисията измѣни чл. 22, който става чл. 21 — печатна грѣшка — и му даде следната нова редакция: (Чете)

„Глава VII.

Общи разпореджания

Чл. 21. Върхуинитъ по този законъ върху данъцитъ по наредбата-законъ за данъка върху приходитъ (включително и допълнителниятъ данъкъ върху общия доходъ), поземлениятъ данъкъ и данъкътъ върху сградитъ се налагатъ върху сѣжитъ данъци, отнасящи се за отъ 1941 година и насетне.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Тѣзи г-да народни представители, които приематъ заглавието на глава VII и чл. 21 съ измѣненията и допълненията, които е направила комисията, както се докладваха, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„Чл. 22. Длъжностнитъ лица, на които сумитъ сж внасени, разпредѣлятъ тѣзи суми по съответнитъ параграфи и фондове и ги внасятъ както следва: върхуината за патентъ данъкъ въ приходъ на фондъ „Пътница“; върхуината за желѣзнопътенъ данъкъ — 90% по съответния параграфъ на приходния бюджетъ на сѣщата за постройка на нови желѣзници и 10% — по съответния параграфъ за постройка на нови пристанища; върхуината обществено подпомагане — по съответния приходенъ параграфъ на Министерството на вътрешнитъ работи и народното здраве и върхуината за гербовия налогъ — въ приходъ на параграфъ „Гербови марки“.

Лицата, които изплащатъ заплати и надници на държавни служители и работници и пенсии — на пенсioni внасятъ удържанитъ ежесечно върху бруто изплатената сума, въ обща графа, 1.50% за заплати, надници и пенсии, по една трета частъ за желѣзнопутенъ данъкъ, патентъ данъкъ и еднотеленъ доходъ, както е посочено въ предшествуващата алинея.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Тѣзи г-да народни представители, които приематъ чл. 22, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: Г-да народни представители! Комисията ви предлага чл. 23 съ следнитъ измѣнения: (Чете)

„Чл. 23. Неплатенитъ и невнесенитъ въ срокъ върхуини се събиратъ: а) върхуинитъ върху данъцитъ по наредбата-законъ за данъка върху приходитъ съ лихва по чл. 102 отъ сѣщата наредба-законъ и б) върхуинитъ върху поземления данъкъ и данъка върху сградитъ — съ лихва по чл. 19 отъ закона за събиране на прѣжитъ данъци. Лихвата се внася въ приходъ на държавата, съответно на общината въ зависимостъ отъ това, въ приходъ на кого се внася данъкътъ, въз основа на който се изчислява върхуината.

За незадържането на сумитъ по този законъ и невнасянето имъ по принадлежностъ оставатъ отговорни, като прѣми данъкоплатци, за държавнитъ учреждения и държавнитъ фондове — платцитъ на заплатитъ, а при останалитъ учреждения и частни предприятия — и самото учреждение, съответно собственицитъ на предприятието. Получателътъ на сумата остава отговоренъ само за дължимата върхуина въ случай, че сѣщата не е била задържана при изплащането на сумата.

Въ случайтъ, когато данъкоплатецътъ получава 10% намаление за предплатени данъци (чл. 19 отъ закона за събиране на прѣжитъ данъци), върхуинитъ се събиратъ върху предплатената сума.“

Председателстващ Димитър Пешев: Тъзи г-да народни представители, които приемат чл. 23 с измененията и допълненията, които е направила комисията, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: Г-да народни представители! Комисията ви предлага следния нов чл. 24: (Чете)

„Чл. 24. Връхнините по чл. 1, чл. 6, буква „в“ и по чл. 12, събирани върху данъка занятие по чл. 6 алинея I от Наредбата-закон за данъка върху приходите, се задържат от заплатите и надниците на служителите и работниците.“

Председателстващ Димитър Пешев: Тъзи г-да народни представители, които приемат чл. 24, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: Г-да народни представители! Комисията ви предлага следния нов чл. 25: (Чете)

„Чл. 25. Събираните от общинските бирници върху поземления данък и данъка върху сградите връхнини по този закон, както и връхнината за обществени белистия, се внасят напълно на съответен приход, без приложение разпоредбите на чл. 43 от закона за финансовото облекчение на общините.“

Председателстващ Димитър Пешев: Тъзи г-да народни представители, които приемат чл. 25, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: Г-да народни представители! Комисията ви предлага следния нов чл. 26: (Чете)

„Чл. 26. Недоборите от желѣзнопътен данък се събират, съгласно закона за продължение срока за плащане с намаление недоборите от временна желѣзнопътна трудова повинност, и основен желѣзнопътен данък, съгласно закона за изменение и допълнение на закона за разширение на желѣзнопътна мрежа и пристанища.“

Председателстващ Димитър Пешев: Тъзи г-да народни представители, които приемат чл. 26, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събраниято приема.

Съ това законът за опростотворение на прѣките данъци е окончателно приет. (Ръкоплѣскания)

Председателстващ Димитър Пешев: Минаваме към точка 3 от дневния ред:

Първо четене законопроекта за приемане на служба по Министерството на желѣзниците, пощите и телеграфите, българите от Северна и Южна Добруджа.

Моля г-на секретаря да го прочете.

Замѣстник-секретарь Дончо Узунов: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за приемане на служба по Министерството на желѣзниците, пощите и телеграфите, българите от Северна и Южна Добруджа.

Г-да народни представители! Съ присъединяването на Южна Добруджа към България и изселването на българите от Северна Добруджа, много българи, които са били на служба по румѣнските държавни желѣзници, са уволнени от посланиите и са оставени без прехрана — обстоятелство, което не трѣбва да се допуска и което не е въ духа на взетите от правителството мѣрки въ това отношение.

Нѣкои от тѣзи лица изявяват желание да постигнат на служба по българските държавни желѣзници и пристанища. За назначението им, обаче, има формални прѣчки, тъй като не всички отговарят на предвидените цензове въ таблиците за заплатите на държавните служители, приложени към чл. 2 на закона за държавните служители.

Министерството на желѣзниците, пощите и телеграфите всѣкога е имало стремение нисшите служби по поддържането на желѣзнопътните линии и част от тѣзи по движението и тракциите, а също и по пощите, телегра-

фите и телефоните, да се заемат по възможност от мѣстни хора, които по-успѣшно носят службата и по-лесно преживяват понеже са близо до родните си мѣста и до семействата си. Това обстоятелство не е само от служебен, но и от държавен интерес.

Вследствие на това, моля, г-да народни представители, да разгледат и гласуват тук приложения законопроект за приемане на служба по Министерството на желѣзниците, пощите и телеграфите, българите от Северна и Южна Добруджа.

Министър на желѣзниците, пощите и телеграфите:
Д-р Ив. Горанов

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за приемане на служба по Министерството на желѣзниците, пощите и телеграфите българите от Северна и Южна Добруджа.

Член единствен: Разрешава се на министра на желѣзниците, пощите и телеграфите да назначава на държавна служба по ведомствата на Главната дирекция на желѣзниците и пристанищата и Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните българи от Южна и Северна Добруджа, станали български поданици по закона за уреждане поданството въ Добруджа, ако са били на служба по румѣнските държавни желѣзници или по пощите, телеграфите и телефоните, макар и да не отговарят на условията и цензове, предвидени въ таблиците за заплатите на държавните служители, приложени към чл. 2 от закона за държавните служители.

Председателстващ Димитър Пешев: Има думата народният представител г-н Георги Тодоровъ.

Георги Тодоровъ: (От трибуната) Г-да народни представители! Този законопроект има една аргументация твърде човѣчна. Внасянето му се мотивира от строго професионални интереси. Г-н министърът иска да ни увери, че всички българи от Добруджа, които са били на служба по румѣнските желѣзници, пощи и телеграфи, трѣбва да получат своето препитание на служба по нашите желѣзници, пощи и телеграфи. Г-н министърът има също така предвид и професионални съображения — че трѣбва да бъде дадена служба на тѣзи нещастници и затуй, защото той намира, че това е въ интереса на самата професия. Професията изисква обикновено служебният материал да се черпи от един резервоар, който е близко до мѣстото, където професионалистът ще се проявява. Трѣбва да признае, че тѣзи съображения са твърде човѣчни и че те имат своето оправдание, обаче само по отношение на служещи, които наистина са постоянни, редовни и живят съ манталитета, присъщ на държавата, където служат.

Г-да народни представители! Самъ по себе си законопроектът е много малък и затова той не може да вдигне такива бури, каквито вдигна, напр., законопроектът за организиране на младежта. Но на нас се налага дълг, точно по такива наглед незначителни закончета, да бдимъ за разрешението на голѣмите въпроси, които те повдигат и които са от голямо значение и ангажират самото управление. Сантименталността настрана!

Аз трѣбва да призная, че наистина имамъ всички кураж да се противопоставя на това законоположение, което се предлага от г-н министър Горановъ, по простото съображение, че не виждамъ въ него да има достатъчно тактичност по отношение на този важен за управлението въпрос. Управлението въ никой случай не търпи сантименталност и човѣчност. Управлението трѣбва да даде добри сервиси, за да бъде обслужено гражданството. Вне всички ще се съгласите съ моята основна мисъл, че тѣзи два наши сервиза, желѣзниците и пощите, телеграфите и телефоните, са едни отлични сервиси, които са достигнали тази висота съ много труд и са изживѣли много грижи, за да ги докараме до това положение, че да съперничат на съответните сервиси въ други страни.

Аз нѣмамъ нищо противъ тѣзи нещастници, които са служили въ Добруджа по тѣзи сервиси, при румѣнската власт, но аз се обръщамъ съ една молба къмъ г-на министра, този въпрос да не получи сега окончателно разрешение, а законопроектът да отиде въ комисията, за да се направятъ тамъ известни поправки, които от гледище на управлението на държавата, наистина, ще трѣбва да бъдатъ направени. Аз искамъ тѣзи нещастни българи, които наистина трѣбва да получатъ своето препитание на служба у нас, да получатъ първомъ единъ манталитетъ

чисто държавен, който да подхожда на менталитета на нашите служещи. Не можете да откажете, че нашите служещи в тези сервиси имат своя менталитет, който е менталитет издигнат. Може би мнозина от тях, поради страха от репресията на законите, не посватат да вземат рушвет, вършат добросъвестно своята работа и не допускат нарушаване на своите служебни обязанности. Все пак тези нещастници от Добруджа, които дойдоха при нас, трябва да получат своята регламентация, за да могат да изкарват прехраната си. Но това, което ще се направи по отношение на тях, трябва да бъде направено внимателно, трябва да бъде направено така, че да не бъде ошетен самият сервис, по който те ще отидат да служат. Защото желѣзниците, пощите и телеграфите са два съществени, голѣми сервизи в съвременната държава и всеки служащ в тях трябва да бъде съ единъ грамаден, колосален държавен менталитет, за да може той наистина добре и правилно да служи.

Прочее, като нѣмамъ нищо противъ да се даде една регламентация на тези нещастници, които искатъ да служатъ и при българската държава, поддържамъ, че те трябва да изкаратъ единъ стажъ при наблюдение и единъ пробвоченъ изпитъ, за да не би вмѣсто да изпишемъ вѣжди, да извадимъ очи. Българското правосѣдие е твърде много строго и прецизно. Българското правосѣдие не прощава никому. И ако речете да вмѣкнете въ българската държавна машина тези нещастници, които довчера бѣха подъ румѣнска глѣсть, и ако между тяхъ се намѣрятъ лица, които носятъ паспорти въ миналото на румѣнската държава, бѣдете увѣрени, че ще имъ извадите очите, защото никой нѣма да имъ прости.

Г-да народни представители! Позволявамъ си да ви спомня нѣкои нѣща. Вие трябва да пѣтувате съ румѣнскитѣ желѣзници и сигурно много отъ васъ сѣ пѣтували за да знаете, че ако сте студентъ, можете много лесно да влѣзете въ споразумение съ чиновникитѣ и да пѣтувате първа класа, като платите само нѣколко леа. А даже се намираха служащи въ тази държава, които можеха да спратъ влака на срѣдъ пѣтъ, за да ви взематъ нѣкоя и друга пѣтничка за компания. Трѣбва ли да ви спомня смѣшния случай, който преживѣхме въ Добруджа презъ 1917 г.? Трѣбва ли да ви напомня, какво нашитѣ добри българи ни казваха: „Вие знаете ли какво е положението тукъ? Ние никога не оперираме съ затворени писма“. Първоначално ние не можехме да разберемъ, защо те опериратъ само съ отворени писма. „Ние познаваме, казваха, „кореспонденция съ отворени и препоржани писма“. „А защо?“, попитахъ азъ, попитахъ и другитѣ, които бѣха съ мене. „Защото затворенитѣ писма никога не стигатъ до адресанта. Марката се откъсва, а следъ прибирането на марката, затвореното писмо не отива по-нататъкъ“.

Може би наистина вече е ликвидирано съ този поредѣкъ, който бѣше много лошъ и който не говори добре за единъ държавенъ менталитетъ; може би всички тези, които ще дойдатъ, сѣ добри българи, добре сѣ възпитани, иматъ чувството, че трѣбва да служатъ добре на нашата държава

Стамо Колчевъ: Те не сѣ румѣни.

Дончо Узуновъ: Българи сѣ.

Георги Тодоровъ: Въпрѣки, че сѣ българи. Недейте забравя, че навикътъ е втора природа, че той се получава съ постоянното живѣне въ една срѣда и, че менталитетътъ наистина е заразителенъ.

Стамо Колчевъ: У тяхъ е наследственъ.

Георги Тодоровъ: Той е заразителенъ, както апетитътъ. Който е казалъ „а“, той лесно казва „б“; оня, който единъ пѣтъ е взелъ рушветъ, той по-нататъкъ не може лесно да бѣде спрѣвъ отъ изкушението.

Г-да народни представители! Както виждате, азъ по принципъ не се противопоставямъ на добритѣ, хуманитарнитѣ, човѣчнитѣ намѣрения на г-на министра и на неговитѣ професионални съображения, но азъ не искамъ да се бърза, както обикновено се бърза съ тия второстепенни и третостепенни закончета — минаватъ на първо и на второ четене по спешностъ. Нека този законопроектъ да отиде въ комисията, да помислимъ по тия проблеми. Защото азъ ви казвамъ много добросъвестно и много човѣчно, че може би това законче, съ което ще се направятъ известни облекчения на нѣкои наши българи, нещастници отъ Добруджа, като ги приемемъ на служба, ще

донесе и обратни резултати. Азъ дори бихъ искалъ да подчертая предъ г-на министра, че по-добре е те да служатъ въ вътрешността на страната, отколкото да останатъ да служатъ въ Добруджа. Честно и здраво въ Добруджа остава онова, което не е било на румѣнска служба; онова, което се е борило и което е изнасяло коразо борбата за запазване на своята националностъ.

Г-да народни представители! Това дребно, третостепенно законче буди въ менъ друга една мисълъ. И азъ си позволявамъ да кажа само нѣколко думи по нея. Тѣжно ми става като правникъ, а сигурно и на другитѣ правници става тѣжно, когато виждатъ, че изпълнителната властъ вече почва систематически да ни занимава съ една разпрѣсната инициатива на законодателствуване, една инициатива, която наистина нѣма никаква връзка. Азъ съжалявамъ, че не е тукъ г-нъ министърътъ на правосѣдието, за да му кажа, че онзи законъ, който гласувахме, съ който признахме правото на българитѣ адвокати отъ Добруджа, е една меча услуга. И като прочетохъ после закончето, разбрахъ, че ние сме сгрѣшили твърде много. Сгрѣшихме твърде много затуй, защото като имъ признахме правото на адвокати, да не мислите, че те могатъ да упражняватъ това си право, че те ще донесатъ нѣкаква правна защита на интереситѣ на своитѣ клиенти? Това не може да бѣде по никой начинъ. Ние имъ признахме това право, обаче те веднага нѣма да го упражняватъ, защото нашето материално право и нашето процесуално право стоятъ далечъ отъ румѣнскитѣ, които те сѣ учили и съ които сѣ боравили. Те мѣчно могатъ да проникнатъ до онова, което нашето право преследва за тѣрсене на истината и за даването на тая истина въ процеса. Нищо подобно, г-да народни представители, азъ не виждамъ. Така ще отидемъ въ една крива улица. И моето дълбоко убеждение е, че въ края на краищата ще се дойде до вътрешни противоречия, до контраверси и при разпорежданията и при приспособяването на всичкитѣ отдѣли, на филийки на филийки давани законоположения.

Това не може да бѣде, г-да народни представители. Азъ се противопоставямъ решително. Тая практика ще трѣбва да спре затуй, защото тя може да ни докара, както казахъ, до маса противоречия; тя може да ни докара наистина дотамъ, че като дойде следъ време нѣкой правникъ да изучава нашитѣ закони, които дадохме на добруджанци, да каже: вѣрно е, вие дадохте една правна система на Добруджа, която е характерна съ своята безсистемностъ. Това не може, това единъ правникъ не трѣбва да го допуца. Азъ не правя упрѣкъ никому, но въ всѣки случай напомнямъ специално на г-на министра на правосѣдието, че той трѣбваше да има една по-голѣма загриженостъ. А тази загриженостъ трѣбваше да ни докара, г-да народни представители, до единъ основенъ статутъ за Добруджа. Безъ този основенъ статутъ за Добруджа ние ще дойдемъ не само до противоречия и до разноезичие, но ние ще направимъ една лоша услуга на нашитѣ братя въ Добруджа. Тая безсистемностъ ще коштува скѣпо както на насъ, така и на тяхъ. И, ако искате сега да се разберемъ, изпълнителната властъ, въ лицето на г-на министра на правосѣдието, трѣбваше наистина съ единъ основенъ статутъ да внесе еднообразие, да каже какъ трѣбва да бѣдатъ управлявани тези нещастници; какво отъ нашето материално право и какво отъ нашето процесуално право може да бѣде приспособено по отношение на тяхъ, съобразно бита, съобразно съ онова, което те сѣ преживѣли до този моментъ. А, което е най-важно, мене ме интересува този основенъ статутъ отъ гледище на управлението и на държавнитѣ интереси. Ние трѣбва да имъ дадемъ единъ основенъ статутъ, като въ него съберемъ всичко онова, което трѣбва да се даде съобразно тяхнитѣ правни чувства, тяхнитѣ навики и интереси, но което отъ друга страна трѣбва да бѣде съобразно и съ нашата генерална мисълъ — че зсичко, което трѣбва да се прави, трѣбва да бѣде направено съ съзнанието да дадемъ защита на държавата и да бѣдемъ добри нейни членове. Безъ тая основенъ статутъ, г-а народни представители, мене ми се струва, че наистина далечъ нѣма да отидемъ. Азъ си позволявамъ да кажа предъ васъ, че не трѣбваше да минатъ всичкитѣ тези малки закончета, съ изключение на финансовитѣ, защото тамъ наистина много се бърза, и г-нъ Божиловъ гледа да не пропусне да вземе нѣщо отъ тези хора; какво ще вземе то е другъ въпросъ, но всѣки, който живѣе въ тази страна и се ползува съ правдини въ нея, трѣбва да даде своята лепта за издрѣжката на държавата, защото държавата дава съгласитѣ сервиси. Тези, които управляваха, трѣбваше да разбератъ, че безъ основенъ статутъ не се управлява държава, особено една частъ, която се реанксира и се присъединява къмъ българската държава. Азъ не можахъ да слу-

шамъ г-нъ Пешевъ, когато е говорилъ за впечатленията си отъ Добруджа, но трѣбва да ви кажа, г-да народни представители, че нашата организационна способностъ, да управляваме реокупирани области къмъ насъ, още единъ пътъ е на кремъкъ, на изпитание. Менъ съвсемъ не ме интересува каква ще бѣде организацията на младежта, защото това ще бѣде, въ края на краищата, една чисто вътрешна работа. Но недейте забравя, че да управлявашъ, това е *lege artis*, голѣмо изкуство: трѣбва да мислимъ не само за днешния день, трѣбва да мислишъ и за утрешния день. Ние не можемъ да приобщимъ господа народните представители къмъ една идея изъ единъ пътъ, а колко още повече реаникиранитѣ. Следъ като сж добили лошитѣ прави отъ румѣнското управление, вие искате да приобщите всичкитѣ тѣзи хора, въ единъ или въ другъ смисълъ, къмъ българската държава. Това лесно и бърже не може да стане. Искате ли примѣри? Добре, ще ви дамъ примѣритѣ. Нужно ли е да споменавамъ това, което стана въ миналото, г-да народни представители? Азъ бѣхъ въ Моравско. Ние страшно се оскандалихме въ Моравско съ нашия начинъ на приспособяване на нашето право, съ изпращането на съдебни, на финансови, акцизни, горски и пр. и пр. власти, защото не съобразихме мѣстнитѣ условия, въ които тамошнитѣ хора живѣеха съ менталитетъ да дѣятъ по-другъ отъ нашия. Това не бѣ менталитетътъ на нашата държава. А днешната държава не е държава отъ 1918 г-то. Днешната държава е една организирана държава, у насъ сервизитѣ сж на мѣстото си, здрави, безразлично кой управлява държавата; всички служители изпълняватъ обязаноститѣ си шатъ-нешатъ, защото третата властъ бди надъ всички и дава всѣкому заслуженото. Мнозина отъ нашитѣ чиновници, както казахъ по-рано, може би отъ страхъ предъ репресията на закона, не вършатъ престъпление, но все пакъ трѣбва да признаемъ, че нашата държава, въ сравнение съ съседнитѣ намъ държави, е държава съ една модерна организация. Спомняте ли си нещастията, които ние преживѣхме съ този детински, съ тоя сантименталенъ опитъ, който направихме, съ пълно свободолюбие да управляваме Тракия? И какъ да я управляваме? Да я управляваме така, че въ края на краищата си извадихме очитѣ. И трѣбваше да оставимъ български поданици отъ небългарски произходъ — имената на които не желая да казвамъ — да дойдатъ до това положение, че да ни създаватъ най-голѣмитѣ неприятности, следъ като ние имъ дадохме най-голѣмитѣ свободи. Свободата се получаваша съ трудъ, свободата се дава съ време, свободата се дава следъ като управникътъ се увери, че трѣбва да се даде, както докторътъ турне слушката на болния, за да изпита пулса и да види може ли да понесе лѣкарството, което ще му даде.

Г-да народни представители! Погледнете, за Бога, това което вършатъ нѣмцитѣ днесъ. На судетскитѣ нѣмци тѣ пратиха само единъ управникъ съ всичкитѣ права, съ всичкитѣ оторизации, които можеха да му се дадатъ, за да издава съответнитѣ законоположения, съ които да управлява судетитѣ. Судетитѣ сж също така нѣмци. Германцитѣ същото направиха съ Ренания. Същото правятъ кидето и да отидатъ. Трѣбва да следите нѣмската преса, за да видите какъ германцитѣ управляватъ Елзасъ и Лотарингия. На Лотарингия тѣ изпратиха съответенъ човѣкъ — гаулайтеръ — който да я управлява и на когото да дадохъ всичката оторизация, за да може да провежда, съобразно съ мѣстнитѣ условия и мѣстнитѣ нужди и чувствования, това, което е необходимо да бѣде проведено тамъ, за да може последователно, на етапи, день изъ день да се получаватъ резултатитѣ за пълното преобщаване и покритие между майката-страна и онова, което се окупира. Културнитѣ народи, г-да народни представители, така пострѣпватъ. Тоя процесъ е неизбеженъ. Ние, които имаме всичката претенциозностъ, че наистина сме културни и че притежаваме една правова и модерна държава въ истинския смисълъ на думата — а това не е преувеличено, това е действителността — ще трѣбва да се съгласимъ, че точно по тия мотиви и съображения трѣбва да отправимъ една молба къмъ почитаемота изпълнителна властъ: да престане да ни занимава съ тази инцидентна инициатива на законодателствуване по отношение на нашитѣ братя въ Добруджа. Действително за тѣхъ ще трѣбва да се направи нѣщо, но всичко трѣбва да бѣде обединено въ единъ единственъ основенъ статутъ, по който трѣбва да се провежда управлението на Добруджа. Менъ не ме интересува въ края на краищата, дали тоя, който ще управлява Добруджа, ще бѣде „гаулайтеръ“, дали ще бѣде съ пагонъ, или ще бѣде гражданецъ. Азъ пакъ искамъ тукъ да изтъкна нашата байганювщина. Тя не ни напуска никой пътъ по голѣмитѣ въпроси. Важното е, че ние имаме всичката възможностъ, да изпратимъ въ Добруджа го-

лѣми хора, съ надлежната оторизация, които, като иматъ дадени основнитѣ положения, които трѣбва да ги ръководятъ по голѣмата политика за постигане привързаността на добруджанци къмъ насъ, да се съобразяватъ съ мѣстнитѣ условия и да правятъ всичко, което е необходимо, въ единъ периодъ време, толкова колкото е нужно, да оздравятъ Добруджа и тя да стане една здрава частъ къмъ цѣлата страна.

Г-да народни представители! Азъ свършвамъ. За да не бѣде разбранъ погрѣшно, трѣбва все пакъ, да повтора и още единъ рефренъ. Признавамъ, че изпълнителната властъ по отношение на Добруджа изпълни великолепно своя дългъ. Грѣшка би било отъ наша страна, ако не признаемъ онова, което господа министритѣ направиха до днешенъ день по отношение на Добруджа, за персонала, който се изпрати въ Добруджа, за всичката онази загриженостъ, която тѣ проявиха и ние паралелно съ тѣхъ, за да гарантираме едно по-добро съществуване на добруджанци. Ще бѣде срамъ за нашата страна, ако би се намѣрилъ нѣкой да дрѣзне да отрече истинитѣ, които сж такива, а именно, че тамъ въ Добруджа, се изпрати въ всѣко отношение подбранъ персоналъ. Пратиха се избобихора, които имаха сърдчатостъ и които трѣбваше всичкитѣ нареждания да ги прокарватъ презъ своето сърце, преди да ги приложатъ въ тая нова областъ. Трѣбва да признаемъ, че това, което се направи по отношение на персонала, изпълнителната властъ го направи добре, тя даде много. Но никой не трѣбва да спира на своитѣ лаври и никой не трѣбва да се задоволява съ онова, което е направилъ вчера. Днешниятъ день иска друго, утрешниятъ день ще иска още по-друго. Като контролна властъ по отношение на почитаемота изпълнителна такава, имаме дългъ и задължението да ѝ напомнимъ, че наистина тя ще трѣбва да продължава тази дейностъ съ всичкитѣ добри чувства, и съ всичката голѣма загриженостъ, която тя прояви досега въ уреждането живота на добруджанци. Направеното е едно добро дѣло. Но има още много и твърде много да се прави. Ще го направимъ, г-да народни представители! Трѣбва изпълнителната властъ да го направи. Но за последенъ пътъ пакъ повтарямъ и казвамъ: каквото и да направимъ, нека бѣдемъ внимателни да го не направимъ като маймуната, да не направимъ нѣкоя меча услуга — отъ голѣма любовъ и голѣма привързаностъ къмъ добруджанци, да ги стиснемъ въ нашитѣ прегръдки и да ги одушимъ.

Азъ искамъ да се илюстрирамъ по този въпросъ съ онова законче, което прокара г-нъ министърътъ на правосъдието. Почнахме много фатално точно съ адвокатитѣ. Трѣбваше много да се бърза, точно на адвокатитѣ а признаемъ правата. Какъ ще адвокатствуватъ? Азъ, напримеръ, самъ поддържахъ предъ г-на министра на правосъдието, че нашето материално право, а особено нашето процесуално право, е непригодно по отношение на добруджанци. Ние трѣбва да опростоворимъ много нѣщо. Ние трѣбва да се приближимъ къмъ тия хора и да направимъ по-възможно и по-леко правораздаването тамъ, защото иначе ще имаме много конфузии.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Не говорите по проекта.

Георги Тодоровъ: Какъ да не говоря. Това е моята аргументация.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Законътъ за адвокатитѣ въ Добруджа е миналъ вече.

Георги Тодоровъ: Това е единъ законъ, който ми дава правото да направя своето заключение по управлението на Добруджа и да го дамъ на г-да народнитѣ представители. Точно това е въ подкрепа на моята мисълъ. Когато азъ казвамъ, че трѣбва да създадемъ за Добруджа единъ основенъ статутъ, имамъ задължението да направя съответения паралелизъмъ и да го дамъ на г-да народнитѣ представители. И затова казвамъ, че всичко, което се прави за Добруджа, е инцидентно, че всичко е разпокъсано и ще дойдемъ до противоречия съ много нѣща. Точно за това говоря. Мина законътъ за признаване права на адвокатитѣ. Азъ питамъ: смѣтате ли, че тѣ ще бѣдатъ помощници на правораздаването, ще могатъ ли да даватъ правна защита? Нѣма да бѣдатъ помощници, тѣ не познаватъ нашето право. Азъ говорихъ на министра на правосъдието, че ще трѣбва да подобримъ формалистиката, която съществува въ гражданския и уголовния процесъ, че тя трѣбва да бѣде напуста по отношение на тия нещастници, защото ще станатъ страшни и скандални работи; защото много невинни ще отидатъ на вж-

жето, много виновни, обаче, ще избъгнат наказанието, а това ще дискредитира положението на правораздаването. Ние тръбваше да дадем възможност най-напред съдът да бъде по-близо до съдебните се, да интервенира, да помага, да поддържа страните в процеса, да поставя всеки на мястото, въобще да се премахне формалистичката в гражданския процес, както и по отношение на углавния процес. Да разрешим според мястните условия режима на земята, на професиите, на правото.

Г-да народни представители! Като вземах думата във връзка с това малко законопроектче, привършвам с едно заключение, което вие вече знаете. Това се писа. Нашето население в Добруджа беше твърде много изтерзано, гнетът беше страшен и голъм. Всеки добруджанец под тоя гнет тръбваше да бъде спитен — за да избъгне удущването от тоя гнет, който правеше влашкото управление, една власт, която нямаше нищо общо с неговата съдба и с неговите разбираня, за да се спаси, той, добруджанецът, тръбваше наистина да плаща под формата на тринкелдъ, рушвет и всевъзможни други дарения, за да може да получи правдини и повече законна свобода. Така е живяло това население в продължение на 20 години. Това сигурно е корумпирало мнозина, добри инакъ, наши българи там. Ето защо аз пак казвам: повече внимание, повече осторожност, повече еднообразие и с една последователност и с достатъчно време всичко да се провежда, за да можем да привържем тамошното население като здрава част към общото отечество-майка. Това иска управлението.

Председателстващ Димитър Пешев: Има думата народният представител г-н Ангел Стоянов.

Ангел Стоянов: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Вземам думата да изкажа и други основания и съображения, по които разглежданият законопроект за приемане на служба по Министерството на железниците, пощите и телеграфите българи от Северна и Южна Добруджа тръбва да бъде гласуван от Народното събрание. Аз съмтамъ даже, че както този законопроект, така и законопроектът, който е внесен от г-на министра на земеделието, за уреждане положението на заварените от свободата в Добруджа агрономи, лесовъди и пр., както и тоя, който ще се внесе от г-на министра на вътрешните работи за признаване правото на лъкарите, заварени от свободата в Добруджа, с твърде много закъснели.

Г-да народни представители! Освобождението на Южна Добруджа завари там една интелигентна будна, трудолюбива и родолюбива, състояща се от учители, лъкари, инженери, агрономи, лесовъди и други, едни от които сгъвършили своето висше образование в чужбина, други сгъвършили сгъдното си и висше образование у нас, а бошинството отъ тгъх сгъвършили българските гимназии в Добрич и Силистра и университетите в Клуж и Букурещ. Тгъзи интелигенти, г-да народни представители, не напуснаха Добруджа, не дойдоха в предгълит на Царството, за да намгърят тукъ прибгъжице и гъпетание, а останаха тамъ, всгървдъ народа, като всгъки отъ тгъх се отгъдаде на професията си. Ония отъ тгъх, които не можаха да намгърятъ пласментъ на своята професия в Добруджа, постъпиха на работа в румънски, частни или дгържавни, учреждения отгътатъкъ Дунава. Дгългънъ сгъмъ тукъ да подчертая, че на тази интелигентна бгъ внушгъно, г-да народни представители, да не напуса Добруджа, а да стои тамъ, вгъ поробената българска земя, за да бгъде духовниятъ, тгъй да се изгъра, водител на българското население, и само ако не може да намгъри пласментъ на труда си вгъ Добруджа, тогава да се пласира отгъвгъдъ Дунава. Това бгъ, г-да народни представители, една разумна политика, тгъвгъде ползена отгъ гледище на националните ни интереси, и която сгъ голгъм такт и умение се провеждаше отгъ отгъговорните мгъста и лица, имащи върховната повеля да се грижатъ за защита на българщината вгънъ отъ предгълит на България.

Г-да народни представители! Добруджанската интелигентия, вгъ нейното подавяюще мнозинство сгъужи честна на българското национално дгъло и изгъпълни достойно своя дгълагъ къмъ добруджанското българско население и къмъ националните ни идеали. Презъ време на робството тя всгъкога бгъше на будна стража за българщината и на фронта на легалните борци за по-сгъвтли и по-честити и радостни дни за българския народъ. Добруджанската интелигентия изгължи изгъ своята сгъзда сгъмли борци за културни, граждански и политически права. Тя изгължи журналисти и писатели, тя изгължи и поети, които дгържаха будно националното съзнание и сгъвгъст, дгържаха високо

знамето на родолюбието, бгъха факелгът, който освгъгъляваше пътя къмъ възкресение, къмъ свобода.

Г-да народни представители! Борбата на добруджанската интелигентия бгъ трудна, но благородна и тя я изнесе сгъ чудно себеотрицание, сгъ всеотгъдайна любов, сгъ преданост и сгъ национална гордост. Добруджангъ интелигентия не се уплаши нито отъ преследвания, нито отъ изгъзания, нито отъ арестувания, нито отъ побоища, нито даже отъ убийства. Нгъ, тя не отгъстъпи предъ бруталната сила на поробителя. Тя не отгъстъпи даже и при вида на падналите жгъртви. На всгъки гъробъ добруджанската интелигентия изгъгъгае барикади, разгъвваше знамето и зовгъше народа къмъ сплотеност и борба за права и за свободи. Ето защо, г-да народни представители, отъ това високо мгъсто азъ изказвамъ и благодарността си, и възторга си къмъ добруджанската интелигентия за достойно изгъпълнения отъ нея дгългъ.

Г-да народни представители! Тази интелигентия бгъше и водител, и будител, и закрилник на добруджанското население презъ четвъртгъвковното робство на Добруджа. Добруджанското българско население, и българската общественост ценятъ тгъзи и заслуги и тгъ ще бгъдатъ впи-сани вгъ лгътописите на добруджанското освободително дгъло.

Г-да народни представители! Сгъ внесения законопроектъ се урежда положението на най-малката частъ отъ добруджанската интелигентия. Положението на останалата частъ стои още неуредено, отъ глгъдна точка на признаване правата, сгъ които тя е била заварена отъ освобождението. Казвамъ правата, защото настаняването и на работа, увгъренгъ сгъмъ, ще срещне трудности, и къмъ втория етапъ ще се премине сгъ не малко огорчения.

Г-да народни представители! Сгътамъ, че не правя локална политика, като пледирамъ предъ васъ за привличане на добруджанската интелигентия къмъ управлението на общините, на околитъ и вгъ другите дгържавни учреждения вгъ Добруджа. Касае се за една интелигентия, която до скоро е живгъела вгъ робство, но сгъ заслуги къмъ националното ни дгъло, която има голгъм дгългъ вгъ борбата за освобождение и на която всички ние и дгължимъ сега и грижи, и внимание. Не говоря за изгъключенията, за които загатна г-нъ Георги Тодоровъ и които и азъ сгътамъ като изгъключения. На изказаните отъ него мисли азъ ще се върна следъ малко. За да не бгъда криво разбранъ, че искамъ да се заематъ всички служби вгъ Добруджа само отъ добруджанци, бгързамъ да заявя, че не пледирамъ това. Всгъкога сгъмъ казвамъ, ще го кажа и тукъ, че Добруджа не принадлежи само на добруджанци. Добруджа е всебгългарска земя. Тамъ лежатъ костите на хиляди паднали бгългарски воини за свободата на Добруджа и на другите бгългарски поробени земи. Но, г-да народни представители, има служби, за които самъ г-нъ министгърът на железниците вгъ своите мотиви казва, че по-успгъшно могатъ да се носятъ, когато тгъ се заематъ отъ мгъстни хора, които ще бгъдатъ при своите и ще иматъ по-малко разности.

Г-да народни представители! Г-нъ Георги Тодоровъ хгъвгъри сгъмнения много неоснователни по отношение на тия чиновници, които засгъга законопроектгът. Азъ лично ги познавамъ. Тгъ сгъ на брой само 8 души. И за честгъта на добруджанския българинъ ще заявя предъ васъ, че тгъ сгъ сгъ запазенъ моралъ, сгъ високо национално съзнание, добри служители, оценени даже и отъ едно чуждо правителство заради своите дарования и способности. И ние тръбва да се гордгъемъ, че тамъ, вгъ тази иерархия, когато всгъчко българско се е гонило, тия господа сгъ заемаха едни служби, които е тръбвало да се повгърятъ само на лица сгъ високъ моралъ. Поради тгъхната честност, г-нъ Георги Тодоровъ, тгъ сгъ били предпочитани предъ румънските чиновници, които сгъ румънци по произходъ. (Ргъ-копгълскания.) Азъ отгъвгърлямъ това сгъмнение — не казвамъ обинение — което г-нъ Тодоровъ отпгърани кгъмъ тгъх, родолюбивите, честните, добрите бгългари, на които отъ тукъ е било внушено да стоятъ тамъ, за да бгъдатъ защитници на българите, кгъдето и да се намиратъ тгъ вгъ предгълит на румънската дгържава.

Георги Тодоровъ: Чухте ли ме какво казахъ, г-нъ Стояновъ? Имало е сантименталност.

Ангелъ Стояновъ: Г-да народни представители! Нгъма никаква сантименталност. Управлението е дгълно да цени хората, кгъдето и да се намиратъ тгъ, и по достоинство да имъ дава онова мгъсто, което заслужаватъ.

Г-да народни представители! Г-нъ Георги Тодоровъ желае Добруджа да я дгържимъ подъ карантина, за нея да сгъздадемъ отгъдгълно управление. Той си позволи, има сгъмгълостгъта даже да каже, че може би корупцията на румънската дгържавна управа да е пгъстнала корени и вгъ

добруджанското българско население. Наново протестирамъ. Добруджанци никой път не сж си служили съ оня маниеръ, за който той загатва, защото тѣ сж българи и знаятъ, че законитѣ трѣбва да се изпълняватъ и тѣ по закони желаятъ да се управляватъ. Многобройнитѣ арести, падналитѣ жерви, които наброяватъ съ хиляди, сж доказателства, че добруджанцитѣ сж държали високо за своето гражданско и политическо съзнание и права и не сж искали по никой начинъ по пътя на корупцията да могатъ да живѣятъ свободно въ Добруджа. Тѣ водиха една достойна борба, която ние трѣбва да адмирираме и за която борба ние трѣбва да имъ отправимъ само похвала, а не отъ трибуна на Народното събрание да искаме да ги поставимъ подъ карантина, като че тѣ боледуватъ и само когато оздравѣятъ, тогава да ги приемемъ въ прегръдкитѣ на майката-отечество.

Г-нъ Георги Тодоровъ! Въ Унгария не пострѣпватъ така съ унгарцитѣ отъ Трансилвания. Тамъ отвориша широко вратитѣ на всичкитѣ свои учреждения и всичкитѣ борци за свобода и за права въ Трансилвания бидоха посрещнати съ слава и съ честъ, а не съ съмнения и подозрения, както вие желаете да бждатъ посрещнати нашитѣ братя отъ Добруджа и го заявявате и отъ трибуна на Народното събрание.

Г-да народни представители! Това не е само за южно-добруджанци. Г-нъ председателстващиятъ Народното събрание е тукъ и нека той ви каже, че и севернодобруджанскитѣ българи, които нивга не сж виждали българско управление, които сж преминали отъ едно робство — турското — къмъ друго робство — румънското — дойдоха въ България съ едно високо национално съзнание, съ единъ запазенъ моралъ, съ една обичъ къмъ България и къмъ нейното управление и царъ, което само трѣбва да буди у насъ радостъ, че даже и следъ толкова годишно робство тѣ сж си останали българи, съ запазени нрави, съ запазена честностъ и съ запазенъ моралъ. Нима желаете тия севернодобруджанци, които ние по спогодбата въ Крайова ги прибрахме тукъ въ предѣлитѣ на царството, да ги държимъ подъ карантина, да се съмняваме въ тѣхния моралъ! Ами че тѣ не загубиха езика си въ продължение на стотици години, когато мнозина въ други мѣста сж загубили и националността си и сж изневѣрили на своята държава.

Г-да народни представители! Изпълнявамъ единъ дългъ на човѣкъ и на българинъ, като отхвърлихъ тия обвинения, които въ увлѣчението си г-нъ Георги Тодоровъ отправя и къмъ адвокати и къмъ учители, и къмъ лѣкари, и къмъ добруджанското население, за което той казва, че било корумпирано, ...

Георги Тодоровъ: Подобно нѣщо не съмъ казалъ.

Ангелъ Стояновъ: ... че било усвоило нѣкои навици на румънското управление въ Добруджа.

Г-да народни представители! Законопроектътъ споредъ мене е непълненъ и затуй азъ се присъединявамъ къмъ мнението на г-нъ Георги Тодоровъ — тукъ съмъ съгласенъ съ Васъ, г-нъ Тодоровъ — той да отиде въ комисията, но не да претърпи ония поправки, които вие препоръчвате, но да отиде въ комисията, за да може да се уреди и въпросътъ за зачитане годинитѣ, прекарани отъ тия хора на служба.

Азъ бихъ молилъ, г-нъ министърътъ на финанситѣ да занеме народното представителство и съ единъ другъ въпросъ.

Г-да народни представители! Ние имаме тамъ чиновници, които сж служили по 10-15 години. И забележете, имената имъ винаги сж окончавали съ „овъ“, даже и като сж служили въ центъра на Румъния — въ Букурещъ. А тия 5-6 души, за които се отнася законопроектътъ, сж повечето хора, които сж били касиери въ централната станция въ Букурещъ. Има измежду тѣхъ и такива, служили по 14-15 години, правени имъ сж удържки отъ пенсионния фондъ на румънската държава. При какво положение ще дойдатъ тѣ на служба тукъ у насъ? Прослуженитѣ имъ години ще бждатъ ли зачетени? Тия пенсионни удържки г-нъ министърътъ на финанситѣ нѣма ли да намѣри начинъ и възможностъ да ги поиска отъ румънския пенсионенъ фондъ и да се внесатъ въ нашия пенсионенъ фондъ? Азъ мисля, че тия подробности трѣбва да се уредятъ, за да бжде въпросътъ цѣлостно разрешенъ.

Г-да народни представители! Съ тия малки бележки, които направихъ по тия законопроектъ и при пълното съзнание, че изпълнявамъ единъ народностенъ дългъ къмъ добруджанската интелигенция, азъ ще гласувамъ за законопроекта и ще моля г-да министритѣ отъ другитѣ ресори да побързатъ да внесатъ и тѣ такива законопроекти, защото, г-да народни представители — забележете — добруджанската

интелигенция се счита огорчена, смѣта се като отритната отъ управлението на българската държава. Всички почти добруджански интелигенти стоятъ безъ работа, съ много малки изключения. Г-нъ министърътъ на финанситѣ направи изключението като назначи нѣколко добруджански интелигенти на надничарски служби. А както споменахъ и по-преди, тази интелигенция бѣше и водачъ, бѣше и будителъ, бѣше и закрильникъ на добруджанското население и заслужава грижитѣ и вниманието на Народното събрание и на българското правителство. (Ржкоплѣскания)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Разискванията сж приключени. Поставямъ на гласуване.

Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ на първо четене законопроекта за приемане на служба по Министерството на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ българитѣ отъ Северна и Южна Добруджа, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ отива въ комисиата.

Г-да народни представители! Моля да се съгласите да прередимъ дневния редъ, като точки 6, 7, 10, 11 и 12 останатъ за после, а сега да пристѣпимъ къмъ разглеждането на точки 4, 5, 8 и 9.

Тия отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка четвърта отъ дневния редъ:

Първо четене законопроекта за освобождаване пенсийтѣ отъ запови за първото тримесечие на 1941 г.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за освобождаване пенсийтѣ отъ запови за I-то тримесечие на 1941 г.

Г-да народни представители! Предвидъ на предстоящитѣ празници и за задоволяване нуждитѣ презъ тѣхъ на пенсионеритѣ, налага се да имъ се даде едно облекчение, като бждатъ освободени отъ удържитѣ по заповитѣ всички видове пенсий за I-то тримесечие на 1941 г.

По тѣзи съображения, моля ви, г-да народни представители, да приемете законопроекта за освобождаване пенсийтѣ отъ запови за I-то тримесечие на 1941 г.

Гр. София, декември 1941 г.

Министъръ на финанситѣ: **Д. Божиловъ**

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за освобождаване пенсийтѣ отъ запови за I-то тримесечие на 1941 г.

Членъ единственъ. Освобождаватъ се всички видове пенсий отъ запови, наложени предъ клоноветѣ и агентуритѣ на Българската народна банка и телеграфо-поченскитѣ станции, за I-то тримесечие на 1941 г.

Това разпореждане не се отнася до заповитѣ за издрѣжка за текущо и за минало време“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя законопроекта на гласуване. Тия отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ на първо четене законопроекта за освобождаване пенсийтѣ отъ запови за първото тримесечие на 1941 г., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Добри Божиловъ: Предлагамъ законопроекта да се разгледа и на второ четене, по спешностъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министърътъ на финанситѣ предлага законопроекта да се разгледа и на второ четене, по спешностъ. Тия отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта на второ четене.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за освобождаване пенсийтѣ отъ запови за I-то тримесечие на 1941 г.

Членъ единственъ. Освобождаватъ се всички видове пенсий отъ запови, наложени предъ клоноветѣ и агентуритѣ на Българската народна банка и телеграфо-поченскитѣ станции, за I-то тримесечие на 1941 г.

Това разпореждане не се отнася до запоритъ за издръжка за текущо и за минало време“.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Тия отъ г-да народнитъ представители, които приематъ на второ четене заглавието и членъ единственъ, както се докладваха, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ е приетъ окончателно.

Минаваме къмъ точка пета отъ дневния редъ:

Първо четене законопроекта за измѣнение на нѣкои кредити по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти за 1940 бюджетна година.

Моля г-на секретаря да прочете законопроекта.

Секретаръ Петко Кършевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за измѣнение на нѣкои кредити по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти за 1940 бюджетна година.

Г-да народни представители! Разрешенитъ кредити по нѣкои параграфи отъ бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти, поради общото поскъпване или други причини, се оказватъ недостатъчни да задоволятъ нуждитъ до края на бюджетната година. Нѣкои служби сѫ били принудени по тази причина да прѣематъ задължения за известни неотложни разходи, като напр. за храна на добитъка и работницитъ за надници на работници и др. сврѣхъ разрешенитъ кредити, които разходи трѣбва да се оформятъ. Отъ друга страна, при упражнението на бюджета, тамъ дето е било възможно, сѫ осъществени нѣкои икономии, които ще бѣдатъ достатъчни да покриятъ предметния недостигъ въ кредититъ. Налага се, следователно, да се разреши известно увеличение на кредититъ по нѣкои параграфи, като потрѣбната за това сума се вземе отъ икономитъ по други параграфи на сѣщия бюджетъ, безъ да се измѣня общата цифра на бюджета.

За това, като ви представямъ приложения законопроектъ, имамъ честь, да ви помоля, г-да народни представители, да го разгледате и гласувате.

Гр. София, декемврий 1940 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за измѣнение на нѣкои кредити по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти за 1940 бюджетна година.

Членъ единственъ. Намалаватъ се по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти за 1940 бюджетна година кредититъ по следнитъ параграфи:

§ 1 съ 3.500.000 л., § 19, т. III съ 250.000 л., § 19, т. IV съ 400.000 л., § 91 съ 500.000 л., § 103 съ 800.000 л., § 129 съ 500.000 л., § 130 съ 50.000 л., § 132 съ 1.500.000 л., § 141 съ 1.300.000 л., § 153 съ 400.000 л., § 186 съ 2.500.000 л., § 220 съ 100.000 л., § 234 съ 750.000 л., § 243 съ 100.000 л., § 244 съ 90.000 л., § 257 съ 50.000 л., § 265 съ 50.000 л., § 269 съ 195.000 л., § 270 съ 1.100.000 л., или всичко 14.135.000 л., съ която сума се усилятъ кредититъ по следнитъ параграфи отъ сѣщия бюджетъ:

§ 2 съ 850.000 л., § 5 съ 180.000 л., § 6 съ 80.000 л., § 7 съ 150.000 л., § 13 съ 150.000 л., § 14 съ 125.000 л., § 19, т. I съ 250.000 л., § 24 съ 200.000 л., § 26 съ 60.000 л., § 27 съ 200.000 л., § 28 съ 200.000 л., § 30 съ 100.000 л., § 31 съ 50.000 л., § 32 съ 50.000 л., § 33 съ 50.000 л., § 35 съ 200.000 л., § 37 съ 500.000 л., § 38 съ 200.000 л., § 40 съ 100.000 л., § 52 съ 130.000 л., § 54 съ 40.000 л., § 55 съ 20.000 л., § 57 съ 80.000 л., § 59 съ 150.000 л., § 60 съ 100.000 л., § 61 съ 50.000 л., § 62 съ 100.000 л., § 63 съ 300.000 л., § 64 съ 50.000 л., § 67 съ 100.000 л., § 78 съ 300.000 л., § 111 съ 1.800.000 л., § 112 съ 100.000 л., § 113 съ 330.000 л., § 116 съ 700.000 л., § 117 съ 200.000 л., § 118 съ 600.000 л., § 119 съ 1.500.000 л., § 121 съ 300.000 л., § 122 съ 100.000 л., § 124 съ 200.000 л., § 150 съ 300.000 л., § 167 съ 100.000 л., § 168 съ 40.000 л., § 170 съ 300.000 л., § 172 съ 200.000 л., § 177 съ 250.000 л., § 212 съ 50.000 л., § 214 съ 50.000 л., § 240 съ 50.000 л., § 242 съ 100.000 л., § 245 съ 100.000 л., § 258 съ 60.000 л., § 262 съ 200.000 л., § 263 съ 200.000 л., § 264 съ 310.000 л., § 266 съ 80.000 л., като се открива новъ § 104-а — за помощъ на Общия сѣюзъ на българскитъ земеделски кооперации 400.000 л., и по § 1 на подробната таблица за разходитъ за Южна Добруджа съ 400.000 л., или всичко 14.135.000 л.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Поставямъ на гласуване. Тия отъ г-да народнитъ представители, които

приематъ на първо четене законопроекта за измѣнение на нѣкои кредити по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти за 1940 бюджетна година, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Добри Божиловъ: Предлагамъ законопроекта да се гласува и на второ четене, по спешностъ.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Г-нъ министърътъ на финанситъ предлага, да се даде спешностъ на законопроекта. Тия отъ г-да народнитъ представители, които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство Събранието приема

Моля г-на секретаря да докладва законопроекта на второ четене.

Секретаръ Петко Кършевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за измѣнение на нѣкои кредити по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти за 1940 бюджетна година.

Членъ единственъ. Намалаватъ се по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти за 1940 бюджетна година кредититъ по следнитъ параграфи:

§ 1 съ 3.500.000 л., § 19, т. III съ 250.000 л., § 19, т. IV съ 400.000 л., § 91 съ 500.000 л., § 103 съ 800.000 л., § 129 съ 500.000 л., § 130 съ 50.000 л., § 132 съ 1.500.000 л., § 141 съ 1.300.000 л., § 153 съ 400.000 л., § 186 съ 2.500.000 л., § 220 съ 100.000 л., § 234 съ 750.000 л., § 243 съ 100.000 л., § 244 съ 90.000 л., § 257 съ 50.000 л., § 265 съ 50.000 л., § 269 съ 195.000 л., § 270 съ 1.100.000 л., или всичко 14.135.000 л., съ която сума се усилятъ кредититъ по следнитъ параграфи отъ сѣщия бюджетъ:

§ 2 съ 850.000 л., § 5 съ 180.000 л., § 6 съ 80.000 л., § 7 съ 150.000 л., § 13 съ 150.000 л., § 14 съ 125.000 л., § 19, т. I съ 250.000 л., § 24 съ 200.000 л., § 26 съ 60.000 л., § 27 съ 200.000 л., § 28 съ 200.000 л., § 30 съ 100.000 л., § 31 съ 50.000 л., § 32 съ 50.000 л., § 33 съ 50.000 л., § 35 съ 200.000 л., § 37 съ 500.000 л., § 38 съ 200.000 л., § 40 съ 100.000 л., § 52 съ 130.000 л., § 54 съ 40.000 л., § 55 съ 20.000 л., § 57 съ 80.000 л., § 59 съ 150.000 л., § 60 съ 100.000 л., § 61 съ 50.000 л., § 62 съ 100.000 л., § 63 съ 300.000 л., § 64 съ 50.000 л., § 67 съ 100.000 л., § 78 съ 300.000 л., § 111 съ 1.800.000 л., § 112 съ 100.000 л., § 113 съ 330.000 л., § 116 съ 700.000 л., § 117 съ 200.000 л., § 118 съ 600.000 л., § 119 съ 1.500.000 л., § 121 съ 300.000 л., § 122 съ 100.000 л., § 124 съ 200.000 л., § 150 съ 300.000 л., § 167 съ 100.000 л., § 168 съ 40.000 л., § 170 съ 300.000 л., § 172 съ 200.000 л., § 177 съ 250.000 л., § 212 съ 50.000 л., § 214 съ 50.000 л., § 240 съ 50.000 л., § 242 съ 100.000 л., § 245 съ 100.000 л., § 258 съ 60.000 л., § 262 съ 200.000 л., § 263 съ 200.000 л., § 264 съ 310.000 л., § 266 съ 80.000 л., като се открива новъ § 104-а — за помощъ на Общия сѣюзъ на българскитъ земеделски кооперации 400.000 л., и по § 1 на подробната таблица за разходитъ за Южна Добруджа съ 400.000 л., или всичко 14.135.000 л.“

Въ първоначалния проектъ, който е билъ представенъ въ Министерството на финанситъ, е било поискано и по § 50 увеличение съ 100.000 л., обаче въ последния проектъ е допустната една грѣшка, като е вписанъ § 40, вмѣсто § 50. Моля, да се поправи отъ § 40 на § 50.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Г-да народни представители! Прави се предложение отъ г-на докладчика да се поправи една печатна грѣшка. Вмѣсто § 50 погрѣшно е било отпечатано § 40. Съ това предложение е съгласенъ г-нъ министърътъ на финанситъ.

Ще гласувамъ най-напредъ това предложение.

Тия отъ г-да народнитъ представители, които приематъ § 40 да стане § 50, както се предлага отъ г-на докладчика, съ което г-нъ министърътъ на финанситъ е съгласенъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще поставя на гласуване законопроекта.

Тия отъ г-да народнитъ представители, които приематъ заглавието и членъ единственъ, както се докладваха, съ поправката, която току-що се гласува, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ е приетъ окончателно.

Минаваме къмъ точка осма отъ дневния редъ:

Първо четене законопроекта за допълнение на чл. 4 отъ закона за търговията съ външни платежни срѣдства.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за допълнение на чл. 4 отъ закона за търговията съ външни платежни срѣдства.

Г-да народни представители! Положението на единствената у насъ мина за злато на Англо-българското минно акционерно дружество мина „Злата“, край с. Масловцица, Трънско, е проучено отъ специална комисия, назначена съ заповѣдъ на министъра на търговията № 3474, отъ 5 ноемврий т. г. Отъ проучването на комисията е установено, че при увеличаване цената на материалитъ и надницитъ, което поскъпява и експлоатацията, дружеството не ще може да продължава работитъ си. Съ спиране експлоатацията на мина „Злата“ ще бѣдатъ освободени около 256 души работници и чиновници отъ бедния Трънски край.

Произведеното злато отъ мина „Злата“, съгласно договора на мината съ Българската народна банка, се продава на Българската народна банка при изплащане 50% въ чужда валута по борсовата цена на златото. Съ тази валута мината си набавя необходимитъ материали отъ чужбина. Останалитъ 50% Българската народна банка заплаща въ лева по цена опредѣлена отъ Управителния свѣтъ на банката, одобрена отъ министъра на финанситъ, съгласно предпоследната алинея на XVIII-то допълнение къмъ общата наредба по вноса и износа, публикувано въ „Държавенъ вестникъ“, брой 233/1940 г. Продажбата на златото по тоя начинъ, както се установява отъ казаната по-горе комисия, при измѣнитъ се условия, поради войната, прави невъзможна по-нататъшната експлоатация на мината.

Съгласно чл. 4 отъ закона за търговията съ външни платежни срѣдства износътъ на злато на кюлче каквото произвежда мина „Злата“ е забраненъ. Съ предлаганото допълнение на чл. 4 отъ закона за търговията съ външни платежни срѣдства се дава възможностъ да се изнася 50% отъ добитото отъ мината злато въ чужбина. Също така се дава възможностъ и на Българската народна банка да издаде, съгласно чл. 8 отъ закона за търговията съ външни платежни срѣдства, съответната наредба, въ духа на това измѣнение, като се разбира, че 50% отъ златото ще може да се продава въ вътрешността на страната свободно, а тия купувачи на това злато, които иматъ качество на износители, ще могатъ да го изнасятъ срещу вносъ на стоки отъ чужбина. По тоя начинъ ще се даде възможностъ на мина „Злата“ да увеличи приходитъ си отъ продажбата на златото и да продължи производството си. Разбира се, че ако положението се измѣни, износътъ на 50% отъ добиваното злато може да се преустанови. Предлаганиятъ текстъ допуска тая възможностъ. Отъ друга страна, предвиденото предварително разрешение за износа на златото, дава възможностъ за упражняване на необходимия контролъ.

Ето защо, моля ви, г-да народни представители, да разгледате и гласувате изготвения за целта законопроектъ.

Гр. София, декемврий 1940 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за допълнение на чл. 4 отъ закона за търговията съ външни платежни срѣдства.

Параграфъ единственъ. Къмъ чл. 4, на края, се прибавя следната забележка:

Половината отъ чистото злато, добивано въ страната съ фабрични инсталации, може да се изнася, при предварително разрешение, за доставка на стоки отъ чужбина.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тия отъ г-да народнитъ представители, които приематъ на първо четене законопроекта за допълнение на чл. 4 отъ закона за търговията съ външни платежни срѣдства, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Добри Божиловъ: Моля, законопроектътъ да се гласува и на второ четене, по спешностъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министърътъ на финанситъ предлага, да се даде спешностъ на законопроекта. Тия отъ г-да народнитъ представители, които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта на второ четене.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за допълнение на чл. 4 отъ закона за търговията съ външни платежни срѣдства.

Параграфъ единственъ. Къмъ чл. 4, на края, се прибавя следната забележка:

Половината отъ чистото злато, добивано въ страната съ фабрични инсталации, може да се изнася, при предварително разрешение, за доставка на стоки отъ чужбина.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще гласувамъ. Тия отъ г-да народнитъ представители, които приематъ заглавието и параграфъ единственъ, както се доклаждаха, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. Законопроектътъ е приетъ окончателно.

Минаваме къмъ точка девета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за тълкувателенъ законъ на чл. 26, точка 5 на наредбата-законъ за гербовия налогъ.

Моля г-на докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ тълкувателния законопроектъ на чл. 26, т. 5, на наредбата-законъ за гербовия налогъ

Г-да народни представители! Въ чл. 26, т. 5, отъ наредбата-законъ е предвидено гербовъ налогъ по 1% за полици и замѣняващи ги книжа за осигуровки отъ пожаръ на имоти въ царството за срокъ до 7 години. Така, както е редактиранъ тоя текстъ, може да се извади заключение, че за полици и замѣняващи ги книжа за осигуровки отъ пожаръ за срокъ по-дълъгъ отъ 7 години ще трѣбва да се прилага чл. 30, т. 2, отъ закона за гербовия налогъ и да се обложатъ съ 1%.

Една застраховка, сключена за срокъ 7 години, ще бѣде обложена съ 1% гербовъ налогъ, а друга — сключена само за 7 години и единъ день, ще бѣде обложена съ 1%, или десетъ пѣти повече. Естествено, законодателятъ това не е целилъ. Нито пъкъ би било оправдано отъ гледището на финансово политика. Ясно личи, че въ тоя текстъ законодателятъ е искалъ да обложи застраховкитъ отъ пожаръ за срокъ до 7 години. Ако тоя срокъ надхвърли и настѣпватъ нови 7 години, то за всѣки следващи нови седемъ години, които ще настѣпватъ, явява се задължението да се обгербва наново. Такава е била мисълта на законодателя при създаването на тоя текстъ отъ закона. Така трѣбва да се разбира т. 5 на чл. 26 отъ наредбата-законъ за гербовия налогъ. Въ противенъ случай, неоснователно и незаконно ще бѣдатъ обложени по-тежко едни застраховки, а други — по-леко.

На основание изложеното, моля, г-да народни представители, да гласувате приложени тълкувателенъ законъ на чл. 26, т. 5, отъ наредбата-законъ за гербовия налогъ.

Гр. София, ноемврий 1940 г.

Министъръ: Д. Божиловъ

ТЪЛКУВАТЕЛЕНЪ ЗАКОНОПРОЕКТЪ

на чл. 26, т. 5, отъ наредбата-законъ за гербовия налогъ.

Параграфъ единственъ. Гербовиятъ налогъ по чл. 26, т. 5, отъ наредбата-законъ за гербовия налогъ за полици и замѣняващи ги книжа за осигуровки отъ пожаръ, сключени при застрахователнитъ дружества и учреждения, включая и Българската земеделска и кооперативна банка за срокъ по-голямъ отъ 7 години или за неопредѣленъ срокъ, се събира по 1% за всѣки 7 години или за частъ отъ седемъ години.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Минчо Ковачевъ.

Минчо Ковачевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Ако въ Народното събрание се повдигнаха толкова оплаквания и толкова настойчиво се искаше еднаквяване на различнитъ данъци и тежоби и сливане на датитъ, на които се плащатъ данъцитъ, не по-малко необходимо е да потърсимъ и начинъ за опростяване на процедурата по обгербването за по-ясно приложение на наредбитъ отъ закона за гербовия налогъ.

Азъ нѣма да се оплача, че гербовиятъ налогъ е тежъкъ. Той е приетъ, узаконенъ, той си остана традиция, той се понася. Тежестта на гербовия налогъ иде отъ неяснотата на закона и всевъзможнитъ му тълкувания. Има много

куриозни случаи. Има случаи, където една марка е унищожена с печатъ, а държавната контрола ви казва: „Това не е печатъ, това е щемпълтъ, ще тръбва да платиш въ троенъ размъръ глобата“ и т. н. и т. н. Е, кое е печатъ, кое е щемпълтъ? Но печатътъ билъ кръгълъ, а щемпълтъ билъ правъ! И докато изяснимъ въпроса, кое е печатъ, кое е щемпълтъ, докато се разберемъ, че на български езикъ има само думата „печатъ“, а щемпълтъ е взета отъ нѣмски езикъ, минаватъ цѣли седмици, а до туй време кой знае дали не се е пукнала въ нѣкого злѣчката отъ страхъ, че ще тръбва да плати глоба стотици хиляди лева.

Намѣрени били две дати въ единъ и сѣщи обгербованъ документъ. Правилно, добросъвѣстно обгербованъ документътъ, но намѣрена втора дата вътре и държавната контрола ви казва: „Това е неправилно. Тълкуванието на закона е такова, че само една дата тръбва да има въ единъ документъ“. Какви сѣ послѣдствията? Въ десеторенъ размъръ глоба и подвеждане на добросъвѣстния гражданинъ подъ отговорностъ като престѣпникъ вече предъ фискалнитѣ закони. Азъ мога да наброя маса такива случаи, за да се види доколко този гербовъ налогъ е усложненъ, доколко той е станалъ непоносимъ и доколко е страхотенъ. Българскиятъ гражданинъ, когато види човѣкъ съ папка да влиза въ магазина или канцеларията му, най-напредъ си помисля, че идва да ревизира книгата му дали сѣ правилно обгербовани и си казва: „Добросъвѣстно изпълнихъ постановленията на закона, залепихъ марки навсѣкѣ, но все ще намѣрятъ нѣщо.“

Ще посоча следния много курioзенъ случай, който е станалъ презъ тази година. Съгласно чл. 28 отъ закона за гербовия налогъ всички фактури, които се издаватъ за подъ 1.000 л., не се обгербватъ задължително и се обгербватъ съ 1‰, ако клиентътъ поиска туй. Това е недвусмислено казано въ чл. 28 отъ закона за гербовия налогъ. Въ чл. 84 пъкъ отъ сѣщия законъ се казва: комисия се образува за тълкуванието на закона. Комисията се произнася по въпроси сложени за разглеждане отъ министра на финанситѣ по приложението — не по измѣнение — на настоящия законъ. Тази комисия събира и решава: всички фактури за продажби отъ индустриалцитѣ за суми подъ 1.000 л. на края на годината се сумиратъ и се обгербватъ съ 3‰ като редовни фактури. Какъвъ е резултатътъ? Всички стопани най-добросъвѣстно, при продажби подъ 1.000 л., при поискване отъ клиента фактура, залепватъ 1 л. гербова марка и му даватъ фактурата. Така сѣ го вършили до тази година. Туй повелява законътъ. Нѣма друго повеление въ закона. Това е категоричното повеление на закона. Обаче комисията измислила, че тръбва да се сумиратъ фактуритѣ — за да се събератъ пари — и да се обложи цѣлиятъ сборъ на тѣзи фактури съ 3‰. И какво става? Даватъ обратна сила на закона отъ 1936 г. — 5 години назадъ — и съгласно закона, следъ като хората сѣ облепили документитѣ си правилно, сега ще тръбва да платятъ глоба въ троенъ размъръ — 3‰. Пита се: когато въ единъ законъ има изрични постановления, може ли една тълкувателна комисия да измѣнява текстовѣ на тия постановления? Щомъ тази комисия е създадена, за да се произнася по приложението на закона, може ли тя фактически да влѣзе въ ролята да унищожава закона, създаденъ отъ законодателя? И най-после пакоститѣ, които сѣ нанесени на ония хора, спрямо които е приложенъ този законъ, кой ще ги понесе? Не стига само това. Решението на комисията е да се прилага тълкуванието само по отношение индустриалцитѣ, а данѣнитѣ агенти го прилагатъ и по отношение на търговцитѣ. И понеже законътъ е такъвъ, че не предвижда оплакване, освенъ да платиш наложената глоба, нанесени сѣ сума поразни. Мене ми се струва, че когато се създаватъ закони, когато се създаватъ особено пъкъ текстове, съ които се даватъ права на комисия и лица, които ще даватъ тълкувания, тръбва да бждемъ малко по-взискателни, по-строги, за да не изпадаме въ положението да се вършатъ престѣпления отъ страна на комисията, която си присвоява по-голѣми права, такива, каквито има Парламентътъ, като е анулирала нѣкои текстове отъ законитѣ му. Има нѣкои по-мѣлви текстове, които даватъ право на една комисия въ много случаи да даде обратна сила на нѣкой фискаленъ законъ. Мене ми се струва, че г-нъ министърътъ на финанситѣ ще вземе актъ отъ това и ще изправи тази грѣшка, която много зле се посрѣща въ обществото.

Азъ бихъ желалъ по поводъ този законопроектъ да кажа нѣколко думи, за да не вземамъ думата втори пътъ и по законопроекта за допълнение закона за гербовия налогъ, по отношение обгербването на акциитѣ, който наскоро ще бжде внесенъ. Очевидно г-нъ министърътъ за финанситѣ търси да залови ония акционери, които сѣ замѣнили разпискитѣ съ акции необгербвани. Такива, може би да има. Проверката не е лоша — нека да стане. Обаче въ текста на закона е казано следното: акционерни дружества, коопе-

ративни сдружения и водни синдикати сѣ отговорни за всички непредставени акции и дѣлове и имъ се налага глоба съобразно предвидения гербъ на необгербванитѣ акции. Фактически какво значи тоя текстъ на законопроекта? Това значи, че една кооперация, едно акционерно дружество, по нареждане на данѣния началникъ, ще обяви: всички дѣлове и акции да бждатъ обгербвани предъ данѣния началникъ и ако не се явятъ всички кооператори и акционери предъ данѣния началникъ, глобата да падне върху кооперацията и върху акционерното дружество. Пита се: едно акционерно дружество, което издава анонимни акции, може ли да знае кѣде се намиратъ тѣ и какъ може то да посочи, както е повелята на закона, кѣде се намиратъ неговитѣ акции, за да бждатъ проверени? Може ли една кооперация, особено популярна банка, макаръ че е издала именни дѣлове и по-лесно може да посочи лицата, които ги притежаватъ, ако има нѣколко хиляди души членове, да застави всичкитѣ свои членове да представятъ дѣловѣтѣ си на данѣнитѣ власти? И понеже не ще бждатъ представени за щемпелуване, тя ще понесе санкциитѣ, като плати съответнитѣ глоби? Азъ съмъ сигуренъ, че ако този законопроектъ мине въ тази си редакция, ще има едно поголовно глобяване на всички дружества безъ огледъ дали тѣ добросъвѣстно сѣ изпълнили своята задача. Дружеството не може да бжде задължено да отговаря за своитѣ членове. То си има годишно събрание и въ това годишно събрание данѣниятъ агентъ може да надникне и да види дали представенитѣ акции сѣ обгербвани, но да ги търси самото дружество кѣде сѣ, това е невъзможно.

Г-да народни представители! Азъ не обичамъ да отнемамъ много времето ви. Смѣтамъ, че следъ като повдигнахъ края само на тѣзи нескончаеми наредби и тълкувания по закона за гербовия налогъ, г-нъ министърътъ на финанситѣ ще прояви малко интересъ и въ едно скоро време, надѣвамъ се, да ни занимае съ опростотворяването му. Да не мисли г-нъ министърътъ на финанситѣ, че съмъ врагъ на фиска. Азъ искамъ да стане опростотворяване на закона за гербовия налогъ, за да бжде той ясенъ, та всѣки единъ, който ще облепва единъ документъ съ гербова марка, да знае, че е сторилъ това добросъвѣстно и да не живѣе съ мисълта, че погрѣшно или криво е залепилъ марката надолу съ главата или неправилно я е унищожилъ съ щемпълтъ, или съ печатъ, или съ не знамъ какво. Досега приложението на закона за гербовия налогъ, а особено ревизитѣ, които се вършатъ по това приложение, създаватъ много смущения всрѣдъ народа, които сѣ нежелателни и които една власт тръбва да избѣгва.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата г-нъ министърътъ на финанситѣ.

Министъръ Добри Божиловъ: Г-да народни представители! Вземамъ поводъ отъ казаното отъ г-нъ Ковачевъ, за да кажа нѣколко думи изобщо по закона за гербовия налогъ. Това, което каза г-нъ Ковачевъ, не бѣше конкретно по внесеното тълкувание на закона за гербовия налогъ. Той каза, че законътъ е сложенъ, че той е непоносимъ.

Г-да народни представители! Отъ като съмъ въ Министерството на финанситѣ, първата ми работа бѣше да изброя единъ законопроектъ за измѣнение и допълнение на закона за гербовия налогъ, за да го направя по-лесно разбираемъ, по-лесно приложимъ и по-мѣчно да влизатъ въ санкции гражданитѣ, които иматъ работа съ гербовия налогъ. Като признавамъ, че биха могли да се направятъ нѣкои облекчения, не съмъ съгласенъ, че гербовиятъ налогъ е непоносимъ.

Минчо Ковачевъ: Не съмъ казалъ, че е непоносимъ.

Министъръ Добри Божиловъ: Казахте, че е комплициранъ и непоносимъ. Непоносимъ може би съ неговата сложност,...

Минчо Ковачевъ: Да, съ неговата сложност.

Министъръ Добри Божиловъ: ... не по размъръ.

Г-да народни представители! Азъ бихъ искалъ да ми кажете въ коя страна е по-просто гербовиятъ налогъ, безъ обгербванията да сѣ сведени къмъ едни по-обща категории. Въ чужбина не е като у насъ — да ценимъ косяма на две и да правимъ смѣтка кѣде ще платимъ 50 ст. повече, кѣде по-малко и да сме чувствителни, когато ще платимъ повече 1 левъ или 50 ст. Дветѣ работи сѣ несъвмѣстими. Трѣбва да го разберемъ. Ако имаме по-просто гербовъ налогъ, нѣкои ще платятъ повече, други ще се облекчатъ, но ще имаме пакъ сѣщитѣ разпривни, каквито имаме по законопроекта за опростотворяване прѣжитѣ данѣци.

Обаче азъ смѣтамъ, че не е още дошелъ моментътъ да внасямъ новъ законъ за гербовия налогъ, защото при честитѣ измѣнявания на законитѣ, особено на закона за гербовия налогъ, мѣчно се приспособяватъ гражданитѣ. Ще караме известно време съ този законъ, който имаме. Законопроектътъ, обаче, е готовъ и ви казвамъ, че при първа възможностъ ще го внеса.

По отношение комисията, предвидена въ чл. 84, дължа да отхвърля всички обвинения, които г-нъ Ковачевъ хвърли. Преди всичко да видимъ кои сѣ въ тая комисия, какви сѣ нейнитѣ права и какви сѣ последицитѣ отъ нейнитѣ решения. Въ комисията влиза единъ членъ на Върховния касационенъ съдъ и единъ членъ на Висшия адвокатски съветъ. Какъ може г-нъ Ковачевъ да каже, че тая комисия върши престѣпления и че измѣня закона съ издаване на погрѣшни тълкувания, както той каза, каквито права тя нѣма? Нищо подобно.

Минчо Ковачевъ: Азъ констатирахъ фактъ.

Министъръ Добри Божиловъ: Вие констатираше преди всичко несѣществуващъ фактъ. Преди всичко комисията не върши никакво престѣпление като дава мнение, което азъ утвърждавамъ. Това мнение не лишава никого отъ възможността, ако е недоволенъ, да отиде предъ съдилищата и да търси защита на своитѣ права. Това е положението. Може би погрѣшно се изразихте, но не бива да се казва, че единъ висшъ съдия и единъ членъ на Висшия адвокатски съветъ, членове на комисията, вършатъ престѣпления при тълкуването на закона за гербовия налогъ. Такова нѣма. Съ това приключвамъ по тая пунктъ.

Минчо Ковачевъ: Фактъ констатирахъ.

Министъръ Добри Божиловъ: По стенограмата може да се види. Ако не съмъ чулъ добре, ще се поправа. Казвамъ, че тая комисия, въ която сѣ единъ висшъ съдия и единъ членъ на Висшия адвокатски съветъ дава мнение, което министърътъ на финанситѣ утвърждава или не, обаче тя не измѣнява закона. Всѣки е свободенъ, ако не е доволенъ като получи актътъ, да отиде предъ три или две инстанции на съдилищата да защити правата си, ако мисли, че е правъ.

Въ случая за какво се касае, г-да народни представители? Касае се за едно тълкувание какъ трѣбва да се обгербватъ застрахователнитѣ полици главно при Земедѣлската банка, където знаете, че по законъ задължително сѣ застраховани отъ пожаръ всички държавни и общински имоти. Азъ самиятъ бѣхъ поставенъ на едно голѣмо изпитание да внеса ли този тълкувателенъ законъ или не. Защо? Защото въ 1927 г. е писано едно писмо отъ тогавашния министъръ, покойниятъ проф. Молдовъ по едно запитване на Земедѣлската банка. Обаче отговорътъ не е ясенъ, или отъ Земедѣлската банка е лошо изтълкуванъ, че безсрочнитѣ полици се обгербватъ съ 1‰, като смѣтатъ, че при изтичането на всѣка една година въ ловече, за да остане полицата въ сила, трѣбва да се обгербва съ още 1‰ — по разумъ много справедливо, много добро, обаче, законътъ не допуска такава алтернатива. Законътъ казва: безсрочнитѣ полици се обгербватъ съ 1‰, а тия до 7 години съ 1‰.

Какво щѣше да стане тая година? Комисията по чл. 84 се произнесе въ смисълъ, че Земедѣлската банка е дала погрѣшно тълкувание. Ако азъ утвърдѣхъ това решение, трѣбваше да се събератъ 45 милиона лева гербовъ налогъ и 135 милиона лева глоба — отъ кого мислите? Отъ общинитѣ. Щомъ общинитѣ не могатъ да плащатъ на персонала, ако бихме имъ турили и тая тежестъ 180 милиона лева, това значи да ги лишимъ отъ възможностъ да изпълняватъ своитѣ благоустройствени, социални и други мѣропрития. Добре ли щѣше да бѣде? Не. Понеже тукъ нѣма засегнати частни лица, а се касае само за Земедѣлската банка и за общинитѣ, и понеже, ако утвърдѣхъ тоя протоколъ на комисията, актоветѣ щѣха да бѣдатъ обжалвани предъ съдилищата, азъ смѣтнахъ, че ще извърша едно по-добро дѣло, ако внеса тоя тълкувателенъ законъ. Не е време сега, сврѣхъ всички нужди на общинитѣ, сврѣхъ всички задачи, които всѣки день все повече и повече налагаме на общинитѣ, да имъ искаме и тия 180 милиона лева и да ги пращаме 4-5 години да се разправятъ по съдилищата.

Що се касае за другия законопроектъ, за който говори г-нъ Ковачевъ, той още не е внесенъ и не е поставенъ на дневенъ редъ. Когато бѣде поставенъ, ще имамъ случай да се изкажа и по него. Съ него нѣма да вземамъ повече отъ ония, които не сѣ обгербвали правилно. Ще ги хванемъ и тѣ ще обгербватъ акциитѣ си. Касае се за безименнитѣ акции, които, както знаете, споредъ закона отъ 1932 г., ако не сѣ обгербвани, трѣбва да се представятъ. Не се ли

представятъ, ще се съставятъ актове и ще се налагатъ глоби. Наредихъ провѣрка. Какво се оказа? Отиватъ органитѣ на министерството въ управленията на акционернитѣ дружества да провѣрватъ. Кѣде сѣ разпискиятъ? — Замѣнени сѣ. Кѣде сѣ акциитѣ? — Раздадени сѣ. Кои сѣ акционеритѣ? — Не ги знаемъ, акциитѣ сѣ безименни. Кѣде сѣ пачатани? — Не знаемъ. Въ странство ли сѣ или тукъ? Никой не знае нищо. Щомъ такива отговори се даватъ, налагаме се единъ законопроектъ, за да се провѣри изпълненъ ли е добросъвестно законътъ отъ 1932 г. и ако нѣкой го е заобиколилъ да плати герба и съответната глоба. Въ всѣки случай тоя законопроектъ още не е внесенъ. Като бѣде поставенъ на дневенъ редъ, ще имамъ случай да се изкажа.

Азъ ви моля, да гласувате предложения ви тълкувателенъ законъ, а по отношение общитѣ принципи на закона за гербовия налогъ, вземамъ си добра бележка отъ казаното отъ г-нъ Ковачевъ, като го моля и той да си вземе бележка отъ това, което казахъ азъ. Не бива да се нахвърляме така спрямо тази комисия. Както ви казахъ, смѣтамъ, че това се дължи на едно недоразумение отъ страна на г-нъ Ковачевъ. Тази комисия не измѣня закона, тя нѣма такава право и всѣки може да търси защита срещу нейнитѣ тълкувания.

Съ това, г-да народни представители, смѣтамъ, че разяснявамъ въпроса и ви моля, да гласувате предложения ви тълкувателенъ законопроектъ. (Ръкоплѣскания)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ на първо четене тълкувателния законопроектъ на чл. 26, точка 5, на наредбата-законъ за гербовия налогъ, моля, да вдигнатъ рѣда. Мнозинство, Събраниято приема.

Министъръ Добри Божиловъ: Моля, да се даде спешностъ на законопроекта, като се приеме и на второ четене.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министърътъ на финанситѣ предлага, да се даде спешностъ на законопроекта. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема. Моля г-на докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ТЪЛКУВАТЕЛЕНЪ ЗАКОНЪ

на чл. 26, т. 5, на наредбата-законъ за гербовия налогъ.

Параграфъ единственъ. Гербовиятъ налогъ по чл. 26, т. 5, отъ наредбата-законъ за гербовия налогъ за полици и замѣняващи ги книжа за осигуровки отъ пожаръ, сключени при застрахователнитѣ дружества и учреждения, включая и Българската земедѣлска и кооперативна банка за срокъ по-голѣмъ отъ 7 години или за неопредѣленъ срокъ, се събира по 1‰ за всѣки 7 години или за частъ отъ седемъ години.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ на второ четене заглавието и параграфъ единственъ на законопроекта, както се докладваха, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема. Законопроектътъ е приетъ окончателно.

Минаваме къмъ следващата точка 13-та отъ дневния редъ:

Одобрение проекторешението за одобрение решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 5 декемврий 1940 г., протоколъ № 12.

Моля г-на докладчика на комисията да докладва.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобрение решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 5 декемврий 1940 г., протоколъ № 12.

Одобряватъ се означенитѣ по-долу решения на прошетарната комисия при XXV-то обикновено Народно събрание, II редовна сесия, взети въ заседанието ѝ на 5 декемврий 1940 г., а именно:

1. Настоятелството на дружество „Маслина“, гара Брусарци, Ломско, вх. № 2331/1934 г.

Опрошава се на събирателното дружество „Маслина“, гара Брусарци, Ломско, сумата 100.000 лева, двоенъ данъкъ съ ликвитъ върху него и фондъ „Обществени бедствия“, дължими къмъ Ломското данъчно управление.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ заглавието на проекторешението и точка първа, как-
то се докладваха, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„2. Георги Ивановъ Георгиевъ, отъ гр. София, входящъ
№ 3430/1934 г.

Опращава му се сумата 73.929 л., двоенъ данѣкъ съ
лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско
данѣчно управление по сътрудническа партия съ Христо
Георгиевъ Петровъ, подъ № 414 — нова.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 2, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„3. Атанаса Митева, по мъжъ Тодорова Иванова, отъ
с. Павелъ-бана, Казанлъшко, вх. № 797/1938 г.

Опращава ѝ се сумата 2.840 л., данѣкъ върху наслед-
ствата, глоба 710 л. и лихвата върху тѣхъ, дължими къмъ
Казанлъшкото данѣчно управление.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 3, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„4. Рада Бонева Воденичарова и Боню Еневъ Воденича-
ровъ, отъ с. Енина, Казанлъшко, вх. № 1338/1938 г.

Опращава имъ се сумата 6.000 л., водно право по пар-
тия № 864 и 53 и 2.440 л., водно право по партия № 54,
дължими къмъ Казанлъшкото данѣчно управление.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 4, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„5. Ирина Д. Кацарова, отъ гр. София, вх. № 2417/1938 г.

Опращава ѝ се сумата 15.000 л., данѣци, върхнинитъ и
лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско
данѣчно управление.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 5, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„6. Гина Коста Якимова, отъ гр. Никополъ, вх. № 3143
отъ 1938 г.

Опращава ѝ се сумата 6.736 л., акцизъ и 2.178 л. об-
щински налогъ и 3.000 л. желѣзнопътенъ данѣкъ, и лихвитъ
върху тѣхъ, дължими къмъ Никополското данѣчно управ-
ление.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 6, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„7. Наследницитъ на Никола Лазаровъ, отъ гр. Плов-
дивъ, вх. № 3944/1938 г.

Опращава имъ се сумата 110.130 л., данѣци, съ върх-
нинитъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими
къмъ Пловдивското областно данѣчно управление отъ Ни-
кола Лазаровъ.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 7, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„8. Георги Костадиновъ Ивановъ, отъ с. Бѣлоградецъ,
Провадийско, живущъ въ гр. Варна, вх. № 4197/1938 г.

Опращава му се сумата 3.000 л., слѣти данѣци съ върх-
нинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Н.Пазар-
ското данѣчно управление.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 8, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„9. Гина Младенова Д. Кузманова, отъ гр. София, вх.
№ 4403/1938 г.

Опращава ѝ се сумата 33.411 л., данѣци и лихвитъ вър-
ху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно
управление.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 9, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„10. Петъръ Атанасовъ Палюшевъ, бѣжанецъ, живущъ
въ София, вх. № 4621/1938 г.

Опращава му се сумата 7.032 л., данѣци и лихвитъ вър-
ху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно
управление.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 10, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„11. Андрей Тодоровъ Еневъ, отъ гр. Русе, вх. № 6110
отъ 1938 г.

Опращава му се сумата 5.000 л., данѣци, съ върхнини-
титъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ
Русенското данѣчно управление.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 11, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„12. Наследницитъ на Митю Вѣлевъ Лингоровъ, отъ
с. Енина, Казанлъшко, вх. № 7065/1938 г.

Опращава имъ се сумата 939 л. воененъ данѣкъ и
1.008 л. желѣзнопътенъ данѣкъ, заедно съ лихвитъ за за-
къснение върху тѣхъ, дължими къмъ Казанлъшкото да-
нѣчно управление.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 12, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„13. Коста Тоневъ Ковачевъ, живущъ въ гр. Шуменъ,
вх. № 8947/1938 г.

Опращава му се сумата 16.726 л., данѣци, съ върхнини-
титъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Н.Пазарското
данѣчно управление.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 13, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„14. Филипъ Ивановъ, отъ с. Кунино, Врачанско, вх.
№ 9779/1938 г.

Опращава му се сумата 400 л., такса парни котли по
партия № 533, дължими къмъ Врачанското данѣчно управ-
ление.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 14, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„15. Недѣлка Тотева Духтева, за себе си и като законна
представителка на малолѣтнитъ си деца Пенка и Коста-
динъ, всички жители на гр. София, вх. № 456/1939 г.

Опращава имъ се сумата 14.100 л., данѣци, съ върхнини-
титъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ
Казанлъшкото данѣчно управление по партия № 969 —
Новинска частъ, на името на покойни. Тотю К. Духтевъ.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 15, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„16. Наследницитъ на Димитъръ П. Поповъ, отъ с. Це-
ново, Бѣленско, вх. № 2027/1939 г.

Опращава имъ се сумата 10.000 л., данѣци, съ върхнини-
титъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ
Бѣленското данѣчно управление.“

Председателстваващ Димитър Пешев: Които прие-
матъ точка 16, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„17. Фоти Ставревъ, отъ гр. Бургасъ, вх. № 2593/1939 г. Опрощава му се сумата 2.000 л., данъци, съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Бургаското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 17, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„18. Димитъръ Тодоровъ, отъ гр. Нови Пазаръ, вх. № 3101/1939 г.

Опрощава му се сумата 7.916 л., слѣти данъци, съ врѣх-
нинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими
къмъ Н.-Пазарското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата
народниятъ представителъ г-нъ Деню Чолаковъ.

Деню Чолаковъ: Г-да народни представители! На Ди-
митъръ Тодоровъ, отъ Нови Пазаръ, му се опрощава отъ
прошетарната комисия сумата 7.916 л. данъци. Този госпо-
динъ е занаятчия — бръснарь. Той има най-модерно об-
заведената бръснарница въ Нови Пазаръ. Азъ лично го
познавамъ. Не съмъ съгласенъ да му се опрости тази сума,
и моля г-да народнитѣ представители да отхвърлятъ ре-
шението на комисията.

Министъръ Добри Божиловъ: Съгласенъ съмъ да се
оттегля този пунктъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които сѣ съ-
гласни да бжде оттеглена точка 18, моля, да вдигнатъ рѣ-
ка. Мнозинство, Събраието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„19. Василь П. Бѣляковъ & Синъ, собственикъ Тодоръ
В. Бѣляковъ, отъ гр. Орѣхово, вх. № 4599/1939 г.
Опрощава се на фирмата Василь П. Бѣляковъ & Синъ,
гр. Орѣхово, сумата 9.522 л., данъци, врѣхнинитѣ и лих-
витѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Орѣховското данъчно
управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 19, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„20. Димитра Димитрова Лалева, отъ с. Орешакъ, Тро-
янско, вх. № 4946/1939 г.

Опрощава ѝ се сумата 1.290 л., воененъ данъкъ, съ лих-
витѣ върху него, дължимъ къмъ Троянското данъчно управ-
ление отъ починалия ѝ съпругъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 20, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„21. Петъръ Василевъ Диковъ, отъ гр. Орѣхово, вх. № 5050/1939 г.

Опрощава му се сумата 7.400 л., слѣти данъци, съ врѣх-
нинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими
къмъ Орѣховското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 21, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„22. Михо Стаменовъ, отъ с. Цигриловци, Трънско, вх. № 5150/1939 г.

Опрощава му се сумата 3.000 л. воененъ данъкъ, съ
лихвитѣ върху него, дължимъ къмъ Трънското данъчно
управление за починалия му синъ Богословъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 22, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„23. Гина М. Такева, отъ гр. Видинъ, вх. № 5474/1939 г.
Опрощава ѝ се сумата 5.000 л., двоенъ данъкъ, съ лих-
витѣ за закъснение върху него, дължимъ къмъ Видинско-
то данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 23, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„24. Мехмедъ Асановъ, отъ гр. Ломъ, вх. № 6360/1939 г.
Опрощава му се сумата 306 л., желѣзнопътенъ данъкъ,
1.935 л. пѣтень данъкъ и 1.160 л. временна трудова по-
винность, дължими къмъ Ломското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 24, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„25. Никола Добревъ Златевъ, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 8668/1939 г.

Опрощава му се сумата 5.000 л. данъци, съ врѣхнинитѣ
и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Асе-
новградското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 25, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„26. Атанасъ Златановъ Катевъ, отъ с. Радойново, Орѣ-
ховско, вх. № 8685/1939 г.

Опрощава му се сумата 1.500 л., воененъ данъкъ и лих-
витѣ върху него, дължими къмъ Орѣховското данъчно
управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 26, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„27. Христо Христовъ Кисевъ, отъ гр. София, вх. № 8692
отъ 1939 г.

Опрощава се на Христо Хр. Кисевъ, отъ гр. София, Ди-
митъръ Хр. Шиневъ и Недѣлко Хр. Шиневъ и двамата отъ
гара Синделъ, Провадийско, сумата 5.000 л. данъци, съ
врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение върху тѣхъ, дъл-
жими къмъ Софийското градско данъчно управление по
сътрудническа партия № 464 на името на Хр. Кисевъ, Хр.
Шиневъ и Димитъръ Хр. Шиневъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 27, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„28. Анто Диновъ Стоичковъ, отъ с. Петричъ, Софийско,
вх. № 8693/1939 г.

Опрощава му се сумата 2.923 л. и лихвитѣ върху тѣхъ,
дължими къмъ Софийското областно данъчно управле-
ние.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 28, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„29. Иванъ Г. Маринъ, отъ с. Бѣлгари, Малко-Търнов-
ско, вх. № 8694/1939 г.

Опрощава му се сумата 200 л., данъкъ-занятие, врѣх-
нинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ М.-Търнов-
ското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 29, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„30. Ганю Николовъ Ганевъ, отъ с. Крушето, Г.-Орѣхов-
ско, вх. № 8695/1939 г.

Опрощава му се сумата 1.800 л., воененъ данъкъ и лих-
витѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Търновското данъчно
управление по партия № 762.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 30, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„31. Йосифъ Гоговъ Кюркчийски, отъ с. Туденъ, Го-
дечко, вх. № 8696/1939 г.

Опращава му се сумата 200 л., данък за 1936 г. и лихвитът и връхнините върху тях, дължими към Годечкото данъчно управление.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 31, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„32. Ибрямъ Асановъ Тайчевъ, отъ гр. Г.-Орѣховица, вх. № 8697/1939 г.

Опращава му се сумата 3.400 л., слѣти данъци, връх-нинитъ и лихвитъ за закъснение върху тях, дължими към Горноорѣховското данъчно управление.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 32, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„33. Петко Найденовъ Тодоровъ, отъ с. Ябланица, Тете-венско, вх. № 8698/1939 г.

Опращава му се сумата 910 л., патентенъ данъкъ-занятие и желѣзнопѣтенъ данъкъ и лихвитъ и връхнинитъ върху тях, дължими към Тетевенското данъчно управление.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 33, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„34. Димитъръ Запряновъ, отъ с. Върбица, Борисовград-ско, вх. № 8699/1939 г.

Опращава му се сумата 10.000 л., слѣти данъци, връх-нинитъ и лихвитъ върху тях, дължими към Борисов-градското данъчно управление.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 34, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„35. Спасъ Господиновъ Миковъ, отъ с. Мусалиево, Ни-кополско, вх. № 8700/1939 г.

Опращава му се сумата 800 л., воененъ данъкъ, дъл-жимъ към Никополското данъчно управление, за почи-налия му синъ Златанъ.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 35, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„36. Григоръ Филиповъ Поповъ, отъ гр. София, вх. № 8701/1939 г.

Опращава му се сумата 20.000 л., данъци, съ връхни-нитъ и лихвитъ за закъснение върху тях, дължими към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 36, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„37. Мария Христова Станчева, отъ гр. София, вх. № 8702/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 17.271 л., слѣти данъци, съ връх-нинитъ и лихвитъ за закъснение върху тях, дължими към Софийското градско данъчно управление по парти-дата на покойния ѝ съпругъ Христо Ат. Станчевъ.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 37, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„38. Станка Димитрова Тодорова, по мъжъ Зарева Ни-колова, отъ гр. София, вх. № 8703/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 9.080 л., слѣти данъци, лихвитъ и връхнинитъ върху тях, дължими към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 38, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„39. Борисъ Антоновичъ Зубковский, отъ гр. София, вх. № 8704/1939 г.

Опращава му се сумата 5.342 л., слѣти данъци, съ лих-витъ върху тях, дължими към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 39, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„40. Елена Гицова, отъ с. Синаговци, Видинско, вх. № 8705/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 10.046 л., данъкъ наследства и лихвитъ върху тях, дължими към Видинското данъчно управление.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 40, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„41. Михаилъ Стояновъ Поповъ Захариевъ, отъ с. Кра-левъ долъ, Софийско, вх. № 8706/1939 г.

Опращава му се сумата 1.341 л., воененъ данъкъ и лих-витъ върху него, дължими към Софийското областно да-нъчно управление.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 41, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„42. Миле Дарадановъ, отъ гр. София, вх. № 8707/1939 г.

Опращава му се сумата 25.555 л., данъци, съ връхни-нитъ и лихвитъ върху тях, дължими към гр. Кърджали. Опращава му се и сумата 20.000 л., съ лихвитъ за закъс-нение върху тях, дължими към Софийското градско да-нъчно управление.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 42, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„43. Пинкасъ Ш. Перець, отъ гр. София, вх. № 8708 отъ 1939 г.

Опращава му се сумата 14.682 л., данъци, дължими към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 43, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„44. Георги Василевъ Киселовъ, отъ гр. София, вх. № 8709/1939 г.

Опращава му се сумата 4.120 л., данъци и лихвитъ за закъснение върху тях, дължими към Софийското град-ско данъчно управление.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 44, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„45. Атанасъ Стоевъ Ганчевъ, отъ гр. София, вх. № 8710 отъ 1939 г.

Опращава му се сумата 5.728 л., данъци, дължими към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 45, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„46. Ангелъ Стоевъ Нѣмски, отъ София, вх. № 8711 отъ 1939 г.

Опращава му се сумата 8.000 л., данъци и лихвитъ за закъснение върху тях, дължими към Софийското град-ско данъчно управление.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-матъ точка 46, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събра-нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„47. Григоръ М. Хаджигеновъ, отъ гр. Русе, сега живущъ въ с. Тетово, Кубратско, вх. № 8712/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 53.183 л., данъци и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Русенското данъчно управление по партида № 7549.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 47, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„48. Иванка Миткова Иванова, отъ с. Долно-Павликени, Ловешко, вх. № 8713/1939 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 2.400 л., воененъ данъкъ и лих-
витъ за закъснение върху него, дължими къмъ Ловчан-
ското данъчно управление отъ покойния ѝ съпругъ Митко
Ив. Савовъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 48, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„49. Ветка Ат. Станчева, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 8714
отъ 1939 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 22.989 л., слѣти данъци и врѣх-
нинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Пловдив-
ското данъчно управление по партида на починалия ѝ
съпругъ Атанасъ Г. Станчевъ, подъ № 1383.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 49, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„50. Фатме Махмудова Кавалова, отъ гр. Смоленъ, вх.
№ 8715/1939 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 6.066 л., воененъ данъкъ и лих-
витъ върху него, дължими къмъ Смоленското данъчно
управление по партидата на сина ѝ Реджебъ Махмудовъ
Каваловъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 50, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„51. Йосифъ Шаломъ Криспинъ, отъ гр. Русе, вх. № 8717
отъ 1939 г.

Опрошавъ му се сумата 760 л., данъкъ дарение чезизъ,
дължимъ къмъ Русенското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 51, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„52. Гарегинъ Мартиновъ Урфанянъ, отъ гр. София, вх.
№ 8718/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 11.550 л., данъци, съ врѣхнини-
титъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското
градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 52, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„53. Стефанъ Кафаловъ, отъ с. Красно-село, Софийско,
вх. № 8719/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 7.600 л., данъци, съ врѣхнини-
титъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското град-
ско данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 53, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„54. Стефанъ Н. Дюлгеровъ, отъ гр. Русе, вх. № 8721
отъ 1939 г.

Опрошавъ му се сумата 7.043 л., данъци, съ врѣхнини-
титъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ
Русенското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 54, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„55. Атанасъ Рангеловъ Папазовъ, бѣжанецъ, живущъ
на гара Кричимъ, Пловдивско, вх. № 8722/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 6.000 л., данъци, съ врѣхнини-
титъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ
Пловдивското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 55, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„56. Надежда х. Цекова, по мъжъ Ал. Берендеева, отъ
гр. Пловдивъ, вх. № 8786/1939 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 400 л. глоба по постановление
№ 261/1935 г. на Старозагорския данъченъ началникъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 56, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„57. Бойчо Поповъ, отъ гр. Провадия, вх. № 9085/1932 г.

Опрошавъ му се сумата 3.113 л., заедно съ лихвитъ и
глобитъ върху тѣхъ, произтичаща отъ данъкъ върху мо-
торната кола за второто полугодие на 1930 г.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 57, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„58. Миланъ Славковъ Вълковъ, отъ гр. София, вх.
№ 4669/1938 г.

Опрошавъ му се сумата 5.402 л., данъци и лихвитъ и
глобитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско
данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 58, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„59. Никола Михайловъ Карамалиевъ, отъ гр. София,
вх. № 4716/ 1938 г.

Опрошавъ му се сумата 1.245 л., данъци и лихвитъ вър-
ху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно
управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 59, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„60. Пенка Любомирова Василева, отъ гр. София, вх.
№ 4987/1938 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 5.644 л., данъци и лихвитъ вър-
ху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно
управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 60, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„61. Александъръ Проиковъ Нешковъ, отъ гр. София,
вх. № 5549/1938 г.

Опрошавъ му се сумата 11.667 л., данъкъ-занятие, воен-
енъ данъкъ, врѣхнини, съ лихвитъ и глобитъ, дължими
къмъ Софийското градско данъчно управление по кар-
тонъ № 424.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 61, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„62. Мито Д. Коджабашевъ, отъ гр. Шуменъ, вх. № 6359
отъ 1938 г.

Опрошавъ му се сумата 16.386 л., слѣти данъци съ врѣх-
нини-титъ отъ 1927/1928 до 1934/1935 г., заедно съ врѣхнини-
титъ за фондъ „Обществени бедствия“, желѣзнопътенъ данъкъ
и данъкъ-занятие, дължими къмъ Шуменското областно
данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 62, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„63. Досю Ганчевъ Карапапозовъ, отъ гр. София, вх. № 6716/1938 г.

Опращава му се сумата 25.000 л., данъци и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление по партида № 1116.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 63, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„64. Вангелъ Димитровъ Поповъ, отъ гр. София, вх. № 7380/1938 г.

Опращава му се сумата 15.000 л., слѣти данъци и лих-
витъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софий-
ското градско данъчно управление по картонъ № 7622.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 64, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събра-
нието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„65. Акимъ Димитровъ Неприенковъ отъ гр. София,
вх. № 7498/1938 г.

Опращава му се сумата 19.915 л., данъци и лихвитъ
за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското
градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 65, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„66. Иванъ Михайловъ Кацаровъ, отъ с. Драгалевци,
Софийско, вх. № 8027/1938 г.

Опращава му се сумата 5.000 л., слѣти данъци, заедно
съ врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ
Дупнишкото данъчно управление за упражняване заня-
тие „гостилничарство къмъ Рилския манастиръ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 66, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„67. Григоръ Ацевъ Мирчевъ, отъ гр. София, вх. № 8123
отъ 1938 г.

Опращава му се сумата 12.871 л., данъци и лихвитъ
върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско да-
нъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 67, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„68. Рачо М. Кючуковъ, отъ гр. София, вх. № 8859,
1938 г.

Опращава му се сумата 8.000 л., слѣти данъци и сле-
дуюмата се лихва върху тѣхъ, дължими къмъ Софий-
ското градско данъчно управление по партида № 354
(нова).“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 68, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„69. Кузманъ Хр. Гроздановъ, отъ гр. София, вх.
№ 9457/1938 г.

Опращава му се сумата 10.000 л., данъци, заедно съ
лихвитъ и глобитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими
къмъ Софийското градско данъчно управление по кар-
тонъ № 29219.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 69, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„70. Георги Филиповъ Петковъ, отъ гр. Ломъ. вх.
№ 360/1939 г.

Опращава му се сумата 2.549 л., слѣти данъци, врѣх-
нини и лихви за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ
Ломското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 70, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„71. Ангелъ Йордановъ Пирончевъ, отъ с. Левски,
Плѣвенско, вх. № 1438/1939 г.

Опращава му се сумата 3.551 л., данъкъ-наследство и
глоби нарушение 1.763 л., съ лихвата за закъснение върху
тѣхъ, дължими къмъ Плѣвенското областно данъчно
управление по постановление № 1940/1937 г.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 71, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„72. Настоятелството на Варненското черноморско ко-
лоездачно дружество, гр. Варна, вх. № 1751/1939 г.

Опращава се на Варненското черноморско колоездачно
дружество, гр. Варна, сумата 33.483 л. данъци и лихвитъ
върху тѣхъ, дължими къмъ Варненското данъчно управ-
ление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 72, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„73. Шина Данчо Алексиева, отъ с. Устово, Смолянско,
вх. № 1792/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 20.000 л. отъ дължимитъ да-
нъци, врѣхнини и лихви за закъснение върху тѣхъ къмъ
Смолянското данъчно управление по партидата на покой-
ния ѝ съпругъ Данчо Алексовъ Данчевъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 73, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„74. Братя Хр. К. Богданови, Александъръ, Владимиръ
и Борисъ Хр. К. Богданови, отъ гр. София, вх. № 2074
1939 г.

Опращава имъ се сумата 5.000 л., данъци и лихвитъ
върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско да-
нъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 74, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„75. Петъръ Герасимовъ Симеоновъ, отъ гр. София,
вх. № 2434/1939 г.

Опращава му се сумата 12.000 л., слѣти данъци, заедно
съ лихвитъ и глобитъ върху цѣлата сума, дължима къмъ
Софийското градско данъчно управление, като осгѣтка
отъ 4.141 л. заплати.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 75, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„76. Филипъ Насковъ Панайотовъ, отъ с. Боларци,
Асеновградско, вх. № 2839/1939 г.

Опращава му се сумата 67.684 л., данъкъ върху печал-
битъ и лихвитъ за закъснение, дължими къмъ Асенов-
градското данъчно управление, по сътрудническата пар-
тида на молителя ѝ покойния Атанасъ Тодоровъ, бившъ
жител на сѣщото село.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 76, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„77. Михаилъ Христовъ Груевъ, отъ гр. София, вх.
№ 2996/1939 г.

Опращава му се сумата 10.647 л. ведно съ лихвитъ и
глобитъ върху цѣлия му дългъ къмъ Софийското градско
данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 77, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„78. Георги Дамевъ Божковъ, отъ гр. София, вх. № 3970/1939 г.

Опращава му се сумата 30.000 л., данъци и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 78, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„79. Гоце Маноловъ Архимандритовъ, отъ гр. София, вх. № 4234/1939 г.

Опращава му се сумата 3.790 л., данъкъ-занятие за 1934/1935 и 1935 финансова година и върхнинитъ и лих-
витъ върху него, дължими къмъ Софийското градско
данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 79, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„80. Георги Крумовъ Димитровъ, отъ гр. София, вх. № 4290/1939 г.

Опращава му се сумата 1.073 л., данъци, дължима
къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 80, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„81. Васе Пеневъ Георгиевъ, отъ с. Голѣмъ Върбов-
никъ, Дупнишко, вх. № 4743/1939 г.

Опращава му се сумата 6.000 л., данъкъ върху даре-
ние по постановление № 581/1928 г. на Дупнишкото да-
нѣчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 81, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„82. Марийка Дойчева Илчева, отъ гр. София, вх. № 4932/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 2.740 л., данъци, заедно съ лих-
витъ и глобитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското
градско данъчно управление по картонъ № 37097.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 82, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„83. Бойка М. Маркова, отъ гр. Попово, вх. № 5131
1939 г.

Опращава ѝ се сумата 49.478 л., глоба за неправилно
получена пенсия по пенсионна книжка № 12132 и лихвата
и глобата върху останалата сума 24.065 л. до изплаща-
нето на последната.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 83, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„84. Георги Н. Глинджевъ отъ с. Островъ, Орѣховско,
вх. № 5165/1939 г.

Опращава му се сумата 19.078 л., данъци, заедно съ
лихвитъ и глобитъ, дължими къмъ Софийското градско
данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 84, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„85. Наследникитъ на Костадинъ Иванъ Поповъ,
бившъ жителъ на с. Петрово, Светиврачко, вх. № 5190 отъ
1939 г.

Опраща имъ се сумата 40.000 л., данъци и лихвитъ
за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското
градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 85, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„86. Василь Дончевъ Трипчевъ, отъ гр. София, вх.
№ 5192/1939 г.

Опращава му се сумата 50.000 л., данъци до 1930 г. и
лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско
данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 86, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„87. Владимиръ Ивановъ Трандафиловъ, отъ гр. София,
вх. № 5296/1939 г.

Опращава му се сумата 40.305 л., данъци, заедно съ
лихвитъ и глобитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софий-
ското градско данъчно управление по картонъ № 8434.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 87, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„88. Борисъ Василевъ Костадиновъ, отъ с. Батакъ,
Пещерско, вх. № 5391/1939 г.

Опращава му се сумата 8.699 л., данъци, върхнини и
лихви върху тѣхъ, дължими къмъ Пещерското данъчно
управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 88, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„89. Стоянъ Гюровъ Николовъ, отъ гр. София, вх.
№ 5548/1939 г.

Опращава му се сумата 10.000 л., данъци и лихвитъ и
глобитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско
данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 89, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„90. Тодоръ Петровъ, отъ гр. София, вх. № 6709
1939 г.

Опращава му се сумата 39.306 л., дължима къмъ дър-
жавата за наемъ презъ 1934/1936 г. на бюфета при Со-
фийския университетъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 90, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„91. Андонъ Василевъ Георгиевъ (Чотовъ), отъ гр. Со-
фия, вх. № 8095/1939 г.

Опращава му се сумата 977 л., данъци, дължими къмъ
Софийското градско данъчно управление по картонъ
№ 3068.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 91, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„92. Драга д-ръ М. Тр. Кършутска, отъ гр. София, вх.
№ 8194/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 6.876 л., данъкъ-занятие за по-
чиналия ѝ съпругъ д-ръ Манаси Тр. Кършутски, дъл-
жимъ къмъ Софийското градско данъчно управление по
картонъ № 35350 на името на наследодателя д-ръ Манаси
Тр. Кършутски.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 92, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„93. Христо Геклевъ Чакъровъ, отъ гр. Русе, вх.
№ 8592/1939 г.

Опращава му се сумата 1.187 л., данъци, заедно съ лихвитъ, дължими къмъ Русенското данъчно управление по постановления № № 225, 226 и 227.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 93, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„94. Иванъ Радевъ Михайловъ, отъ гр. София, вх. № 8913/1939 г.

Опращава му се сумата 1.150 л., данъци, врѣхнини и лихви, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление по картонъ № 23522.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 94, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„95. Коста и Еленка К. Христови, отъ гр. Русе, вх. № № 1556/1938 и 9310/1939 г.

Опращава се на Коста и Еленка К. Христови, отъ гр. Русе, по 36.800 л., глоба и лихва по постановление № 215/1931 г. на русенския данъченъ началникъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 95, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„96. Райна Кръстева Георгиева (Илиева), Георги Кръ-
стевъ Георгиевъ и Александъръ Я. Касабовъ, настоя-
никъ на малолѣтния Панайотъ Хр. Георгиевъ, всички отъ гр. Русе, вх. № 9330/1939 г.

Опращава се на наследникитъ на Кръстю Георгиевъ Тодоровъ, бившъ жителъ на гр. Русе, сумата 7.504 л., да-
нъци и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Русенското
данъчно управление по картонъ № 7816.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 96, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„97. Вѣлко Лилковъ Цолевъ, отъ с. Джбене, Карловско,
вх. № 9704/1939 г.

Опращава му се сумата 1.500 л., воененъ данѣкъ и лих-
витъ за закъснение върху тази сума, дължима къмъ Кар-
ловското данъчно управление, за покойния му синъ
Христо Вѣлковъ Цолевъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 97, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„98. Гина Младенова Пешева, отъ гр. София, входящъ
№ 9772/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 6.094 л. данъци и лихвитъ върху
тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управ-
ление по картонъ № 14124.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 98, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„99. Георги А. Гиневъ, отъ гр. София, вх. № 9818
1939 г.

Опращаватъ му се сумитъ 5.506 и 14.400 л. или всичко
19.906 л., данъци, както и съответнитъ лихви за закъсне-
ние, дължими къмъ Софийското градско данъчно управ-
ление по партида № № 295н и 470н.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 99, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„100. Моско М. Прапиновъ, отъ гр. Лѣсковецъ, вх.
№ 10152/1939 г.

Опращава му се сумата 8.830 л., данъци, заедно съ
глобитъ и лихвитъ, дължими къмъ Горноорѣховското да-
нъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 100, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„101. Тодоръ Ивановъ Тодоровъ, отъ с. Гостиля, Орѣ-
ховско, вх. № 10323/1939 г.

Опращава му се сумата 7.086 л., данъци, заедно съ
лихвитъ и глобитъ, дължими къмъ Орѣховското да-
нъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 101, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„102. Боянъ Антовъ Илиевъ, отъ с. Видрица, Брѣз-
нишко, вх. № 10872/1939 г.

Опращава му се сумата 10.000 л., данѣкъ-занятие, дъл-
жими къмъ Брѣзнишкото данъчно управление, а остатѣка
да заплати.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 102, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„103. Милко Йордановъ, отъ с. Тетово, Кубратско, вх.
№ 11329/939 г.

Опращава му се сумата 9.000 л., слѣти данъци, заедно
съ лихвитъ и глобитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Куб-
ратското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 103, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„104. Божилъ Боневъ, отъ гр. София, вх. № 11330
1939 г.

Опращава му се сумата 1.275 л., желѣзнопѣтентъ да-
нѣкъ, дължимъ къмъ Софийското градско данъчно управ-
ление, заедно съ лихвитъ и глобитъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 104, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„105. Екатерина и Евгений Хр. Стоянови, отъ гр. Со-
фия, вх. № 450/1940 г.

Опращава имъ се сумата 2.814 л., данъци, съ врѣхни-
нитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското
градско данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 105, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„106. Димитъръ Костадиновъ Гюладжиевъ, отъ гр. Со-
фия, вх. № 880/1940 г.

Опращава му се сумата 13.545 л., слѣти данъци, съ
лихвитъ и глобитъ, за закъснение, дължими къмъ Софий-
ското областно данъчно управление, а остатѣка да за-
плати.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 106, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„107. Александъръ Статевъ Христовъ, родомъ отъ
гр. Русе, живущъ въ с. Две-Могили, Бѣленско, вх. № 1974
отъ 1940 г.

Опращава му се сумата 5.080 л., данъци за 1928-1933
финансова година и лихвитъ и врѣхнинитъ върху тѣхъ,
дължими къмъ Бѣленското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 107, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„108. Михаилъ Рашевъ & Петъръ Стояновъ, с. Апри-
лово, Поповско, вх. № 2220/1940 г.

Опрощава им се сумата 11.198 л., заедно съ лихвитъ и глобитъ, дължими къмъ Поповското данъчно управление.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 108, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„109. Иванъ Гждевъ Буронсузовъ, отъ с. Сухиндолъ,
Севлиево, вх. № 2402/1940 г.

Опрощава му се сумата 5.483.660 л., глоба по поста-
новления № № 196 и 197/1934 г. на севлиеския данъченъ
началникъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 109, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„110. Атанасъ Колевъ Станевъ, отъ с. Габрово, По-
повско, вх. № 3301/1940 г.

Опрощава му се сумата 12.000 л., воененъ данъкъ за
сина му Велико Атанасовъ, заедно съ лихвитъ, а оста-
тъка да заплати.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 110, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„111. Манолъ Недѣлковъ Ралевъ, отъ гр. Бургазъ, вх.
№ 4000/1940 г.

Опрощава му се сумата 4.000 л., слѣти данъци и съот-
ветнитъ врѣхнини и лихви върху сѣщата, дължими къмъ
Бургазкото данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 111, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„112. Тотю Цвѣтковъ Таневъ, отъ гр. София, вх.
№ 4775/1940 г.

Опрощава му се сумата 16.931 л., слѣти данъци, заедно
съ лихвитъ, дължими къмъ Софийското данъчно управ-
ление по картонъ № 56622.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 112, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„113. Марийка Д. Петрова, отъ гр. Дупница, вх.
№ 11800/1940 г.

Опрощава ѝ се сумата 7.987 л., дължима по поста-
новление № 585/1936 г. на Дупнишкия акцизенъ начал-
никъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 113, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„114. Юрданъ Ивановъ Атанасовъ, отъ с. Караджово,
Асеновградско, бившъ жителъ на гр. Варна, затворникъ
въ Пловдивския мѣстенъ затворъ, вх. № 12167/1940 г.

Опрощава му се сумата 50.000 л., дължима по изпъл-
нителенъ листъ отъ 30 ноемврий 1937 г., издаденъ по
наказателно дѣло № 367/1937 г. на Варненския областенъ
сѣждъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ точка 114, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
Забележка. За всички случаи по горния списъкъ
събранитъ до влизане на настоящето решение въ сила
суми не се връщатъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ забележката, както се докладва, моля, да вдигнатъ
рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Които приематъ предложението за одобрение реше-
нията на прошетарната комисия, взети въ заседанието
ѣ на 5 декемврий 1940 г., протоколъ № 12, съ изключе-
ние на точка 18, която се оттегли, моля, да вдигнатъ
рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Г-да народни представители! Моля да се съгласите да
вдигнемъ заседанието, като за следващото заседание,
утре, петъкъ, 15 ч, ви предлагамъ, съ съгласие на пра-
вителството, следния дневенъ редъ:

Одобрение предложенията:

1. За разрешаване износа на нѣкои предмети и стоки.
2. За освобождаване отъ износно мито и други да-
нѣци и такси 103 кгр. цигари и за разрешаване износа
на биотонинови и оваринови препарати.

3. За ликвидирание задълженията на 2.570 лица отъ
гр. Русе и околията му и с. Кубратъ и околията му за
общинска и окръжна врѣхнина и за търговска камара
върху акцизни и тютюневи патенти за 1921 и 1922 г.

4. Второ четене законопроекта за защита на нацията.

Първо четене законопроектитъ:

5. За измѣнение на чл. 13 отъ наредбата-законъ за
настаняване на безработни съ сръдно и висше образо-
вание.

6. За уреждане положението на агрономитъ, лесовъ-
дитъ, ветеринарнитъ лѣкари и свършилиитъ сръдни учи-
лища по земедѣлие и лесовѣдство въ Добруджа.

7. За приемане дарението на Стефанъ Чапрашиковъ
за създаване на „Образцовъ младежки станъ „Стефанъ
Чапрашиковъ“, край гр. Варна.

8. За откупуване акции отъ Българското търговско па-
раходно дружество.

9. Второ четене законопроекта за осигуряване на ум-
ственитъ работници.

Които приематъ предложениа дневенъ редъ, моля, да
вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Затварямъ заседанието.

(Затворено въ 19 ч. 35 м.)

Подпредседателъ: **ДИМИТЪРЪ ПЕШЕВЪ**

Секретари: { **АЛЕКСАНДЪРЪ ЗАГОРОВЪ**
 { **АНГЕЛЪ ВЪЛЧЕВЪ**

Началникъ на Стенографското отдѣление: **ДОНЧО ДУКОВЪ**